

Sygn. akt II AKa 61/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Czarnota

Sędziowie: SSA Krzysztof Ciemnoczołowski (spr.)

SSA Beata Fenska-Paciorek

Protokolant: referent-stażysta Dorota Fiertek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gdańsku Z. O.

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2018 r.

sprawy

A. W. (1), s. E., ur. (...) w **B.** oskarżonego z art. 258 § 3 k.k. i in.;

T. R. (1), s. M., ur. (...) w **B.** oskarżonego z art. 258 § 3 k.k. i in.;

L. G. (1), s. K., ur. (...) w **J.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k.;

W. J. (1), s. L., ur. (...) w **B.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i in.;

A. L. (1), s. J., ur. (...) w **B.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i in.;

G. S. (1), s. H., ur. (...) w **B.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k.;

P. T. (1), s. T., ur. (...) w **B.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i in.;

A. W. (2), s. T., ur. (...) w **B.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i in.;

W. W. (1), s. W., ur. (...) w **B.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i in.;

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora odnośnie oskarżonych: T. R. (1), W. J. (1), P. T. (1), i W. W. (1) oraz obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 19 września 2016 r., sygn. akt **III K 252/11**

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynu zarzucanego oskarżonemu W. W. (1) w punkcie CXXIV aktu oskarżenia i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania;

II. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla pkt IV, VI, IX, XIII i XVII,

- w pkt I, III, V, VIII, XII i XVI, a ponadto w pkt II w zakresie dotyczącym W. J. (1), P. T. (1) i W. W. (1), z podstawy rozstrzygnięcia eliminuje art. 4 § 1 k.k.,
- podstawę rozstrzygnięć z pkt XI, XV, XIX i XX uzupełnia o art. 4 § 1 k.k.
- ustala, że przypisane oskarżonemu A. W. (1) w pkt III podpunkty a) i b) czyny stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 (trzydzieści) złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec A. W. (1) za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierza mu karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- ustala, że przypisanych w pkt V podpunkty a) i b) czynów oskarżony T. R. (1) dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od dnia 19 sierpnia 2005 roku do dnia 16 lipca 2007 roku kary łącznej 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 03 grudnia 2013 roku, III K 441/13, którym objęta została między innymi kara 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 21 listopada 2005 roku, III K 850/05, za czyn z art. 280 § 1 k.k., a czyny przypisane oskarżonemu w pkt V podpunkty a) i b) stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 (trzydzieści) złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec T. R. (1) za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
- ustala, że przypisane oskarżonemu W. J. (1) w pkt VIII podpunkty a) i b) czyny stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 (trzydzieści) złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec W. J. (1) za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierza mu karę łączną roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
- ustala, że przypisane oskarżonemu P. T. (1) w pkt XII podpunkty a) i b) czyny stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 (trzydzieści) złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec P. T. (1) za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierza mu karę łączną roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- ustala, że przypisane oskarżonemu W. W. (1) w pkt XVI podpunkty a) i b) czyny stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 (trzydzieści) złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec W. W. (1) za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierza mu karę łączną roku i 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części,

IV. zasądza od Skarbu Państwa tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu:

a) kwoty po 1.180,80 (tysiąc sto osiemdziesiąt 80/100) złotych brutto na rzecz prowadzących Kancelarie Adwokackie w B.:

- adw. M. C. jako obrońcy oskarżonego A. W. (1),
- adw. B. M. jako obrońcy oskarżonego L. G. (1),
- adw. Ł. G. jako obrońcy oskarżonego G. S. (1)
- adw. A. G. jako obrońcy oskarżonego P. T. (1),

b) kwotę 1033,20 (siedemset trzydzieści osiem) złotych brutto na rzecz adw. R. G. - Kancelaria Adwokacka w P. - jako obrońcy oskarżonego W. J. (1),

c) kwotę 1.752,48 (tysiąc siedemset pięćdziesiąt dwa 48/100) złotych na rzecz adw. D. P. - Kancelaria Adwokacka w B. - jako obrońcy oskarżonego T. R. (1), na którą składają się wynagrodzenie za obronę w kwocie 1.180,80 (tysiąc sto osiemdziesiąt 80/100) złotych brutto oraz koszty dojazdu w kwocie 571,68 (pięćset siedemdziesiąt jeden 68/100) złotych,

d) kwotę 2.033,31 (dwa tysiące trzydzieści trzy 31/100) złotych na rzecz adw. D. L. – Kancelaria Adwokacka w B. - jako obrońcy oskarżonego A. L. (1), na którą składają się wynagrodzenie za obronę w kwocie 1.180,80 (tysiąc sto osiemdziesiąt 80/100) złotych brutto oraz koszty dojazdu w kwocie 852,51 (osiemset pięćdziesiąt dwa 51/100) złotych,

e) kwotę 1.749,14 (tysiąc siedemset czterdzieści dziewięć 14/100) złotych na rzecz adw. P. D. (1) - Kancelaria Adwokacka w B. - jako obrońcy oskarżonego W. W. (1), na którą składają się wynagrodzenie za obronę w kwocie 1.180,80 (tysiąc sto osiemdziesiąt 80/100) złotych brutto oraz koszty dojazdu w kwocie 568,34 (pięćset sześćdziesiąt osiem 34/100) złotych;

V. wymierza tytułem opłat za obie instancje kwoty: A. W. (1) – 2.200 (dwa tysiące dwieście) złotych, T. R. (1) – 1.600 (tysiąc sześćset) złotych. W. J. (1) i P. T. (1) - po 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych oraz W. W. (1) – 900 (dziewięćset) złotych, a ponadto obciąża ich wydatkami postępowania odwoławczego,

VI. wymierza tytułem opłat za postępowanie odwoławcze kwoty: A. L. (1) i A. W. (2) – po 600 (sześćset) złotych, a G. S. (1) i L. G. (1) – po 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych, a ponadto obciąża ich wydatkami postępowania odwoławczego,

VII. w części, w której utrzymano w mocy orzeczenie o uniewinnieniu T. R. (1), kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy rozpoznawał sprawę:

1. **A. W. (1),**
2. **T. R. (1)**

oskarżonych o to, że:

I. w okresie od lipca 2008 roku do maja 2009 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu, kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, której członkami byli: P. A. (1), Z. B. (1), P. D. (2), L. G. (1), W. J. (1), A. L. (1), A. Ł. (1), M. R. (1),

L. S., G. S. (1), P. T. (1), A. W. (2), W. W. (1), M. Ż. (1) oraz cztery inne osoby, wobec których zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a mającej na celu popełnianie przestępstw polegających w szczególności na wyłudzeniu środków finansowych, towarów i usług w oparciu o sfałszowane dokumenty,

tj. o czyn z art. 258 § 3 kk.

3. **L. G. (1)**

4. **W. J. (1),**

5. **A. L. (1)**

6. **G. S. (1),**

7. **P. T. (1),**

8. **A. W. (2)**

9. **W. W. (1),**

oskarżonych o to, że:

II. w okresie od lipca 2008 roku do maja 2009 roku w B. brali udział, wspólnie z czterema innymi osobami, wobec których zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez A. W. (1) i T. R. (1), a mającej na celu popełnianie przestępstw polegających w szczególności na wyłudzeniu środków finansowych, towarów i usług w oparciu o sfałszowane dokumenty,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk.

ponadto **A. W. (1)** i **T. R. (1)** oskarżonych o to, że:

III. w dniu 21 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) S.A. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...) wartości 1.899 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfałszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., przy czym A. W. (1) czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 11 stycznia 2001 roku do 30 grudnia 2004 roku części kary 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 kwietnia 2000 roku, sygn. akt III K. 232/00, m. in. za przestępstwo z art. 208 dkk. w zw. z art. 60 § 2 dkk. i inne, natomiast T. R. (1) czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Słubicach, sygn. akt II K. 850/05, za przestępstwo z art. 280 § 1 kk. i inne,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

IV. w dniu 21 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby

wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki(...) wartości 1.926,35 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

V. w dniu 24 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 21 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku, czym działali na szkodę (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

VI. w okresie od 30 grudnia 2008 roku do 5 stycznia 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. J. (1) wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem W. J. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego czym działali na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

VII. w dniu 12 grudnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1) wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w L. pieniędzy w kwocie 4.972 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej

sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w L., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

VIII. w dniu 28 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1) wyłudzenia z Banku (...) – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 25 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku, czym działali na szkodę Banku (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

IX. w dniu 4 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...) wartości 448 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

X. w dniu 29 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. usług telekomunikacyjnych wartości 671,86 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XI. w dniu 29 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, P. A. (1) i W. W. (1) wyłudzenia z (...) Banku S.A. z siedzibą we W. pieniędzy w kwocie 7.137,90 złotych na zakup w systemie sprzedaży ratalnej dwóch laptopów marki (...)w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem P. A. (1) i W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XII. w dniu 23 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1) wyłudzenia z (...)Bank (...) – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 5.747,32 złote w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Bank (...) – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XIII. w dniu 15 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. J. (1) i W. W. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego i usług telekomunikacyjnych o łącznej wartości 1.186,07 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. oraz nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały, przekazali je za pośrednictwem W. J. (1) i W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XIV. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. J. (1) i W. W. (1) wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 15 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. oraz nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały, przekazali je za pośrednictwem W. J. (1) i W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XV. w dniu 21 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący oraz W. W. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...)oraz usług telekomunikacyjnych o łącznej wartości 1.594,19 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XVI. w dniu 1 grudnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. J. (1) i W. W. (1) wyłudzenia z (...) Bank (...)– Oddział w B. pieniędzy w kwocie 6.019,21 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...) z siedzibą w B. oraz nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały przekazali je za pośrednictwem W. J. (1) i W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Bank (...)– Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XVII. w dniu 16 września 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący oraz bliżej nieustalone osoby

wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...)wartości 2.162,53 złote w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazali je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XVIII. w dniu 3 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne oraz W. W. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego i usług telekomunikacyjnych o łącznej wartości 2.407,63 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XIX. w dniu 4 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne oraz W. W. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...)wartości 1.982,76 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XX. w dniu 10 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne oraz W. W. (1) osoby wyłudzenia z (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 23.115 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) innej

osobie, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXI. w dniu 17 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i P. T. (1) wyłudzenia z (...) Bank (...)– Oddział w B. pieniędzy w kwocie 6.017,88 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) i P. T. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Bank (...) Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXII. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i P. T. (1) wyłudzenia z (...)Bank – Oddział w L. pieniędzy w kwocie 11.923,08 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) i P. T. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w L., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXIII. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i P. T. (1) wyłudzenia z (...)S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 9.900 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) i P. T. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu a przez to usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku czym działali na szkodę (...)S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk., w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXIV. w dniu 19 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i P. T. (1) wyłudzenia z (...) S.A. z siedzibą w W. telefonów komórkowych marki (...)wartości 1829,72 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) i P. T. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatów telefonicznych, czym działali na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXV. w okresie od 18 do 19 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i P. T. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...)oraz usług telekomunikacyjnych o łącznej wartości 1.732,53 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) i P. T. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXVI. w dniu 20 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i P. T. (1) wyłudzenia z (...) Bank S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 6 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) i P. T. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXVII. w dniu 20 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i P. T. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...) oraz usług telekomunikacyjnych o łącznej wartości 2.240,07 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazali je za pośrednictwem W. W. (1) i P. T. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXVIII. w dniu 30 września 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) S.A. – II Oddział w B. pieniędzy w kwocie 15 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazali je innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku czym działali na szkodę (...) S.A. – II Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXIX. w dniu 25 września 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) S.A. – XIII Oddział w B. pieniędzy w kwocie 16 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazali je innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku czym działali na szkodę (...) S.A. – (...) Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXX. w dniu 30 września 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) Banku S.A. z siedzibą w W. pieniędzy w kwocie 18.450,18 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec

której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazali je innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez wprowadzili w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i wyłudzili ww. środki finansowe czym działali na szkodę (...) Banku S.A. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXXI. w dniu 1 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) Banku S.A. z siedzibą w W. pieniędzy w kwocie 20.600 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu w kwocie 15.600 złotych oraz karty kredytowej z limitem 5 tysięcy złotych, a przez wprowadzili w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i wyłudzili ww. środki finansowe czym działali na szkodę (...)Banku S.A. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXXII. w dniu 16 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. usług telekomunikacyjnych wartości 1.111,54 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazali je innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem, czym działali na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXXIII. w dniu 31 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu, kierowali dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...) wartości 1.078 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...) z siedzibą w B. przekazali je innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadzili do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działali na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

ponadto oskarżonego **A. W. (1)** o to, że:

XXXIV. w dniu 13 maja 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, A. W. (2) i M. Ż. (1) wyłudzenia z Banku (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...) z siedzibą w B. oraz informacji o dochodach i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT – 37, przekazał je za pośrednictwem A. W. (2) i M. Ż. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku, czym działał na szkodę Banku (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXXV. w okresie od 4 do 5 maja 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez P. A. (1), Z. B. (1), P. D. (2) i inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z Banku (...) S.A. – I Oddział w B. pieniędzy w kwocie 22.623,71 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci informacji PIT-11 o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2008 rok i zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...) z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem P. A. (1), Z. B. (1) i P. D. (2) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do swojej tożsamości, rzeczywistej sytuacji majątkowej i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę Banku (...) S.A. – I Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk., art. 11 § 2 kk., art. 12 kk. i art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXXVI. w dniu 20 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. oraz zaświadczenia zameldowania na pobyt stały, przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku, czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXXVII. w dniu 25 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...)z siedzibą w B. oraz zaświadczenia zameldowania na pobyt stały, przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXXVIII. w dniu 27 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki(...)wartości 2.320,68 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. oraz zaświadczenia zameldowania na pobyt stały, przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XXXIX. w dniu 2 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego wartości 3.227,21 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. oraz zaświadczenia zameldowania na pobyt stały, przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XL. w dniu 15 stycznia 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 13 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XLI. w dniu 26 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Bank (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 3.199 złotych na zakup w systemie sprzedaży ratalnej laptopa marki (...)w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Banku (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § kk.

XLII. w dniu 30 stycznia 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadła już odrębna decyzja procesowa i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 21 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadła już odrębna decyzja procesowa wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku, czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XLIII. w dniu 5 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadła już odrębna decyzja procesowa i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 21 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadła już odrębna decyzja procesowa wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób

pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XLIV. w dniu 19 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...)z siedzibą w T. pieniędzy w kwocie 9 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Kasy, czym działała na szkodę Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...) z siedzibą w T., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 297 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XLV. w okresie od 7 do 8 maja 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, P. T. (1) i A. Ł. (1) wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w L. pieniędzy w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem A. Ł. (1) i P. T. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w L., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XLVI. w dniu 22 sierpnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) S.A. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...) wartości 3.495 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XLVII. w dniu 22 sierpnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i inne bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego wartości 4.272,56 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...)z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XLVIII. w dniu 16 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1) wyłudzenia ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...)z siedzibą w B. pieniędzy w kwocie 15 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu a przez to usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku przez pracowników Banku, czym działał na szkodę Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...) z siedzibą w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

XLIX. w dniu 23 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i M. R. (1) wyłudzenia z (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...) wartości 1.928,47 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) i M. R. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działał na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

L. w dniu 24 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i M. R. (1) wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego oraz usług telekomunikacyjnych łącznej wartości 4.121.35 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) i M. R. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LI. w dniu 24 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, W. W. (1) i M. R. (1) wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 21 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) i M. R. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu a przez to usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie tej osoby przez funkcjonariuszy Policji, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LII. w dniu 30 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, A. L. (1), M. R. (1) i W. W. (1) wyłudzenia z (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 23.677,64 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem A. L. (1), M. R. (1) i W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę Banku (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LIII. w dniu 18 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne oraz bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i

wysokości zarobków w firmie(...)z siedzibą w B. przekazał je innej osobie, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LIV. w dniu 19 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez innej osobie, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne oraz bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Bank S.A. – Oddział w B. w systemie sprzedaży ratalnej pieniędzy w kwocie 5.657 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...) z siedzibą w B., przekazał je innej osobie, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LV. w dniu 25 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne, W. W. (1) i inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 5.655 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) i innej osoby, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk..

LVI. w dniu 4 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne, W. W. (1) i inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dwóch telefonów komórkowych marki (...) o łącznej wartości 2.143,56 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) i innej osoby, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez

to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatów telefonicznych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LVII. w dniu 4 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne, W. W. (1) i inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dwóch telefonów komórkowych marki (...) oraz usług telekomunikacyjnych o łącznej wartości 2.891,89 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfałszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) i innej osoby, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatów telefonicznych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LVIII. w dniu 4 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne, W. W. (1) i inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) Bank S.A. – Oddział we W. w systemie sprzedaży ratalnej pieniędzy w kwocie 5.138,55 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfałszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) i innej osoby, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział we W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LIX. w dniu 5 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne, W. W. (1) i inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonów komórkowych o łącznej wartości 3.930,75 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfałszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) i innej osoby, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to

doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatów telefonicznych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LX. w dniu 5 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne oraz bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...) wartości 1.765,67 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazał je innej osobie, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXI. w dniu 12 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący oraz bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXII. w dniu 13 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący oraz bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego marki (...)wartości 590,79 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...)z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXIII. w dniu okresie od 9 do 17 lipca 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) S.A. z siedzibą w W. telefonów komórkowych marki (...) oraz (...) wartości 2.142 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatów telefonicznych, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXIV. w dniu 9 lipca 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefonu komórkowego oraz usług telekomunikacyjnych o łącznej wartości 3.521,83 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wprowadzenia w ten sposób w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, a przez to doprowadził do zawarcia przedmiotowej umowy i niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem w postaci ww. aparatu telefonicznego, czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXV. w dniu 22 lipca 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez L. S. i bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Bank S.A. z siedzibą w B. pieniędzy w kwocie 4.078 złotych na zakup w systemie sprzedaży ratalnej sprzętu AGD w postaci lodówko – zamrażarki (...) i pralki automatycznej (...) w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały i legitymacji ubezpieczeniowej numer (...) przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób L. S. wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i nierzetelnym oświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości dochodów w firmie (...) z siedzibą w B. i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej L. S. i jego zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXVI. w dniu 27 sierpnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez L. S. i bliżej nieustalone osoby wyłudzenia z (...) Bank S.A. z siedzibą w B. pieniędzy w kwocie 6.100 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu nieustalonej osoby do sfalszowania zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały i legitymacji ubezpieczeniowej numer (...)przekazał je za pośrednictwem nieustalonych osób L. S. wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i nierzetelnym oświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości dochodów w firmie (...) z siedzibą w B. i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej L. S. i jego zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisane w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXVII. w dniu 17 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1) wyłudzenia z Banku (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 3.959,14 złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. przekazał je za pośrednictwem W. W. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu i wprowadzenia w ten sposób pracowników ww. Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i jej zdolności kredytowej, a przez to doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę Banku (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisane w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXVIII. w dniu 23 września 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt. I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc z tego stałe źródło dochodu, kierował dokonaniem przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i P. A. (1) wyłudzenia z (...) S.A. – Oddział w B. pieniędzy w kwocie 16 tysięcy złotych w ten sposób, iż po uprzednim nakłonieniu innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący do sfalszowania zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiągniętych przez K. Ż. zarobków w firmie (...) z siedzibą w B., przekazał je za pośrednictwem P. A. (1) innej osobie, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący wraz z poleceniem przedłożenia tych dokumentów z wnioskiem o udzielenie kredytu, a przez to wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i wyłudził ww. środki finansowe czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt III.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

ponadto **W. J. (1)** oskarżonego o to, że:

LXIX. w dniu 15 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy i usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 1.186,07 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący w firmie (...) z siedzibą w

B. oraz sfalszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zameldowaniu na pobyt stały wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 22 sierpnia 2002 roku do 4 listopada 2005 roku kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2002 roku, sygn. akt IV K. 1540/02, za przestępstwo z art. 282 kk.;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXX. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 15 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków innej osoby, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący w firmie (...)z siedzibą w B. oraz sfalszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zameldowaniu na pobyt stały wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę kredytową, w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. LXXVII,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXI. w dniu 1 grudnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank (...) – Oddział w B. pieniądze w kwocie 6.019,21 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. oraz sfalszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zameldowaniu na pobyt stały wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę kredytową numer (...), w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank (...)– Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. LXXVII,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXII. w dniu 30 grudnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanymi przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiągniętych zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. LXXVII,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

ponadto **A. L. (1)** oskarżonego o to, że:

LXXIII. w dniu 30 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z W. W. (1), M. R. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 23.677,64 złotych w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę pożyczki numer (...) w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę Banku (...) S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk

P. T. (1) oskarżonego o to, że:

LXXIV. w dniu 17 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank (...) – Oddział w B. pieniądze w kwocie 6.017,88 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank (...) – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 23 września 2006 roku do 28 października 2008 roku kary 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 5 grudnia 2007 roku, sygn. akt III K. 197/07, m. in. za przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i inne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk., art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXV. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank – Oddział w L. pieniądze w kwocie 11.923,08 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w L., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt. LXXXIX,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk., art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXVI. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić z (...) S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 9.900 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację wniosku, czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt. LXXXIX,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk., w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk., art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXVII. w dniu 19 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) S.A. z siedzibą w W. telefony komórkowe marki(...) wartości 1829,72 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach której uzyskał powyższy aparat telefoniczny, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo opisane w pkt. LXXXIX,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk., art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXVIII. w okresie od 18 do 19 listopada 2008 roku w B., działając w warunkach czynu ciągłego, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki (...) oraz usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 1.732,53 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach których uzyskał ww. telefon komórkowy, czym działał na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo opisane w pkt. LXXXIX,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk., art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXIX. w dniu 20 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudziła z (...) Bank S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 6 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę numer (...) o limit i kartę kredytową, w ramach której otrzymał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt. LXXXIX,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk., art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXX. w dniu 20 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki(...)oraz usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 2.240,07 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej

sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt. LXXXIX,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk., art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.

LXXXI. w okresie od 7 do 8 maja 2009 roku w B., działając w warunkach czynu ciągłego, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II, pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i A. Ł. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić z (...) Banku S.A. – Oddział w L. pieniądze w kwocie 20.000 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym w dniu 7 maja 2009 roku przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący dokumentem w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku kredytowego, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w L., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo opisanego w pkt. LXXXIX,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk., art. 11 § 2 kk., art. 12 kk., art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk

A. W. (2) oskarżonego o to, że:

LXXXII. w dniu 13 maja 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z M. Ż. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić z (...) S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 20 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanymi przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. oraz informacji o osiąganych przez niego dochodach i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT – 37 usiłował wprowadzić w błąd pracowników Banku co do jego rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujawnienie niezgodności w powyższej dokumentacji, czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

W. W. (1) oskarżonego o to, że:

LXXXIII. w dniu 12 grudnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Banku S.A. – Oddział w L. pieniądze w kwocie 4.972 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanymi przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę kredytu o numerze(...), czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w L.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

LXXXIV. w dniu 28 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu ze inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić z Banku (...) – Oddział w B. pieniądze

w kwocie 25 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. usiłował wprowadzić w błąd pracowników Banku co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej, jednak zamierzonego celu nie osiągnął wobec negatywnej weryfikacji wniosku kredytowego, czym działał na szkodę Banku (...) S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

LXXXV. w dniu 4 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu ze inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki (...) wartości 448 złotych w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

LXXXVI. w dniu 29 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu ze inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. usługi telekomunikacyjne wartości 671,86 złotych w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

LXXXVII. w dniu 29 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu ze inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i P. A. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Banku S.A. z siedzibą we W. pieniądze w kwocie 7.137,90 złotych na zakup w systemie sprzedaży ratalnej dwóch laptopów marki (...)w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. Banku i zawarł umowę kredytową numer (...), w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

LXXXVIII. w dniu 16 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...) z siedzibą w B. pieniądze w kwocie 15 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się sfałszowanymi przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. usiłował wprowadzić w błąd pracowników Kasy co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację powyższych dokumentów, czym działał na szkodę Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...)z siedzibą w B.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

LXXXIX. w dniu 23 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank (...) – Oddział w B. pieniądze w kwocie 5.747,32 złote w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę kredytową o numerze(...), na podstawie której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank (...)– Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

XC. w dniu 30 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II, pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, A. L. (1) i M. R. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 23.677,64 złotych w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę pożyczki numer(...) w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę Banku (...) S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

XCI. w dniu 15 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy i usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 1.186,07 złotych w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. oraz sfałszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zameldowaniu na pobyt stały wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk.

XCII. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 15 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. oraz sfałszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zameldowaniu na pobyt stały wprowadził w błąd pracowników Banku co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę kredytową, w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk.

XCIII. w dniu 21 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki (...)oraz usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 1.594,19 złotych w ten sposób, iż posługując się

sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk.

XCIV. w dniu 1 grudnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący i W. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank (...) – Oddział w B. pieniądze w kwocie 6.019,21 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. oraz sfalszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zameldowaniu na pobyt stały wprowadził w błąd pracowników Banku co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę kredytową numer (...), w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank (...) – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk.

XCIV. w dniu 3 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy i usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 2.407,63 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach której uzyskał powyższy aparat telefoniczny, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

XCVI. w dniu 4 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki (...) wartości 1.982,76 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach której uzyskał powyższy aparat telefoniczny, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk.

XCVII. w dniu 10 października 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 23.115 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę kredytową numer (...) na ww. kwotę, czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk.

XCVIII. w dniu 17 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z P. T. (1) i inną osobą, wobec której zapadł

już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank(...) – Oddział w B. pieniądze w kwocie 6.017,88 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank (...)– Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

XCIX. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z P. T. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank – Oddział w L. pieniądze w kwocie 11.923,08 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w L.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

C. w dniu 18 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z P. T. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić z (...) S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 9.900 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację wniosku, czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

CI. w dniu 19 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z P. T. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) S.A. z siedzibą w W. telefony komórkowe marki (...) wartości 1829,72 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach której uzyskał powyższy aparat telefoniczny, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

CII. w okresie od 18 do 19 listopada 2008 roku w B., działając w warunkach czynu ciągłego, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z P. T. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudziła z (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki (...)oraz usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 1.732,53 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfałszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł

już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach których uzyskał ww. telefon komórkowy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk. i art. 65 § 1 kk.

CIII. w dniu 20 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z P. T. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudziła z (...) Bank S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 6 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę numer (...) o limit i kartę kredytową, w ramach której otrzymał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

CIV. w dniu 20 listopada 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) i T. R. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z P. T. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki (...)oraz usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 2.240,07 złotych w ten sposób, iż posługując się przedłożonym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, a sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. art. 65 § 1 kk.

CV. w dniu 17 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z Banku (...) S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 3.959,14 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę pożyczki o numerze (...), w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę Banku (...) S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

CVI. w okresie od nieustalonej daty dziennej 2008 roku do 3 grudnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II. oraz wspólnie i w porozumieniu z P. A. (1), udzielił pomocy w uzyskaniu przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący pożyczki gotówkowej w kwocie 25 tysięcy złotych ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej (...)– II Oddział w B. w ten sposób, iż przekazał jej za pośrednictwem P. A. (1), a sfalszowane przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia w firmie (...)z siedzibą w B., który to dokument posłużył następnie do uzyskania powyższej pożyczki, czym działał na szkodę ww. pożyczkodawcy,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

CVII. w okresie od nieustalonej daty dziennej 2008 roku do 25 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II. oraz wspólnie i w porozumieniu z P. A. (1), udzielił pomocy w uzyskaniu przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący pożyczki gotówkowej w kwocie 25 tysięcy złotych ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej(...) – II Oddział w B. w ten sposób, iż przekazał za pośrednictwem P. A. (1) a sfalszowane przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia w firmie (...)z siedzibą w B., który to dokument posłużył następnie do uzyskania powyższej pożyczki, czym działał na szkodę ww. pożyczkodawcy,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

CVIII. w okresie od nieustalonej daty dziennej 2008 roku do 3 grudnia 2008 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II. oraz wspólnie i w porozumieniu z P. A. (1), udzielił pomocy w uzyskaniu przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący pożyczki gotówkowej w kwocie 25 tysięcy złotych ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. – II Oddział w B. w ten sposób, iż przekazał za pośrednictwem P. A. (1), a sfalszowane przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia w firmie (...) z siedzibą w B., który to dokument posłużył następnie do uzyskania powyższej pożyczki, czym działał na szkodę ww. pożyczkodawcy,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.

CIX. w dniu 23 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki (...) wartości 1.928,47 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach której uzyskał powyższy aparat telefoniczny, czym działał na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

CX. w dniu 24 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy oraz usługi telekomunikacyjne łącznej wartości 4.121.35 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach której uzyskał powyższy aparat telefoniczny, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

CXI. w dniu 24 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1) i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował wyłudzić z (...) Banku S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 21 tysięcy złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B.

usiłował wprowadzić w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, czym działał na szkodę (...) Banku S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

CXII. w dniu 25 lutego 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) S.A. – Oddział w B. pieniądze w kwocie 5.655 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę kredytową o numerze(...), w ramach której uzyskał ww. środki finansowe, czym działał na szkodę (...) S.A. – Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

CXIII. w dniu 4 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dwa telefony komórkowe marki (...)o łącznej wartości 2.143,56 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie(...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach których uzyskał powyższe aparaty telefoniczne, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk.

CXIV. w dniu 4 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. dwa telefony komórkowe marki (...)oraz usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 2.891,89 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach których uzyskał powyższe aparaty telefoniczne, czym działał na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk

CXV. w dniu 4 marca 2009 w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank S.A. – Oddział we W. w systemie sprzedaży ratalnej pieniądze w kwocie 5.138,55 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników Banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. – Oddział we W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk

CXVI. w dniu 5 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. (1) oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie karne i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefony komórkowe o łącznej wartości 3.930,75 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...)z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach których uzyskał powyższe aparaty telefoniczne, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. art. 65 §1 kk

CXVII. w dniu 12 grudnia 2008 roku w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Bank (...) – II Oddział w B. pieniądze w kwocie 4.640,11 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. banku co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zawarł umowę kredytową, w ramach której uzyskał powyższe środki finansowe, czym działał na szkodę (...) Bank (...)– II Oddział w B.,

tj. o przestępstwo z art.286§1 kk w zb. z art.297§1 kk i art. 270§1 kk. w zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

Wyrokiem z dnia 19.09.2016 r., III K 252/11, Sąd Okręgowy w Bydgoszcy orzekł:

I/ oskarżonych ***A. W. (1)*** oraz ***T. R. (1)***, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnych czynu opisanego w pkt. I, to jest przestępstwa z art. 258 § 3 kk i za to na podstawie tego przepisu skazał:

- oskarżonego ***A. W. (1)*** na karę ***1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,***

-oskarżonego ***T. R. (1)*** na karę ***1 roku pozbawienia wolności,***

II/ oskarżonych ***L. G. (1), W. J. (1), A. L. (1), G. S. (1), P. T. (1), A. W. (2), W. W. (1)***, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnych czynu opisanego w pkt. II, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu skazał ich na kary po ***6 miesięcy pozbawienia wolności,***

III/ oskarżonego ***A. W. (1)***, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnego:

1/ czynu opisanego w pkt. III, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1), to jest przestępstwa z ***art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk,***

2/ czynu opisanego w pkt. IV, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1), to jest przestępstwa z ***art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk,***

3/ czynu opisanego w pkt. V, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

4/ czynu opisanego w pkt. VI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

5/ czynu opisanego w pkt. VII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

6/ czynu opisanego w pkt. VIII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

7/ czynu opisanego w pkt. IX, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

8/ czynu opisanego w pkt. X, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

9/ czynu opisanego w pkt. XI, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

10/ czynu opisanego w pkt. XII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

11/ czynu opisanego powyżej w pkt. XIII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

12/ czynu opisanego w pkt. XIV, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

13/ czynu opisanego w pkt. XV, z tym ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

14/ czynu opisanego w pkt. XVI, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

15/ czynu opisanego w pkt. XVII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

16/ czynu opisanego w pkt. XVIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

32/ czynu opisanego w pkt. XXXIV, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

33/ czynu opisanego w pkt. XXXV, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk., art. 11 § 2 kk., art. 12 kk. i art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

34/ czynu opisanego w pkt. XXXVI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

35/ czynu opisanego w pkt. XXXVII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

36/ czynu opisanego w pkt. XXXVIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

37/ czynu opisanego w pkt. XXXIX, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

38/ czynu opisanego w pkt. XL, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

39/ czynu opisanego w pkt. XLI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § kk.**

40/ czynu opisanego w pkt. XLII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

41/ czynu opisanego w pkt. XLIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

42/ czynu opisanego w pkt. XLIV, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 297 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

43/ czynu opisanego w pkt. XLV, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. i art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

44/ czynu opisanego w pkt. XLVI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

45/ czynu opisanego w pkt. XLVII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

46/ czynu opisanego w pkt. XLVIII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1) to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

47/ czynu opisanego w pkt. XLIX, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

48/ czynu opisanego w pkt. L, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

49/ czynu opisanego w pkt. LI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

50/ czynu opisanego w pkt. LII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1) to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

51/ czynu opisanego w pkt. LIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

52/ czynu opisanego w pkt. LIV, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

53/ czynu opisanego w pkt. LV, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk..**

54/ czynu opisanego w pkt. LVI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

55/ czynu opisanego w pkt. LVII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

56/ czynu opisanego w pkt. LVIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

57/ czynu opisanego w pkt. LIX, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

58/ czynu opisanego w pkt. LX, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

59/ czynu opisanego w pkt. LXI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

60/ czynu opisanego w pkt. LXII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

61/ czynu opisanego w pkt. LXIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

62/ czynu opisanego w pkt. LXIV, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

63/ czynu opisanego w pkt. LXV, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

64/ czynu opisanego w pkt. LVI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

65/ czynu opisanego w pkt. LXVII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1) to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

66/ czynu opisanego w pkt. LXVIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

przyjmując, że:

a/ czyny opisane w punktach III, IV, IX, X, XIII, XV, XVII, XVIII, XIX, XX, XXIV, XXV, XXVII, XXXII, XXXIII, XXXVIII, XXXIX, XLVI, XLVII, XLIX, L, LVI, LVII, LIX, LX, LXII, LXIII, LXIV popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w treści art. 91 § 1 kk za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **4 lat pozbawienia wolności** oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **250 stawek** dziennych grzywny, określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

b/ czyny opisane w punktach V, VIII, XXIII, XXVIII, XXIX, XXXIV, XXXVI, XLII, XLIV, XLV, XLVIII, LI, LXVIII oraz VI, VII, XI, XII, XIV, XVI, XXI, XXII, XXVI, XXX, XXXI, XXXV, XXXVII, XL, XLI, XLIII, LII, LIII, LIV, LV, LVIII, LXI, LXV, LXVI, LXVII popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w treści art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 14 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **5 lat pozbawienia wolności** oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **300 stawek** dziennych grzywny, określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

IV/ na podstawie art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone wobec oskarżonego **A. W. (1)** w punkcie I oraz III a,b wyroku i w ich miejsce wymierza temu oskarżonemu kary:

a/ **5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności**,

b/ **350 stawek** dziennych grzywny, określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

V/ oskarżonego **T. R. (1)**, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnego:

1/ czynu opisanego w pkt. V, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

2/ czynu opisanego w pkt. VI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

3/ czynu opisanego w pkt. XIII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

4/ czynu opisanego w pkt. XIV, z ustaleniem, że wyeliminuje z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

5/ czynu opisanego w pkt. XV, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

6/ czynu opisanego w pkt. XVI, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

7/ czynu opisanego w pkt. XVIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

8/ czynu opisanego w pkt. XIX, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

9/ czynu opisanego w pkt. XX, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

10/ czynu opisanego w pkt. XXVI, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

11/ czynu opisanego w pkt. XXVIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

12/ czynu opisanego w pkt. XXIX, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

13/ czynu opisanego w pkt. XXX, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

14/ czynu opisanego w pkt. XXXI, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

15/ czynu opisanego w pkt. XXXII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

16/ czynu opisanego w pkt. XXXIII, to jest przestępstwa z **art. 18 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

przyjmując, że:

a/ czyny opisane w punktach XIII, XV, XVIII, XIX, XXXII, XXXIII popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w treści art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności** oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **200 stawek** dziennych grzywny, określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

b/ czyny opisane w punktach V, XXVIII, XXIX oraz VI, XIV, XVI, XX, XXVI, XXX, XXXI popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w treści art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 14 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności** oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **200 stawek** dziennych grzywny, określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

VI/ na podstawie art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone wobec oskarżonego **T. R. (1)** w punkcie I oraz V a,b wyroku i w ich miejsce wymierzył temu oskarżonemu kary:

a/ **3 lat pozbawienia wolności**,

b/ **250 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

VII/ oskarżonego **T. R. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych powyżej w pkt. III, IV, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XVII, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVII,

VIII/ oskarżonego **W. J. (1)**, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnego:

1/ czynu opisanego w pkt. LXXVII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 286 § 1 kk. i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

2/ czynu opisanego w pkt. LXXVIII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

3/ czynu opisanego w pkt. LXXIX, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

4/ czynu opisanego w pkt. LXXX, to jest przestępstwa z **art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

i za to skazał oskarżonego:

a/ za czyn opisany w pkt. LXXVII na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk na karę **roku pozbawienia wolności** oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **50 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

b/ za czyny opisane w pkt. LXVIII, LXXIX, LXXX, przyjmując, że zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw opisanym w treści art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk na karę **roku pozbawienia wolności** oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **50 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

IX/ na podstawie art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone wobec oskarżonego **W. J. (1)** w punkcie II oraz VIII a,b wyroku i w ich miejsce wymierzył temu oskarżonemu kary:

a/ **roku i 4 miesięcy** pozbawienia wolności

b/ **80 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

X/ oskarżonego **A. L. (1)**, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnego czynu opisanego w pkt. LXXXI, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa z **art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.** i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **roku pozbawienia wolności** oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **50 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

XI/ na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego **A. L. (1)** w punkcie II oraz X wyroku i w ich miejsce wymierzył temu oskarżonemu karę **roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności**

XII/ oskarżonego **P. T. (1)**, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnego:

1/ czynu opisanego w pkt. LXXXIX, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

2/ czynu opisanego w pkt. XC, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

3/ czynu opisanego w pkt. XCI, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa **z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

4/ czynu opisanego w pkt. XCII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

5/ czynu opisanego w pkt. XCIII, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

6/ czynu opisanego w pkt. XCIV, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego W. W. (1), to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

7/ czynu opisanego w pkt. XCV, z ustaleniem, że wyeliminował z jego opisu udział oskarżonego T. R. (1) i W. W. (1), to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

8/ czynu opisanego w pkt. XCVI, to jest przestępstwa **z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i art. 65 § 1 kk.**

przyjmując, że:

a/ czyny opisane w punktach LXXXIX, XC, XCIV oraz XCI, XCVI popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w treści art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 14 § 1 kk oraz art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **roku i 6 miesięcy** pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **50 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

b/ czyny opisane w punktach XCII, XCIII, XCV popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w treści art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **roku i 6 miesięcy** pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **50 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

XIII/ na podstawie art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone wobec oskarżonego **P. T. (1)** w punkcie II oraz XII a,b wyroku i w ich miejsce wymierzył temu oskarżonemu kary:

a/ **roku i 8 (ośmiu) miesięcy** pozbawienia wolności

b/ **80 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

XIV/ oskarżonego **A. W. (2)**, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnego czynu opisanego powyżej w pkt. XCVII, to jest przestępstwa **z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.** i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **8 miesięcy pozbawienia wolności** oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **50 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

XV/ na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego **A. W. (2)** w punkcie II oraz XIV wyroku i w ich miejsce wymierzył temu oskarżonemu karę **roku pozbawienia wolności**

XVI/ oskarżonego **W. W. (1)**, stosując w myśl art. 4 § 1 kk niżej wymienione przepisy obowiązujące w dniu popełnienia przestępstwa, uznał za winnego:

1/ czynu opisanego w pkt. CX , to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

2/ czynu opisanego w pkt. CXI , to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

3/ czynu opisanego w pkt. CXII , to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

4/ czynu opisanego w pkt. CXXV , to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

5/ czynu opisanego w pkt. CXXVI , to jest przestępstwa **z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

6/ czynu opisanego w pkt. CXXVII , to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

7/ czynu opisanego w pkt. CXXVIII , to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

8/ czynu opisanego w pkt. CXXIX , to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

9/ czynu opisanego w pkt. CXXX, to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

10/ czynu opisanego w pkt. CXXXI , to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

11/ czynu opisanego w pkt. CXXXII, to jest przestępstwa **z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. art. 11 § 2 kk. i art. 65 § 1 kk.**

przyjmując, że:

a/ czyny opisane w punktach CXXVII, CXXX, CXXXII, CXXVI popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw opisanego w treści art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 14 § 1 kk oraz art 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **roku i 6 miesięcy** pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **100 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

b/ czyny opisane w punktach CX, CXI, CXII, CXXV, CXXVIII, CXXIX, CXXXI popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw opisanym w treści art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk skazał oskarżonego na karę **1 roku i 6 miesięcy** pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę **100 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

XVII/ na podstawie art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone wobec oskarżonego **W. W. (1)** w punkcie II oraz XVI a,b wyroku i w ich miejsce wymierzył temu oskarżonemu kary:

a/ **2 lat pozbawienia wolności**

b/ **150 stawek** dziennych grzywny określając wartość jednej stawki na kwotę **30 złotych**,

XVIII/ oskarżonego **W. W. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w pkt. XCVIII, XCIX, C, CI, CII, CIII, CIV, CV, CVI, CVII, CVIII, CIX, CXIII, CXIV, CXV, CXVI, CXVII, CXVIII, CXIX, CXX, CXXI, CXXII, CXXIII,

XIX/ na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 w zw. z art. 65 § 2 kk warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec:

- oskarżonego **L. G. (1)** w pkt. II wyroku na okres próby lat 3,
- oskarżonego **A. L. (1)** w pkt. XI wyroku na okres próby lat 5,
- oskarżonego **G. S. (1)** w pkt. II wyroku na okres próby lat 3,
- oskarżonego **A. W. (2)** w pkt. XV wyroku na okres próby lat 5,

na mocy art. 73 § 2 kk w zw. z art. 65 § 2 kk oddając każdego z tych oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

XX/ na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych **L. G. (1)** oraz **G. S. (1)** kary grzywny po **50 stawek dziennych**, określając wartość jednej stawki na kwotę po **30 złotych**.

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcie o kosztach sądowych.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli prokurator i obrońcy oskarżonych.

Prokurator zaskarżył wyrok:

- 1) w pkt VII, dotyczącym uniewinnienia oskarżonego T. R. (1) od popełnienia czynów opisanych w pkt III i IV oraz VII, VIII, IX, X, XI, XII, XVII, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVII w całości na niekorzyść tego oskarżonego,
- 2) w pkt VIII b. i IX w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze wobec oskarżonego W. J. (1) na niekorzyść tego oskarżonego,
- 3) w pkt XIII w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze wobec oskarżonego P. T. (1) na niekorzyść tego oskarżonego,
- 4) w zakresie braku rozstrzygnięcia w przedmiocie czynu zarzucanego oskarżonemu W. W. (1), opisanego w pkt CXXIV aktu oskarżenia w całości na niekorzyść tego oskarżonego.

Zaskarżonemu wyrokowi prokurator zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd, że oskarżony T. R. (1) swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion przestępstw zarzucanych mu w pkt III i IV oraz VII, VIII, IX, X, XI, XII, XVII, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVII aktu oskarżenia, podczas gdy właściwa ocena materiału dowodowego, uwzględniająca w szczególności dowód z wyjaśnień A. W. (1), będący kluczowym dowodem, na podstawie którego Sąd poczynił ustalenia w przedmiocie struktury grupy przestępczej kierowanej przez A. W. (1) i T. R. (1) prowadzi do wniosku przeciwnego,
2. obrazę przepisów postępowania, art. 413 § 1 i 2 k.p.k. polegającą na tym, że Sąd nie orzekł w przedmiocie zarzucanego oskarżonemu W. W. (1) czynu opisanego w treści zarzutu z pkt CXXIV według systematyki przyjętej w akcie oskarżenia, podczas gdy zgodnie z treścią tego przepisu winien rozstrzygnąć odnośnie wszystkich czynów,
3. obrazę prawa materialnego, art. 86 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie w pkt IV wyroku w odniesieniu do A. W. (1), w pkt VI wyroku w odniesieniu do T. R. (1), w pkt IX wyroku w odniesieniu do W. J. (1), w pkt XIII wyroku w odniesieniu do P. T. (1) i w pkt XVII wyroku w odniesieniu do W. W. (1), polegającą na nieprzywołaniu tego przepisu w związku z art. 91 § 2 k.k. przy podstawie wymiaru kary łącznej we wszystkich wymienionych wyżej punktach,
4. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec W. J. (1) w pkt VIII b i IX wyroku, polegającą na wymierzeniu w pkt VIII b wyroku za czyny opisane w pkt LXXVIII, LXXIX, LXXX aktu oskarżenia popełnione w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i przy zast. art. 65 § 1 k.k. kary roku pozbawienia wolności, podczas gdy taką samą karę wymierzył Sąd za jeden czyn opisany w pkt LXXVII, chociaż dyspozycja art. 91 § 1 k.k. podwyższa o połowę górne zagrożenie ustawowe co w konsekwencji wpłynęło na wymiar kary łącznej orzeczonej w pkt IX wyroku i wymierzenie jej w rozmiarze roku i 4 miesięcy, podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że stopień winy, stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych temu oskarżonemu jest wysoki, w szczególności jego uprzednia karalność oraz popełnienie przestępstw w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. wskazuje na zasadność wymierzenia mu kary 2 lat pozbawienia wolności za ciąg przestępstw opisanych w pkt LXXVIII, LXXIX, LXXX oraz kary łącznej w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
5. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec P. T. (1) w pkt XII a i b i pkt XIII wyroku, polegającą na wymierzeniu temu oskarżonemu w pkt XII a wyroku za czyny opisane w pkt LXXXIX, XC, XCIV, XCI, XCVI popełnione w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i przy zast. art. 14 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w pkt XII b za czyny opisane w pkt XCII, XCII, XCV popełnione w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i przy zast. art. 65 § 1 k.k. kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, co w konsekwencji wpłynęło na wymiar kary łącznej orzeczonej w pkt XIII wyroku podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że stopień winy, stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych temu oskarżonemu jest wysoki, w szczególności jego uprzednia karalność oraz popełnienie przestępstw w warunkach art. 64 § 1 k.k. wskazuje na zasadność wymierzenia mu kar po 2 lata pozbawienia wolności za dwa wyżej opisane ciągi przestępstw oraz kary łącznej w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W związku z tymi zarzutami prokurator wniósł o:

1. uchylenie pkt VII wyroku dotyczącego uniewinnienia T. R. (1) i w tym zakresie przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,
2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wpisanie art. 86 § 1 k.k. do podstawy wymiaru kar łącznych w pkt VI, IX, XIII i XVII wyroku,
3. zmianę pkt VIII b poprzez wymierzenie W. J. (1) kary 2 lat pozbawienia wolności za ciąg przestępstw opisanych w pkt LXXVIII, LXXIX, LXXX i pozostawienie orzeczonej na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary 50 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej 30 zł. oraz pkt IX wyroku poprzez połączenie kar pozbawienia wolności oraz grzywny na podstawie art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. orzeczonych w pkt II oraz VIII a i b wyroku i

wymierzenie kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawkiiennej na 30 zł.,

4. zmianę pkt XII a poprzez wymierzenie P. T. (1) za czyny opisane w pkt LXXXIX, XC, XCIV oraz XCI, XCVI popełnione w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zast. art. 65 § 1 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary 50 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawkiiennej na 30 zł., zmianę pkt XIII wyroku poprzez połączenie kar pozbawienia wolności oraz grzywny na podstawie art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. orzeczonych w pkt II oraz XII a i b wyroku i wymierzenie kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki na 30 zł.,

5. w pozostałym zakresie – o utrzymanie skarżonego wyroku w mocy.

Obrońca A. W. (1) zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

a) obrazę art. 60 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, w sytuacji gdy Sąd był zobowiązany do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, której zastosowanie było obligatoryjne również wobec sprawcy czynu zagrożonego karą pozbawienia wolności przekraczającą 5 lat, albowiem w dacie popełnienia czynów nie obowiązywał jeszcze - zakazujący stosowania nadzwyczajnego złagodzenia do czynów zagrożonych karą pozbawienia wolności powyżej 5 lat – obowiązujący już w dacie wyrokowania art. 60 § 8 k.k., zaś oskarżony, współdziałając z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, ujawnił pełne i szczegółowe informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu zarzuczanych przestępstw, wskazał jednocześnie istotne okoliczności popełnienia wszystkich zarzuczanych oskarżonemu czynów, a zatem spełnione zostały wszelkie przesłanki zastosowania wobec niego nadzwyczajnego złagodzenia kary,

b) obrazę art. 91 § 1 k.k. poprzez jego błędną wykładnię, która doprowadziła do uznania w pkt III a i b, iż oskarżony popełnił dwa odrębne ciągi przestępstw, w sytuacji gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu powinna doprowadzić Sąd do wniosku, iż w zakres jednego ciągu przestępstw mogą wejść formy stadialne usiłowania i dokonania tego samego typu przestępstwa, jeśli zostały popełnione w podobny sposób, a zatem brak było podstaw do uznania, iż oskarżony popełnił dwa ciągi przestępstw,

c) naruszenie przepisów postępowania, art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie nieobiektywnej i dowolnej, a nie swobodnej oceny przeprowadzonych dowodów w postaci całościowych wyjaśnień oskarżonego A. W. (1) i skrucy, która wykazał swoją konsekwentną współpracą z organami ścigania, a także pozytywnymi opiniami o oskarżonym, a co doprowadziło Sąd do uznania, że dla prawidłowego przebiegu resocjalizacji oskarżonego należy wymierzyć mu karę łączną przy zastosowaniu zasady jedynie częściowej absorpcji kar wymierzonych, podczas gdy z prawidłowo ocenionego materiału dowodowego wynika, że dla prawidłowej resocjalizacji, biorąc pod uwagę właśnie skrucę oskarżonego wykazaną konsekwentną współpracą z organami prowadzącymi postępowanie, wystarczy orzec karę łączną przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji,

d) rażącą surowość wymierzonych kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności, polegającą na uznaniu, że wymierzone jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny, jak i wynikowa kara łączna, są współmierne do stopnia zawinienia oskarżonego oraz, że w należyтым stopniu uwzględniają dyrektywy wymiaru kary, podczas gdy z postawy oskarżonego podczas całego postępowania, który w sposób pełny przyczynił się do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy oraz wyjątkowo pozytywnych opinii o oskarżonym jednoznacznie wynika, że orzeczenie kary łącznej przy zastosowaniu jedynie częściowej absorpcji jest zbyt surowa karą, biorąc pod uwagę dyrektywy płynące z art. 85a k.k., a dla prawidłowej resocjalizacji oskarżonego wystarczy orzec karę łączną przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny poniżej ustawowego zagrożenia albo orzeczenie kar łagodniejszego rodzaju, a także uznanie, iż czyny popełnione przez oskarżonego stanowiły jeden ciąg przestępstw oraz wymierzenie oskarżonemu ewentualnej kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Obrońca T. R. (1) zaskarżyła wyrok w całości, zarzucając:

- w zakresie pkt I – obrazę art. 258 § 3 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż zachowanie oskarżonego w okresie od lipca 2008 roku do maja 2009 roku wyczerpuje znamiona przestępstwa typu kwalifikowanego – kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, w wypadku, gdy zgromadzony materiał dowodowy taki wniosek wyklucza;
- w zakresie pkt V podpunkt od 1 do 16 – obrazę art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż poszczególne czyny wymienione w punktach od 1 do 16 zostały popełnione w warunkach recydywy, gdy tymczasem oskarżony nie działał w warunkach recydywy,
- naruszenie przepisów postępowania przez czynienie ustaleń faktycznych będących podstawą rozstrzygnięcia na podstawie dokumentów nie spełniających wymagań procesowych – nie zawierających podpisów osób biorących udział w niech udział (art. 150 k.p.k.), co dotyczy protokołu przesłuchania świadka M. S. oraz oskarżonego T. R.,
- obrazę art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co polegało na przyjęciu, iż:
- oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy tymczasem wyjaśnienia współoskarżonych i zeznania świadków nie dają podstaw do takiego ustalenia,
- oskarżony wraz z A. W. (1) pełnił funkcje kierownicze w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy tymczasem ocena zebranego materiału dowodowego wskazuje, iż oskarżony nie wykonywał żadnych czynności, które można by uznać z działania kierownicze w zorganizowanej grupie przestępczej, chociażby takich jak kontrola działalności ugrupowania, podejmowanie zasadniczych decyzji co do sposobu popełniania przestępstw, kontrola poszczególnych członków ugrupowania, w szczególności w sytuacji, w której nie znał członków rzekomej grupy przestępczej – współoskarżonych,
- oskarżony uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej i pełnił w niej funkcje kierownicze w okresie od lipca 2008 do maja 2009 roku w sytuacji, gdy taki wniosek jest sprzeczny nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami świadków, ale także z wyjaśnieniami A. W. (1), który stwierdził, iż od stycznia 2009 roku T. R. (1) nie brał udziału w przestępczym procederze, gdyż jego rolę (podwożenia A. W. (1)) przejął P. A. (1),
- oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzuconych w pkt V podpunkty od 3 do 6 (dot. zarzutów XIII, XIV, XV i XVI), gdy tymczasem zeznania świadka D. R. (1) wykluczają sprawstwo oskarżonego,
- oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzuconych w pkt V podpunkty od 7 do 9 (dot. zarzutów XVIII, XIX i XX), gdy tymczasem zeznania świadka M. S. (2) wskazują, iż oskarżony nie wypełnił znamion zarzuczanych mu czynów,
- oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zarzuconego w pkt V podpunkt 10 (dot. zarzutu XXVI), gdy tymczasem zeznania świadka A. S. (1) oraz P. T. (1) wprost zaprzeczają takim wnioskom,
- oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzuconych w pkt V podpunkty od 11 do 14 (dot. zarzutów XXVIII, XXIX, XXX, XXXI), gdy tymczasem zeznania świadka N. S. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym

uznane zostały w znacznej części za nieprawdziwe, a jej relacja dot. ww. przestępstw przedstawiona na rozprawie zaprzecza sprawstwu oskarżonego,

- oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzuconych w pkt V podpunkty od 15 do 16 (dot. zarzutów XXXII i XXXIII), gdy tymczasem zeznania świadka D. W. (1) oraz M. M. (2) winny prowadzić do wniosku, iż oskarżony nie popełnił przestępstw określonych w zarzutach XXXII i XXXIII,
- oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zarzuconego w pkt V podpunkt 1 (dot. zarzutu V), bowiem zeznania świadka M. K. (1) bezpośrednio nie wskazują na sprawstwo oskarżonego, a ich weryfikacja na rozprawie okazała się niemożliwa, co winno skutkować uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Podnosząc powyższe zarzuty apelująca wniosła o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów, względnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Nadto apelująca „z ostrożności procesowej” zarzuciła rażącą surowość orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i grzywny, wnosząc w związku z tym o orzeczenie kary w łagodniejszym wymiarze, a także wymierzenie kary łącznej przy wzięciu pod uwagę ścisłej, przedmiotowo-podmiotowej łączności między czynami, uzasadniającej oparcie rozstrzygnięcia na zasadzie absorpcji.

Obrońca L. G. (1) zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez sprzeczne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym przyjęcie, że oskarżony dopuścił się przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, mimo, że zebrany materiał dowodowy tego nie dowiódł,
- obrazę art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów,
- obrazę art. 424 § 1 k.p.k. poprzez niewskazanie, dlaczego Sąd uznał za wiarygodną część wyjaśnień A. W. (1), a w części dowodzącej niewinności L. G. (1) wyjaśnieniom tym wiarygodności odmówił, a nadto poprzez niedoniesienie się do faktu, że tylko L. G. (1) nie popełnił innych przestępstw niż zarzucany mu udział w grupie, mimo że wszyscy pozostali oskarżeni realizowali udział w grupie poprzez popełnianie innych przestępstw.

W związku z tymi zarzutami apelujący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

Pismo do Sądu odwoławczego, zatytułowane „Apelacja” skierował również osobiście L. G. (1), wnosząc w nim o uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony w piśmie stwierdził, że Sąd orzekający nie wziął pod uwagę wyjaśnień współoskarżonych, którzy twierdzili, że nie działał on z chęci zysku, a jedynie wyświadczał przysługę A. W. (1), przy czym nie miał żadnych podejrzeń co do jego zamiaru.

Obrońca W. J. (1) zaskarżyła wyrok w całości, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych

- poprzez uznanie, że oskarżony wraz z A. W. (1) i T. R. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uczynił sobie z tego stałe źródło dochodu,
- przez ustalenie, że oskarżony w dniu 17.03.2009 roku, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, kierując inną osobą, co do której zapadł prawomocny wyrok karny, w ten sposób, że za pośrednictwem wręczenia jej sfałszowanych dokumentów w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...)z siedzibą w B. polecił zwrócić

się z wnioskiem o udzielenie kredytu do (...) SA Oddział w B. i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.959,14 zł. przez ten bank,

- przez ustalenie, że oskarżony w dniu 23.09.2008 roku, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, kierując inną osobą, co do której zapadł prawomocny wyrok karny i P. A. (1), nakłonił tą osobę do wyłudzenia pieniędzy od (...) SA Oddział w B. w kwocie 16.000 zł. za pośrednictwem dokumentów w postaci sfałszowanego zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiągniętych zarobków przez K. Ż. w firmie (...)z siedzibą w B. wyłudził w tym banku ww. kwotę, czym działał na szkodę (...) SA Oddział w B.,
- przez ustalenie, że oskarżony w dniu 15.11.2009 roku działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą co do której zapadł prawomocny wyrok karny, w ten sposób, iż posługując się sfałszowanym przez inną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. oraz sfałszowanym zaświadczeniem o zameldowaniu na pobyt stały oraz wprowadzając w błąd pracowników (...) Sp. z o.o. w W. co do wysokości zarobków tej osoby i miejsca pobytu wyłudził telefon komórkowy i usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 1.186,07 zł.

czym wyczerpał znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że oskarżonego nigdy nie łączyły żadne relacje z T. R. (1) i A. W. (1), jak również, że oskarżony nie brał udziału w zarzucanych mu czynach i nie mógł kierować działaniami ww. osób w celu wyłudzenia pożyczek i usług telekomunikacyjnych.

W związku z tymi zarzutami apelująca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego,

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,
3. zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu,
4. nieobciążanie oskarżonego kosztami postępowania.

Obrońca A. L. (1) zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przez uznanie, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej i wyczerpał znamiona czynów zabronionych opisanych w akcie oskarżenia, podczas gdy brak jest dowodów na działanie oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej,
2. obrazę art. 424 § 1 k.p.k. poprzez brak wskazania uzasadnienia dla nieuwzględnienia dowodów przeciwnych występujących w sprawie i oparcie ustaleń faktycznych tylko o niekorzystne okoliczności oraz spekulacje i przypuszczenia, a nadto pominięcie w ogóle przy ocenie dowodów faktu o jednorazowym udziale oskarżonego w zdarzeniu, tj. czynnie z dnia 30 marca 2009 roku.

W związku z tymi zarzutami apelujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego,

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

3. zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu,

Obrońca G. S. (1) zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

1. obrazę art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k. poprzez naruszenie zasady obiektywizmu i zasad logiki i doświadczenia życiowego oraz nieuwzględnienie wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, poprzez odmówienie waloru wiarygodności oraz spójności konsekwentnym wyjaśnieniom oskarżonego, gdy nie istnieją pomiędzy nimi rozbieżności rzutujące na jego odpowiedzialność karną, jak i poprzez przyznanie tego waloru wyjaśnieniom A. W. (1), w którego bezpośrednim interesie pozostawało obciążanie współoskarżonych,
2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu oskarżonego za winnego popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k.

W związku z tymi zarzutami apelujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego,

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

Obrońca P. T. (1) zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

- obrazę art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów, akcentującej – wbrew zasadzie obiektywizmu – okoliczności niekorzystne dla oskarżonego, przy nieuwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, interpretując wszelkie wynikające z materiału dowodowego wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, czego szczególnym wyrazem jest uznanie, że oskarżony popełniał przestępstwa działając w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy w rzeczywistości oskarżony nie zdawał sobie sprawy z istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, co wyklucza jego w niej działanie, oraz poprzez uznanie, iż z samego zachowania oskarżonego, polegającego na działaniu wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1) i A. S. (1) można wyciągnąć wniosek, iż po jego stronie istniał zamiar uczestniczenia w zorganizowanej grupie przestępczej, w sytuacji gdy prawidłowa ocena dowodów nie pozwala na wyciągnięcie tak daleko idących wniosków,
- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na uznaniu, iż oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez A. W. (1) i T. R. (1), podczas gdy nie ma dowodów, że oskarżony uczestniczył w jej strukturach, tj. dokonał przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

W związku z tymi zarzutami apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu opisanego w pkt II oraz wyeliminowanie z opisu czynów: LXXXIX, XC, XCI, XCII, XCIII, XCIV, XCV, XCVI działania oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II.

Obrońca W. W. (1) zaskarżył wyrok w pkt II, XVI, XVII i XXI, zarzucając:

1. obrazę art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez:

- a. przyjęcie na podstawie zebranego materiału dowodowego, w tym wyjaśnień A. W. (1), a także zeznań świadka P. na skutek nieuprawnionego przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów sprawstwa W. W. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt II, CX, CXI, CXII, CXXV, CXXVI, CXXVII, CXXVIII, CXXIX, CXXX, CXXXI, CXXXII wyroku, a

tym samym przypisania mu z tego tytułu winy i związanej z nią odpowiedzialności karnej – podczas gdy z treści przesłuchanych na kluczowe okoliczności świadków, a także wyjaśnień współoskarżonych – niemożliwym, nawet w sposób przybliżony, pozostaje jednoznaczne przypisanie oskarżonemu wypełnienia znamion strony podmiotowej czynu zabronionego, jak również sposobu popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu przestępstw,

b. przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, prowadzące do nieuprawnionego uznania części wyjaśnień oskarżonego A. W. (1), dotyczących kluczowych, z punktu widzenia rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, okoliczności, za obciążające oskarżonego, podczas gdy ich prawidłowa ocena, dokonana w sposób zgodny z zasadami doświadczenia życiowego, prawidłowego rozumowania i logiki, przy uwzględnieniu pozostałych osobowych źródeł dowodowych w sprawie, prowadzić winna do konstatacji, że wyjaśnienia te nie obciążają oskarżonego w zakresie możliwości przypisania oskarżonemu czynów, za które Sąd uznał go winnym.

2. obrazę art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. poprzez zaniechanie przez Sąd I instancji objęcia sentencją wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutu oznaczonego w akcie oskarżenia CXXIV, a także pominięcie w treści uzasadnienia podstaw wskazujących na fakt możliwości przypisania tego czynu oskarżonemu W. W. (1),

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez A. W. (1) i T. R. (1), podczas gdy prawidłowa analiza zebranego materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień współoskarżonych i zeznań świadków oraz zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, iż nie można przypisać oskarżonemu działania w ww. grupie.

W związku z tymi zarzutami apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca A. W. (2) zaskarżył wyrok w całości odnośnie tego oskarżonego, zarzucając:

- obrazę art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. polegająca na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego,
- obraze poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 258 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

W związku z tymi zarzutami, apelujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego,

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

3. zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu.

W części uniewinniającej W. W. (1), tj. w pkt XVIII, wyrok Sądu Okręgowego nie został zaskarżony i uprawomocnił się.

Postanowieniem z dnia 07.12.2016 r. Sąd Okręgowy sprostował oczywistą omyłkę pisarską w sentencji zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w części wstępnej wyroku, w zakresie dotyczącym czynów zarzucanych W. J., A. L., P. T., A. W. i W. W., przyjął numerację czynów zgodną z aktem oskarżenia. Uprawomocnienie się tego postanowienia

doprowadziło do korelacji między numeracją czynów przytoczonych w części wstępnej wyroku, a numeracją powoływaną w ramach poszczególnych rozstrzygnięć wyroku.

W odpowiedziach na apelacje obrońców prokurator wniósł o ich nieuwzględnianie, z wyjątkiem podnoszonego w apelacji obrońcy W. W. zarzutu obrazu art. 413 k.p.k., do którego się przychylił.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Spośród zarzutów podnoszonych we wszystkich środkach odwoławczych, na częściowe uwzględnienie zasługiwały zarzuty apelacji prokuratora oraz obrońców A. W. (1) i W. W. (1). W pozostałym zakresie apelacje nie były zasadne.

I.

motywy częściowego uchylecia zaskarżonego wyroku.

W pkt I wyroku Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynu zarzucanego oskarżonemu W. W. w punkcie CXXIV aktu oskarżenia i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania.

Uchylenie w tej części było następstwem uznania za trafne zarzutów obrazu art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k., podniesionych w pkt 2 apelacji prokuratora oraz w pkt 2 apelacji obrońcy W. W.. Apelujący zarzucili brak orzeczenia w przedmiocie zarzucanego oskarżonemu W. W. czynu opisanego w treści zarzutu z pkt CXXIV według systematyki przyjętej w akcie oskarżenia, podczas gdy zgodnie z treścią art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. Sąd winien rozstrzygnąć odnośnie wszystkich zarzucanych czynów.

Z apelującymi należy się zgodzić.

W pkt CXXIV aktu oskarżenia W. W. zarzucono, że w dniu 23 marca 2009 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt II., pod kierunkiem A. W. oraz wspólnie i w porozumieniu z M. R. i inną osobą, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. telefon komórkowy marki (...) wartości 1.928,47 złotych w ten sposób, iż posługując się sfalszowanym przez inną osobę, wobec której zapadł już prawomocny wyrok skazujący zaświadczeniem o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B. wprowadził w błąd pracowników ww. operatora telefonii komórkowej co do rzeczywistej sytuacji majątkowej tej osoby i zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach której uzyskał powyższy aparat telefoniczny, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W części wstępnej wyroku czyn ten oznaczono numerem CIX (k. 8655v akt).

Postanowieniem z dnia 07 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy sprostował oczywiste omyłki pisarskie w wyroku z dnia 19.09.2016 r. m. in. w stosunku do czynów zarzucanych W. W. poprzez wpisanie w miejsce numeru CIX numeru CXXIV (k. 8816 akt). W końcowej części uzasadnienia tego postanowienia wprost wskazano, że wadliwa numeracja, którą sprostowano, dotyczyła jedynie oznaczenia czynów zarzucanych aktem oskarżenia, zaś – cyt. dosłownie: „w części dyspozycyjnej wyroku, orzekając o winie i karze (...) odniesiono się do numeracji zarzutów, jaka widniała w akcie oskarżenia”.

W żadnym z punktów wyroku nie zamieszczono rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzucanego oskarżonemu W. W. czynu opisanego w treści zarzutu z pkt CXXIV według systematyki przyjętej w akcie oskarżenia. W wyroku brak również

rozstrzygnięcia w przedmiocie czynu z pkt CIX części wstępnej wyroku, co dawałoby podstawę do ewentualnego sprostowania w tej mierze oczywistej omyłki pisarskiej.

Apelujący, którzy dostrzegli powyższe uchybienie, słusznie wnieśli o uchylenie wyroku w stosownej części, albowiem brak rozstrzygnięcia uniemożliwia kontrolę instancyjną wyroku w tym zakresie. Niemożliwe jest również konwalidowanie uchybienia w postępowaniu odwoławczym, albowiem musiałoby ono oznaczać rozstrzygnięcie przez Sąd odwoławczy co do istoty sprawy, co byłoby sprzeczne z art. 437 § 2 k.p.k. Przepis ten stanowi, że „Sąd odwoławczy zmienia zaskarżone orzeczenie, orzekając odmiennie co do istoty (...)”, ale nie przewiduje możliwości orzeczenia co do istoty w sytuacji, gdy orzeczenie Sądu I instancji nie istnieje, a więc brak jest rozstrzygnięcia, które można by zmienić. W związku z tym zastosowanie ma ta część dyspozycji art. 437 § 2 k.p.k., zgodnie z którą Sąd II instancji „(...) w innych wypadkach uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania”.

II.

motywy częściowej zmiany zaskarżonego wyroku.

O częściowej zmianie zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny orzekł w punkcie II. Poniżej zostaną wskazane powody dokonania poszczególnych zmian zaskarżonego wyroku.

1. motywy uchylenia pkt IV, VI, IX, XIII i XVII zaskarżonego wyroku.

Powyższe punkty wyroku uchylono, gdyż zawierały one rozstrzygnięcia w przedmiocie kar łącznych wobec tych oskarżonych, co do których zachodziła konieczność zmiany wyroku w zakresie opisu przypisanych czynów oraz kar jednostkowych, a następnie orzeczenia nowych kar łącznych, tj. oskarżonych A. W., T. R., P. T. W. J., i W. W..

2. motywy zmiany pkt I, III, V, VIII, XII i XVI zaskarżonego wyroku, a ponadto zmiany pkt II tego orzeczenia w zakresie dotyczącym W. J., P. T. i W. W., poprzez wyeliminowanie z podstawy rozstrzygnięć art. 4 § 1 k.k.

We wskazanym wyżej zakresie Sąd Okręgowy, skazując A. W., T. R., W. J., P. T. i W. W. przyjął, że wobec tych oskarżonych, zgodnie z art. 4 § 1 k.k., należy zastosować ustawę obowiązującą poprzednio, tj. obowiązującą w chwili czynu, a nie w chwili orzekania, jako względniejszą.

Z takim stanowiskiem nie można się zgodzić, gdyż w przypadku wymienionych pięciu oskarżonych, w realiach niniejszej sprawy, względniejsza jest ustawa obowiązująca w czasie orzekania. Do wniosku tego prowadzi następujące rozumowanie.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że każdemu z wyżej wymienionych pięciu oskarżonych, przypisano popełnienie bądź to dwóch ciągów przestępstw (A. W., T. R., W. W., P. T.), bądź przestępstwa i ciągu przestępstw (W. J.), pomimo, że wszystkie przypisane im czyny (poza występkiem z art. 258 k.k.), popełnione zostały w krótkich odstępach czasu, w ramach tej samej działalności przestępczej, polegającej - w uproszczeniu - na realizacji oszustw na szkodę podmiotów udzielających pożyczek lub kredytów, albo podmiotów, świadczących usługi telekomunikacyjne.

Przeszkodą do przypisania każdemu ze wskazanych wyżej pięciu oskarżonych popełnienia jednego ciągu przestępstw było brzmienie art. 91 § 1 k.k., obowiązujące tempore criminis. Wówczas to powołany przepis stanowił, że jednym z warunków przypisania sprawcy popełnienia ciągu przestępstw, jest popełnienie dwóch lub więcej przestępstw „w podobny sposób”. Zatem przed nowelizacją art. 91 § 1 k.k. z dniem 1 lipca 2015 r., aby ocenić, iż pozostające w zbiegu realnym przestępstwa stanowią ciąg przestępstw, każde z tych przestępstw składających się na ciąg, musiało być kwalifikowane z tego samego przepisu lub musiał być to ten sam zestaw przepisów tworzących kumulatywną

kwalifikację w odniesieniu do każdego z czynów stanowiących części składowe ciągu przestępstw (tożsamość kwalifikacji prawnej). Co więcej, Sąd miał obowiązek orzeczenia kary za ciąg przestępstw „na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje”. Sięgając, przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., do poprzedniego brzmienia art. 91 § 1 k.k., Sąd Okręgowy zmuszony był przypisać wymienionym wyżej pięciu oskarżonym bądź to po dwa ciągi przestępstw, bądź też, w jednym przypadku, popełnienie przestępstwa i ciągu przestępstw, albowiem nie było możliwości przypisania tym oskarżonym po jednym ciągu przestępstw tożsamych pod względem kwalifikacji prawnej oraz spełnienia wymogu tożsamości podstawy wymiaru kary.

Gdyby Sąd Okręgowy nie sięgnął po poprzedni stan prawny, lecz zastosował art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., miałby możliwość uznania, że A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. popełnili po jednym ciągu przestępstw, albowiem w aktualnym stanie prawnym każde z przestępstw spiętych klamrą ciągłości ma w kwalifikacji prawnej wykorzystany ten sam przepis, stanowiący podstawę wymiaru kary za każde z nich i jednocześnie obok tego przepisu w kwalifikacji we wszystkich lub niektórych pojawiają się inne jeszcze przepisy, stanowiące element budowy kumulatywnej kwalifikacji, niestanowiące jednak podstawy wymiaru kary. Ponadto, po nowelizacji, w miejsce przesłanki działania „w podobny sposób”, wprowadzona została przesłanka działania „z wykorzystaniem takiej samej sposobności”.

Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, iż sformułowanie „takiej samej sposobności” odnosi się do okoliczności tworzących kontekst popełnienia każdego z przestępstw, tworzących warunki, czy też możliwość popełnienia przestępstw, lub też okoliczności jego popełnienia, które charakteryzują się tymi samymi cechami. Zwrot ten przesądza, że muszą to być okoliczności tworzące „taką samą” co do rodzaju i gatunku sposobność popełnienia przestępstwa w odniesieniu do każdego z czynów spiętych klamrą ciągłości (podobnie wyrok SA w Gdańsku z 21.01.2016 r., II AKa 434/15, LEX nr 2188856).

W niniejszej sprawie niewątpliwie wszystkie czyny przypisane A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. w pkt III, V, VIII, XII i XVI zaskarżonego wyroku, realizowane były przez tych oskarżonych z wykorzystaniem takiej samej sposobności w rozumieniu znowelizowanego (aktualnego) brzmienia art. 91 § 1 k.k. Niewątpliwie bowiem kontekstem popełnienia każdego z tych przestępstw, warunkiem popełnienia każdego z nich, czy też wspólną cechą, umożliwiającą ich realizację, były mechanizmy funkcjonowania podmiotów, udzielających pożyczek lub kredytów, albo świadczących usługi telekomunikacyjne, polegające na niedoskonałościach systemu weryfikacji wiarygodności osób, ubiegających się o udzielenie pożyczki lub kredytu, albo o nabycie usług telekomunikacyjnych. Innymi słowy - taką samą sposobnością, wykorzystywaną przez oskarżonych w każdym przypadku oszustwa lub jego usiłowania, było istnienie pewnego, stosunkowo wysokiego prawdopodobieństwa, że osoba, ubiegająca się o kredyt lub pożyczkę albo o usługę telekomunikacyjną, uzyska te świadczenia, pomimo że nie spełnia warunków do ich uzyskania, a jedynie ich spełnienie pozoruje, składając fałszywe zaświadczenie lub oświadczenie o zatrudnieniu i osiągnięciu dochodów. W efekcie, co należy ponownie podkreślić, zastosowanie art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu z czasu orzekania, dawało możliwość uznania, że czyny przypisane A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. w pkt III, V, VIII, XII i XVI zaskarżonego wyroku, stanowią w każdym przypadku jeden ciąg przestępstw, popełnionych z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

Rozumując dalej, Sąd Apelacyjny wyraża pogląd, że przypisanie A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. w zakresie objętym w pkt III, V, VIII, XII i XVI zaskarżonego wyroku po jednym ciągu przestępstw, zamiast dwóch ciągów (lub zamiast ciągu przestępstw i pojedynczego przestępstwa jak w przypadku W. J.), jest dla nich względniejsze, gdyż za takowe uznać należy orzeczenie na podstawie art. 91 § 1 k.k. jednej zamiast dwóch kar. Znalazło to bezpośredni wyraz w wymiarze kar orzeczonych wobec wymienionych wyżej pięciu oskarżonych przez Sąd Apelacyjny, będących karami generalnie łagodniejszymi od tych, które orzekł Sąd Okręgowy (o czym szerzej w dalszych punktach tej części niniejszego uzasadnienia).

W opisanym wyżej zakresie przyjęciu ustawy nowej w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. nie stały na przeszkodzie wnioski z analizy pozostałych przepisów ustawy karnej, mających zastosowanie w związku z przypisaniem A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. poszczególnych czynów w pkt III, V, VIII, XII i XVI zaskarżonego wyroku. W szczególności nie było różnic między ustawowym zagrożeniem karą występku z art. 286 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k.

tempore criminis i w chwili orzekania. Wprawdzie art. 270 k.k. w chwili popełnienia przez wymienionych wyżej oskarżonych przypisanych im czynów nie zawierał § 2a, przewidującego wypadek mniejszej wagi, ale nie uzasadnia to oceny, że zastosowanie w całości ustawy obowiązującej poprzednio dawałoby z tego powodu A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. szansę na korzystniejsze rozstrzygnięcie. Po pierwsze bowiem, nie ma podstaw do uznania, że fałszerstwa dokumentów lub posługiwanie się takimi dokumentami w ramach przestępczości zorganizowanej, na stosunkowo dużą skalę i w celu dokonywania oszustw, mogą zasługiwać na uznanie ich za wypadki mniejszej wagi. Po drugie, gdyby nawet taką uprzywilejowaną postać fałszerstwa przyjąć, podstawą wymiaru kary i tak pozostawałby art. 286 § 1 k.k., zagrożony zarówno dawniej, jak i obecnie, karą pobawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Po trzecie wreszcie, co już wykazano, zastosowanie ustawy obowiązującej poprzednio, wyłączyłoby możliwość przypisania każdemu z wymienionych pięciu oskarżonych tylko jednego ciągu przestępstw, a tym samym odpadłaby konkretna, zastosowana przez Sąd odwoławczy przesłanka do obniżenia orzeczonych kar.

Zastosowanie nowego stanu prawnego było w przypadku A. W., T. R., W. W., W. J. i P. T. bardziej korzystne również w świetle faktu, że zgodnie z obecnym brzmieniem art. 69 § 1 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, zaś przed nowelizacją ten sam przepis umożliwiał warunkowe zawieszenie kary, której wymiar nie przekracza 2 lat. Okoliczność ta jest całkowicie pozbawiona znaczenia w przypadku A. W. i T. R., gdyż orzeczone wobec nich kary łączne przekraczają wymiar 2 lat, w związku z czym ani w dawnym, ani w obecnym stanie prawnym, art. 69 § 1 k.k. nie dawał możliwości ich warunkowego zawieszenia. Co zaś do P. T., W. J. i W. W., to gdy weźmie się pod uwagę:

- znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych im czynów, mierzony wielością czynów, znaczną wysokością szkody i zorganizowanym sposobem działania,
- znaczny stopień zawinienia, wynikający z premedytacji i ukierunkowania na osiągnięcie korzyści majątkowej,
- uprzednią karalność oskarżonych, a w przypadku P. T. i W. J. również działanie w warunkach powrotu do przestępstwa,

to nie sposób uznać, że kara warunkowo zawieszona byłaby w ich przypadku

wystarczająca dla osiągnięcia stawianych jej celów, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Nieuprawnionym byłby zarazem wniosek, że za warunkowym zawieszeniem mogą przemawiać postawa tych trzech oskarżonych, ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. P. T., W. J. i W. W. są niewątpliwie sprawcami niepoprawnymi, wobec których wcześniej orzekane kary nie przyniosły pożądanych efektów. Żaden z nich nie czynił również starań o naprawienie szkody ani nie wykazał istnienia innych okoliczności, mogących uzasadniać ewentualne sformułowanie dodatkowej prognozy w zakresie resocjalizacji w warunkach kary warunkowo zawieszanej. Tym samym, odrzucając kategorycznie możliwość warunkowego zawieszenia kar wobec tych oskarżonych, Sąd odwoławczy uznał, że w tym konkretnym przypadku ustawą dla nich względniejszą będzie ustawa nowa, dająca możliwość przypisania im po jednym ciągu przestępstw.

W przypadku oskarżonego A. W. przyjęciu ustawy nowej w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. nie stały na przeszkodzie wnioski z analizy zmian w brzmieniu przepisu art. 60 k.k. Teoretycznie zastosowanie ustawy obowiązującej tempore criminis dawałoby A. W. możliwość uzyskania nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 3 k.k., a to wobec faktu, że w chwili popełnienia czynu nie obowiązywał art. 60 § 8 k.k., zakazujący stosowania tego dobrodziejstwa w przypadku czynów zagrożonych karą pozbawienia wolności powyżej 5 lat. Niemniej w realiach niniejszej sprawy należało podkreślić dwie istotne okoliczności. Po pierwsze, absolutny brak podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 3 k.k. ze względu na okoliczności przewidziane w art. 57 § 1 k.k. Kwestię tę omówiono szeroko w dalszej części niniejszego uzasadnienia, odpierając odpowiedni zarzut obrońcy A. W.. Po drugie, przy braku podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary, wymierną korzyść mogło przynieść temu oskarżonemu (i w istocie przyniosło) zastosowanie ustawy nowej w zakresie art. 91 § 1 k.k., co szczegółowo wykazano wcześniej.

Pomimo, że powyższe rozważania dotyczą tylko czynów przypisanych A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. w pkt III, V, VIII, XII i XVI zaskarżonego wyroku, zastosowanie ustawy nowej wobec tych oskarżonych uznać należało za konieczne również odnośnie czynów przypisanych im w pkt I, a odnośnie P. T., W. W. i W. J. także w pkt II zaskarżonego wyroku, tj. występków z art. 258 § 1 k.k. i art. 258 § 3 k.k. Ponieważ czyny te zarówno tempore criminis, jak i w czasie orzekania, zagrożone były takimi samymi co do wymiaru karami pozbawienia wolności, a w przypadku ciągów przestępstw - co wykazano wyżej - nie było podstaw do stosowania ustawy obowiązującej poprzednio, to również co do czynów przypisanych A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. w pkt I i II wyroku Sądu Okręgowego należało przyjąć za konieczne zastosowanie ustawy nowej, a to poprzez wyeliminowanie z nich co do ww. oskarżonych art. 4 § 1 k.k. W tym zakresie Sąd odwoławczy prezentuje pogląd, iż poza wyjątkowymi sytuacjami, podstawę odpowiedzialności osoby oskarżonej w danej sprawie winien stanowić ten sam, pod względem czasowym, stan prawny. Skoro zatem do odpowiedzialności karnej A. W., T. R., W. W., P. T. i W. J. za przypisane im oszustwa, zastosowano ustawę nową, to taką ustawę należało zastosować wobec nich również w zakresie odpowiedzialności za kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą lub udział w niej, tym bardziej, że oba rodzaje przestępstw ściśle pokrywały się pod względem czasu ich popełnienia.

3. motywy zmiany pkt XI, XV, XIX i XX zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie podstawy prawnej rozstrzygnięć o art. 4 § 1 k.k.

Punkty XI, XV, XIX i XX zaskarżonego wyroku zawierają rozstrzygnięcia w przedmiocie warunkowego zawieszenia kar i inne z tym związane, dotyczące oskarżonych A. L., A. W., L. G. i G. S.. Pomimo, że skazując tych oskarżonych, Sąd Okręgowy w pkt II, X, XIV powołał się w podstawie rozstrzygnięcia na art. 4 § 1 k.k., to zawieszając im kary w pkt XI, XV, XIX i XX, przepisu tego już nie powołał, choć był do tego zobligowany zgodnie z zasadą całościowego stosowania wobec poszczególnych oskarżonych dawnego albo nowego stanu prawnego. Korygując tę nieprawidłowość, Sąd odwoławczy orzekł o stosownym uzupełnieniu powołanych wyżej punktów zaskarżonego wyroku.

4. motywy zmiany przez Sąd odwoławczy orzeczeń o karach wobec A. W., T. R., W. J., P. T. i W. W. - uwagi wspólne dla tych oskarżonych.

Przypisując każdemu z wymienionych pięciu oskarżonych po jednym ciągu przestępstw, Sąd Apelacyjny orzekł wobec każdego z nich generalnie niższe kary pozbawienia wolności i grzywny, za czym przemawiało przypisanie po jednym ciągu przestępstw zamiast dwóch, a w przypadku W. J. jednego ciągu przestępstw zamiast ciągu i pojedynczego przestępstwa.

Orzekając nowe kary pozbawienia wolności i grzywny, Sąd odwoławczy oparł się o okoliczności przewidziane w art. 53 § 1 k.k., mające znaczenie dla wymiaru kary, ustalone przez Sąd Okręgowy.

Przyczyną korekt, obok przypisania po jednym ciągu przestępstw zamiast dwóch, była również konieczność wyeliminowania oczywiście niesprawiedliwych rozstrzygnięć w zakresie kar orzeczonych przez Sąd Okręgowy. Najbardziej jaskrawe niesprawiedliwości polegały w szczególności:

- w przypadku T. R. na wymierzeniu przez Sąd Okręgowy za każdy z dwóch ciągów przestępstw identycznych kar pozbawienia wolności i grzywny w sytuacji, gdy szkoda wyrządzona pierwszym z nich wynosiła około 9,36 tys. zł., zaś drugim około 162 tys. zł.,
- w przypadku P. T. na wymierzeniu przez Sąd Okręgowy za każdy z dwóch ciągów przestępstw identycznych kar pozbawienia wolności i grzywny w sytuacji, gdy szkoda wyrządzona pierwszym z nich wynosiła około 54 tys. zł., zaś drugim około 5,8 zł.,

- w przypadku W. J. na wymierzeniu przez Sąd Okręgowy za przestępstwo i ciąg przestępstw identycznych kar pozbawienia wolności i grzywny w sytuacji, gdy szkoda wyrządzona przestępstwem wynosiła około 1,8 tys. zł., zaś ciągiem przestępstw około 42 tys. zł.

Orzekając nowe kary łączne, Sąd Apelacyjny jedynie w przypadku A. W. dostrzegł konieczność skorygowania na korzyść oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności. W przypadku T. R., W. W., P. T. i W. J. Sąd odwoławczy uznał, że ustalone okoliczności, mające znaczenie dla wymiaru kar łącznych, nie dają podstaw do zmiany tych kar na korzyść oskarżonych. Okoliczności te zostaną przedstawione dalej, odrębnie dla każdego z oskarżonych.

W rozważaniach o nowych karach i karach łącznych, Sąd Apelacyjny brał pod uwagę stanowisko prokuratora, wyrażające się podniesieniem w apelacji zarzutów rażącej niewspółmierności kary odnośnie W. J. i P. T., nadto stanowisko obrońców, podnoszących zarzuty rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec A. W. i T. R.. Stosowne rozważania zostaną przedstawione dalej, przy omówieniu motywów wymierzenia kary poszczególnym oskarżonym.

5. motywy zmiany zaskarżonego wyroku w pkt III i orzeczenia nowej kary łącznej wobec A. W.

Sąd Apelacyjny:

- ustalił, że przypisane oskarżonemu A. W. w pkt III podpunkty a) i b) czyny stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 300 stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec A. W. za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierzył mu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając jak wyżej, Sąd odwoławczy co do zasady podzielił stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie okoliczności, mających wpływ na wymiar kary, zaprezentowane na s. 192 zaskarżonego wyroku.

Orzekając wobec A. W. w pkt III zaskarżonego wyroku karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki dziennej na 30 zł., Sąd odwoławczy miał na uwadze, że mamy do czynienia z jednym, a nie dwoma ciągami przestępstw. Sąd ad quem stoi przy tym na stanowisku, że kara 4 lat pozbawienia wolności nie jest karą nadmierną w odniesieniu do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, gdy weźmie się pod uwagę, że oskarżony dopuścił się w czasie około 8 i pół miesiąca sprawstwa kierowniczego 66 oszustw, a łączna szkoda wyniosła około 607 tys. zł., przy czym istniały aż trzy odrębne podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia kary (popętnienie ciągu przestępstw w warunkach recydywy oraz kierowania zorganizowaną grupą przestępczą), zaś nie było podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary (o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia, w ramach stanowiska odnośnie odpowiedniego zarzutu apelacyjnego obrońcy A. W.).

Orzeczona kara grzywny jest adekwatna do wysokości wyrządzonej szkody i wysokości korzyści, osiągniętej przez oskarżonego. Nie przekracza ona możliwości majątkowych oskarżonego, gdyż nawet w warunkach zakładu karnego istnieją możliwości wykonywania pracy zarobkowej, a tym samym zgromadzenia środków koniecznych do uiszczenia grzywny.

Kara 4 lat pozbawienia wolności mogłaby w opisaney sytuacji być uznana nawet za rażąco niewspółmiernie łagodną, gdyby nie okoliczność łagodząca, słusznie wyeksponowana przez Sąd Okręgowy, polegająca na przyznaniu się oskarżonego do winy i pełnej współpracy z organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości w zakresie wyjaśnienia okoliczności sprawy, w tym ustaleniu innych osób, uczestniczących w popełnieniu przestępstwa. Taka postawa, pomimo, że nie dawała podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary, nakazywała miarkowanie kary, albowiem gdyby

nie szczere wyjaśnienia oskarżonego, ustalenie wszystkich okoliczności sprawy było by co najmniej utrudnione, zaś proces bardziej skomplikowany i kosztowny.

Orzekając nową karę łączną, Sąd Apelacyjny brał pod uwagę, iż granice jej orzekania wynosiły od 4 do 5 lat pozbawienia wolności. Orzekając karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd uznał, że kara taka właściwie spełni cele z zakresu prewencji ogólnej i indywidualnej, a nie zostanie odebrana jako nadmiernie surowa lub łagodna. Nadmiernie, niewspółmiernie surową byłaby kara łączna orzeczona na zasadzie kumulacji, tj. kara łączna 5 lat pozbawienia wolności, gdyż oznaczałaby brak uwzględnienia na korzyść oskarżonego faktu ścisłej zbieżności czasowej między występkiem kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, a ciągiem przestępstw, który oskarżony popełnił w ramach działania owej grupy. Z kolei kara łączna 4 lat pozbawienia wolności oznaczałaby całkowite pochłonięcie kary orzeczonej za występki z art. 258 § 3 k.k. przez karę orzeczoną za ciąg przestępstw, a to byłoby nieuzasadnionym „premiowaniem” oskarżonego przy wymiarze kary łącznej. W efekcie kara 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności jako kara łączna za ciąg przestępstw i przestępstwo kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, jawi się jako wyważona, a przez to słuszna i sprawiedliwa.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut c) apelacji obrońcy A. W., w świetle którego miało dojść do obrazy przepisów postępowania, art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie nieobiektywnej i dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego, skruchy, którą wykazał swoją konsekwentną współpracą z organami ścigania oraz pozytywnych opinii o oskarżonym, co doprowadziło do wadliwego uznania, że dla prawidłowego przebiegu resocjalizacji oskarżonego należy wymierzyć mu karę łączną przy zastosowaniu zasady jedynie częściowej absorpcji kar wymierzonych, podczas gdy z prawidłowo ocenionego materiału dowodowego wynika, że dla prawidłowej resocjalizacji wystarczy orzec karę łączną przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Odpierając powyższy zarzut, Sąd odwoławczy ponownie stwierdza, że postawa oskarżonego A. W. stanowiła istotną okoliczność łagodzącą, ale mimo to nie sposób uznać, by w jego przypadku istniały podstawy do pełnej absorpcji. Obok bowiem powyższej okoliczności łagodzącej, istniały aż trzy niezależne podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia oskarżonemu kary, a stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów oraz stopień jego zawinienia, uznać należy za znaczny. Dość w tej mierze stwierdzić, że oskarżony zorganizował działalność grupy przestępczej i kierował nią, a przez około 8 i pół miesiąca popełnił łącznie, jako sprawca kierowniczy, 66 oszustw, powodując szkodę około 607 tys. zł. Gdy dodatkowo weźmie się pod uwagę, że był wielokrotnie karany, a plan przestępstwa ułożył, odbywając jedną z poprzednich kar w warunkach zakładu karnego, to nie sposób uznać, aby względy ogólnie- lub szczególnieprewencyjne przemawiały za zasadnością lub celowością maksymalnego złagodzenia orzeczonej kary łącznej.

Bezasadnym okazał się zarzut d) apelacji obrońcy A. W., którym podniesiono rażąco surowość wymierzonych kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności, polegającą na uznaniu, że wymierzone jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny, jak i wynikowa kara łączna, są współmierne do stopnia zawinienia oskarżonego oraz, że w należyтым stopniu uwzględniają dyrektywy wymiaru kary, podczas gdy z postawy oskarżonego podczas całego postępowania, który w sposób pełny przyczynił się do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy oraz wyjątkowo pozytywnych opinii o oskarżonym jednoznacznie wynika, że orzeczenie kary łącznej przy zastosowaniu jedynie częściowej absorpcji jest zbyt surową karą, a dla prawidłowej resocjalizacji oskarżonego wystarczy orzec karę łączną przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Wbrew powyższemu stanowisku obrońcy, kary wymierzone A. W. nie są karami rażąco niewspółmiernie surowymi. W judykaturze i doktrynie powszechnie przyjmuje się, że rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy karą orzeczoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, jaką należałoby sprawcy wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw sądowego wymiaru kary określonych w art. 53 k.k., względnie dyrektyw wymiaru kary łącznej. Uchybienie to nie dotyczy zatem każdej różnicy w ocenie surowości lub łagodności kary między sądem orzekającym a sądem odwoławczym, lecz jedynie niewspółmierności wyraźnej, oczywistej, widocznej już na pierwszy rzut oka. Z taką sytuacją niewątpliwie nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Okoliczności, które wskazał Sąd Okręgowy na s. 192 uzasadnienia zaskarżonego

wyroku, nadto okoliczności wskazane już wyżej przez Sąd odwoławczy w niniejszym uzasadnieniu, w żaden sposób nie nasuwają obawy o powszechnym odczuciu, iż wobec A. W. orzeczono zbyt surowe kary. Przeciwnie – kary te, po modyfikacji przez Sąd Apelacyjny, są generalnie na tyle wyważone względem stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oraz ustalonych okoliczności obciążających, że „na pierwszy rzut oka” widać, iż uwzględniają fakt istotnej współpracy oskarżonego w wyjaśnieniu sprawy.

6. motywy zmiany wyroku w pkt V i orzeczenia nowej kary łącznej wobec T. R.

Sąd Apelacyjny:

- ustalił, że przypisanych w pkt V podpunkty a) i b) czynów T. R. dopuścił się w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. a czyny przypisane oskarżonemu w pkt V podpunkty a) i b) stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 200 stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec T. R. za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny na nowo opisał okoliczności związane z uprzednim skazaniem T. R. i odbywaniem przez niego kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, gdyż opis sporządzony w tej mierze przez Sąd Okręgowy był niepełny.

Opierając się na dokumentach w postaci odpisów wyroków III K 441/13 i III K 850/05 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, Sąd Apelacyjny ustalił (doprecyzował), że T. R. przypisanych w pkt V podpunkty a) i b) czynów dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od dnia 19 sierpnia 2005 roku do dnia 16 lipca 2007 roku kary łącznej 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 03 grudnia 2013 roku, III K 441/13, którym objęta została między innymi kara 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 21 listopada 2005 roku, III K 850/05, za czyn z art. 280 § 1 k.k. Sąd odwoławczy brał przy tym pod uwagę, że na odpisie wyroku III K 441/13 zamieszczono adnotację o treści: „Kara odbyta w całości przez zaliczenia (19.08.2005-19.10.2008)”. Przytoczona adnotacja nie oznacza, że po dniu 16 lipca 2007 roku T. R. nadal przebywał w zakładzie karnym. Ustalono bowiem, że w dniu 16 lipca 2007 roku został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary w sprawie III K 441/13, a dalszy zaliczony na jej poczet okres (do 19.10.2008 r.) był okresem pozytywnie zakończzonego okresu próby, związanego z warunkowym przedterminowym zwolnieniem.

W opisanej wyżej sytuacji, na częściowe jedynie uwzględnienie zasługiwał zarzut obrońcy T. R., iż w zakresie pkt V podpunkt od 1 do 16 doszło do obrazy art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż poszczególne czyny wymienione w punktach od 1 do 16 zostały popełnione w warunkach recydywy, gdy tymczasem oskarżony nie działał w warunkach recydywy. Jak bowiem wykazano, z oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa, a opis czynu wymagał w tym zakresie jedynie uściślenia.

Wymierzając karę za ciąg przestępstw oraz karę łączną, Sąd odwoławczy co do zasady podzielił stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie okoliczności, mających wpływ na wymiar kary, zaprezentowane na s. 193-194 zaskarżonego wyroku.

Orzekając wobec T. R. w miejsce kary orzeczonej w pkt V zaskarżonego wyroku, karę 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki dziennej na 30 zł., Sąd odwoławczy miał na uwadze, iż mamy do czynienia z jednym, a nie dwoma ciągami przestępstw. Sąd ad quem stoi przy tym na stanowisku, że kara 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności nie jest karą nadmierną w odniesieniu do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, gdy weźmie się pod uwagę, że oskarżony dopuścił

się w czasie około 3 miesięcy sprawstwa kierowniczego 31 oszustw, a łączna szkoda wyniosła około 171 tys. zł., przy czym istniały aż trzy odrębne podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia kary (popelnienie ciągu przestępstw w warunkach recydywy oraz kierowania zorganizowaną grupą przestępczą).

Orzeczone kary grzywny jest adekwatna do wysokości wyrządzonej szkody i wysokości korzyści, osiągniętej przez oskarżonego. Nie przekracza ona możliwości majątkowych oskarżonego, gdyż nawet w warunkach zakładu karnego istnieją możliwości wykonywania pracy zarobkowej, a tym samym zgromadzenia środków koniecznych do uiszczenia grzywny.

Orzekając nową karę łączną, Sąd Apelacyjny brał pod uwagę, iż granice jej orzekania wynosiły od 2 lat i 7 miesięcy do 3 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że kara łączna 3 lat pozbawienia wolności właściwie spełni cele z zakresu prewencji ogólnej i indywidualnej, a nie zostanie odebrana jako nadmiernie surowa lub łagodna. Nadmiernie, niewspółmiernie surową byłaby kara łączna orzeczone na zasadzie kumulacji, tj. kara łączna 3 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż oznaczałaby brak uwzględnienia na korzyść oskarżonego faktu ścisłej zbieżności czasowej między występkami kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, a ciągiem przestępstw, który oskarżony popełnił w ramach działania owej grupy. Z kolei kara łączna 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności oznaczałaby całkowite pochłonięcie kary orzeczonej za występki z art. 258 § 3 k.k. przez karę orzeczoną za ciąg przestępstw, a to byłoby nieuzasadnionym „premiowaniem” oskarżonego przy wymiarze kary łącznej. W efekcie kara 3 lat pozbawienia wolności jako kara łączna za ciąg przestępstw i przestępstwo kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, jawi się jako wyważona, a przez to słuszna i sprawiedliwa, tym bardziej, że Sąd odwoławczy podziela ocenę Sądu Okręgowego o braku w przypadku T. R. okoliczności łagodzących.

Nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony przez obrońcę w apelacji „z ostrożności procesowej” zarzut rażącej niewspółmierności kary. Wbrew stanowisku obrońcy, kary wymierzone T. R. nie są karami rażąco niewspółmiernie surowymi. W judykaturze i doktrynie powszechnie przyjmuje się, że rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy karą orzeczoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, jaką należałoby sprawcy wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw sądowego wymiaru kary określonych w art. 53 k.k., względnie dyrektyw wymiaru kary łącznej. Uchybienie to nie dotyczy zatem każdej różnicy w ocenie surowości lub łagodności kary między sądem orzekającym a sądem odwoławczym, lecz jedynie niewspółmierności wyraźnej, oczywistej, widocznej już na pierwszy rzut oka. Z taką sytuacją niewątpliwie nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Okoliczności, które wskazał Sąd Okręgowy na s. 193-194 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, nadto okoliczności wskazane już wyżej przez Sąd odwoławczy w niniejszym uzasadnieniu, w żaden sposób nie nasuwają obawy o powszechnym odczuciu, iż wobec T. R. orzeczono zbyt surowe kary. Niewątpliwie bowiem kary te, po modyfikacji przez Sąd Apelacyjny, są generalnie na tyle wyważone względem stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oraz ustalonych okoliczności obciążających, że z pewnością pozostają adekwatne do tych okoliczności, zwłaszcza, że odnośnie T. R. nie sposób było stwierdzić jakichkolwiek istotnych okoliczności łagodzących.

Obrońca nie ma racji, że kara jest w tym przypadku rażąco wygórowana, gdyż T. R. przypisano znacznie mniejszą ilość przestępstw od przypisanej A. W.. Jakkolwiek bowiem jest to prawda, to jednak orzeczone kary tą różnicę uwzględnia, skoro A. W. wymierzono wyraźnie surowsze kary niż T. R., mimo, że wobec pierwszego z nich należało brać pod uwagę okoliczność łagodzącą w postaci przyczynienia się do wyjaśnienia sprawy, w tym ustalenia innych sprawców przestępstwa.

Nieskutecznym jest argument obrońcy, że to A. W. był inicjatorem przestępstw i był bardziej zaangażowany w ich popelnienie. Jak bowiem trafnie ustalił Sąd Okręgowy, zarówno A. W. jak i T. R. razem kierowali działaniami zorganizowanej grupy przestępczej, co uzgodnili już podczas pobytu w zakładzie karnym. Pomimo zaś, że A. W. kierował osobiście wykonaniem większej ilości przestępstw, nie można mówić z tego powodu o podrzędnej lub chociażby mało znaczącej roli T. R.. Temu ostatniemu udowodniono jedynie mniejszą ilość zachowań związanych z

realizacją poszczególnych oszustw, co jednak znalazło stosowne odzwierciedlenie w wymiarze kary za ciąg oszustw, nie uzasadniając zarazem oceny, że T. R. był „mniej zaangażowany” w kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą.

Obrońca ma rację, że wymiar kary został lakonicznie i powierzchownie uzasadniony przez Sąd Okręgowy. Skoro jednak organ ten prawidłowo ustalił i wskazał okoliczności obciążające oraz brak okoliczności łagodzących, to wyrok niewątpliwie poddaje się kontroli instancyjnej, w szczególności dając obrońcy pole do zaprezentowania argumentów przeciwnych.

7. motywy zmiany wyroku w pkt VIII i orzeczenia nowej kary łącznej wobec W. J.

Sąd Apelacyjny:

- ustalił, że przypisane oskarżonemu W. J. w pkt VIII podpunkty a) i b) czyny stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 30 stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec W. J. za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierzył mu karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając jak wyżej, Sąd odwoławczy co do zasady podzielił stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie okoliczności, mających wpływ na wymiar kary, zaprezentowane na s. 194-195 zaskarżonego wyroku.

Orzekając wobec W. J. w miejsce kary orzeczonej w pkt VIII zaskarżonego wyroku, karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki dziennej na 30 zł., Sąd odwoławczy miał na uwadze, iż mamy do czynienia z jednym ciągiem przestępstw, a nie przestępstwem i ciągiem przestępstw. Sąd ad quem stoi przy tym na stanowisku, że kara roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności nie jest karą nadmierną w odniesieniu do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, gdy weźmie się pod uwagę, że oskarżony dopuścił się w czasie około półtora miesiąca sprawstwa 5 oszustw, a łączna szkoda wyniosła około 43,8 tys. zł., przy czym istniały aż trzy odrębne podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia kary (popelnienie ciągu przestępstw w warunkach recydywy oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej).

Orzeczona kara grzywny jest adekwatna do wysokości wyrządzonej szkody i wysokości korzyści, osiągniętej przez oskarżonego. Nie przekracza ona możliwości majątkowych oskarżonego, gdyż nawet w warunkach zakładu karnego istnieją możliwości wykonywania pracy zarobkowej, a tym samym zgromadzenia środków koniecznych do uiszczenia grzywny.

Orzekając nową karę łączną, Sąd Apelacyjny brał pod uwagę, iż granice jej orzekania wynosiły od roku i 2 miesięcy do roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że kara łączna roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności właściwie spełni cele z zakresu prewencji ogólnej i indywidualnej, a nie zostanie odebrana jako nadmiernie surowa lub łagodna. Nadmiernie niewspółmiernie surową byłaby kara łączna orzeczona na zasadzie kumulacji, tj. kara łączna roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż oznaczałaby brak uwzględnienia na korzyść oskarżonego faktu ścisłej zbieżności czasowej między występkiem udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a ciągiem przestępstw, który oskarżony popełnił w ramach działania owej grupy. Z kolei kara łączna roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oznaczałaby całkowite pochłonięcie kary orzeczonej za występki z art. 258 § 1 k.k. przez karę orzeczoną za ciąg przestępstw, a to byłoby nieuzasadnionym „premiowaniem” oskarżonego przy wymiarze kary łącznej. W efekcie kara roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności jako kara łączna za ciąg przestępstw i przestępstwo kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, jawi się jako wyważona, a przez to słuszna i sprawiedliwa, tym bardziej, że Sąd odwoławczy podziela ocenę Sądu Okręgowego o braku w przypadku W. J. okoliczności łagodzących.

Bezzasadnym okazał się zarzut 4 apelacji prokuratora. Apelujący ma rację podnosząc, że Sąd Okręgowy wymierzył takie same kary za pojedyncze oszustwo oraz za ciąg przestępstw oszustwa. Ta wewnętrzna niesprawiedliwość orzeczenia została wyeliminowana przez Sąd odwoławczy, co już umotywowano w niniejszym uzasadnieniu wyżej. Z apelującym nie można się zgodzić co do postulowanego kierunku korekty, a to poprzez podwyższenie kary za ciąg przestępstw do 2 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przypomnienia wymaga, że W. J. przypisano stosunkowo niewielką liczbę oszustw, gdyż jedynie 4 (w tym 3 w warunkach ciągu przestępstw), popełnione w okresie około półtora miesiąca, a łączna szkoda nimi wyrządzona wyniosła niespełna 44 tys. zł. Takich czynów nie należy wprawdzie bagatelizować, ale już w zestawieniu z czynami przypisanymi W. W. (11 oszustw w ramach ciągu przez okres około 4 i pół miesiąca, szkoda około 77 tys. zł., kara łączna 2 lat pozbawienia wolności), o nadmiernej łagodności kary orzeczonej wobec W. J. nie sposób mówić. Tymczasem orzeczonej wobec W. W. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, obejmującej również karę za czyn z art. 258 § 1 k.k., skorygowanej następnie przez Sąd odwoławczy) apelujący nie kwestionował. Skoro zatem, w opisanych wyżej realiach, prokurator uznał karę orzeczoną wobec W. W. za słuszną, to w granicach argumentacji prokuratora, kary orzeczonej wobec W. J. nie można uznać za oczywiście niewspółmiernie łagodną.

Oceny powyższej nie zmienia dostrzegany przez Sąd odwoławczy fakt, że W. J. działał w warunkach art. 64 § 1 k.k., zaś W. W. był jedynie uprzednio karany. Niemniej wymowa recydywy jako okoliczności obciążającej W. J. nie jest tak doniosła, by zasadniczo wpłynąć na stanowisko w przedmiocie kary, dla którego decydujące znaczenie mają podstawowe dyrektywy jej wymiaru, zamieszczone w art. 53 § 1 k.k., a więc stopień społecznej szkodliwości czynów i stopień zawinienia.

8. motywy zmiany wyroku w pkt XII i orzeczenia nowej kary łącznej wobec P. T.

Sąd Apelacyjny:

- ustalił, że przypisane oskarżonemu P. T. w pkt XII podpunkty a) i b) czyny stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 30 stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec P. T. za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierzył mu karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając jak wyżej, Sąd odwoławczy co do zasady podzielił stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie okoliczności, mających wpływ na wymiar kary, zaprezentowane na s. 196 zaskarżonego wyroku.

Orzekając wobec P. T. w miejsce kary orzeczonej w pkt XII zaskarżonego wyroku, karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki dziennej na 30 zł., Sąd odwoławczy miał na uwadze, iż mamy do czynienia z jednym ciągiem przestępstw. Sąd ad quem stoi przy tym na stanowisku, że kara roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności nie jest karą nadmierną w odniesieniu do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, gdy weźmie się pod uwagę, że oskarżony dopuścił się w czasie około 6 miesięcy sprawstwa 8 oszustw, a łączna szkoda wyniosła około 59,8 tys. zł., przy czym istniały aż trzy odrębne podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia kary (popełnienie ciągu przestępstw w warunkach recydywy oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej).

Orzeczone kara grzywny jest adekwatna do wysokości wyrządzonej szkody i wysokości korzyści, osiągniętej przez oskarżonego. Nie przekracza ona możliwości majątkowych oskarżonego, gdyż nawet w warunkach zakładu karnego istnieją możliwości wykonywania pracy zarobkowej, a tym samym zgromadzenia środków koniecznych do uiszczenia grzywny.

Orzekając nową karę łączną, Sąd Apelacyjny brał pod uwagę, iż granice jej orzekania wynosiły od roku i 8 miesięcy do 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że kara łączna roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności właściwie spełni cele z zakresu prewencji ogólnej i indywidualnej, a nie zostanie odebrana jako nadmiernie surowa lub łagodna. Nadmiernie, niewspółmiernie surową byłaby kara łączna orzeczona na zasadzie kumulacji, tj. kara łączna 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż oznaczałaby brak uwzględnienia na korzyść oskarżonego faktu ścisłej zbieżności czasowej między występkiem udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a ciągiem przestępstw, który oskarżony popełnił w ramach działania owej grupy. Z kolei kara łączna roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oznaczałaby całkowite pochłonięcie kary orzeczonej za występki z art. 258 § 1 k.k. przez karę orzeczoną za ciąg przestępstw, a to byłoby nieuzasadnionym „premiowaniem” oskarżonego przy wymiarze kary łącznej. W efekcie kara roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności jako kara łączna za ciąg przestępstw i przestępstwo udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, jawi się jako wyważona, a przez to słuszna i sprawiedliwa, tym bardziej, że Sąd odwoławczy podziela ocenę Sądu Okręgowego o braku w przypadku P. T. okoliczności łagodzących.

Bezzasadnym okazał się zarzut 5 apelacji prokuratora. Z apelującym nie można się zgodzić co do postulowanego kierunku korekty, a to poprzez podwyższenie kary za każdy ciąg przestępstw do 2 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przypomnienia wymaga, że P. T. przypisano łącznie 8 oszustw, popełnionych w okresie około 6 miesięcy, a łączna szkoda nimi wyrządzona wyniosła niespełna 60 tys. zł. Takich czynów nie należy wprawdzie bagatelizować, ale już w zestawieniu z czynami przypisanymi W. W. (11 oszustw w ramach ciągu przez okres około 4 i pół miesiąca, szkoda około 77 tys. zł., kara łączna 2 lat pozbawienia wolności), o nadmiernej łagodności kary orzeczonej wobec P. T. nie sposób mówić. Tymczasem orzeczonej wobec W. W. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, obejmującej również karę za czyn z art. 258 § 1 k.k., skorygowanej następnie przez Sąd odwoławczy) apelujący nie kwestionował. Skoro zatem, w opisanych wyżej realiach, prokurator uznał karę orzeczoną wobec W. W. za słuszną, to w granicach argumentacji prokuratora, kary orzeczonej wobec P. T. nie można uznać za oczywiście niewspółmiernie łagodną.

9. motywy zmiany wyroku w pkt XVI i orzeczenia nowej kary łącznej wobec W. W..

Sąd Apelacyjny:

- ustalił, że przypisane oskarżonemu W. W. w pkt XVI podpunkty a) i b) czyny stanowią jeden ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 100 stawek dziennych grzywny z ustaleniem stawki dziennej na 30 złotych,
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec W. W. za przestępstwo i ciąg przestępstw i wymierzył mu karę łączną roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając jak wyżej, Sąd odwoławczy co do zasady podzielił stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie okoliczności, mających wpływ na wymiar kary, zaprezentowane na s. 198 zaskarżonego wyroku.

Orzekając wobec W. W. w miejsce kary orzeczonej w pkt XVI zaskarżonego wyroku, karę roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki dziennej na 30 zł., Sąd odwoławczy miał na uwadze, iż mamy do czynienia z jednym ciągiem przestępstw. Sąd ad quem stoi przy tym na stanowisku, że kara roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności nie jest karą nadmierną w odniesieniu do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, gdy weźmie się pod uwagę, że oskarżony dopuścił się w czasie około 4 i pół miesiąca sprawstwa 11 oszustw, a łączna szkoda wyniosła około 77 tys. zł., przy czym istniały dwie podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia kary (popełnienie ciągu przestępstw oraz działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej).

Orzeczone karę grzywny jest adekwatna do wysokości wyrządzonej szkody i wysokości korzyści, osiągniętej przez oskarżonego. Nie przekracza ona możliwości majątkowych oskarżonego, gdyż nawet w warunkach zakładu karnego istnieją możliwości wykonywania pracy zarobkowej, a tym samym zgromadzenia środków koniecznych do uiszczenia grzywny.

Orzekając nową karę łączną, Sąd Apelacyjny brał pod uwagę, iż granice jej orzekania wynosiły od roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i miesiąca pozbawienia wolności. Sąd uznał, że kara łączna roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności właściwie spełni cele z zakresu prewencji ogólnej i indywidualnej, a nie zostanie odebrana jako nadmiernie surowa lub łagodna. Nadmiernie, niewspółmiernie surową byłaby kara łączna orzeczona na zasadzie kumulacji, tj. kara łączna 2 lat i miesiąca pozbawienia wolności, gdyż oznaczałaby brak uwzględnienia na korzyść oskarżonego faktu ścisłej zbieżności czasowej między występkiem udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a ciągiem przestępstw, który oskarżony popełnił w ramach działania owej grupy. Z kolei kara łączna roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności oznaczałaby całkowite pochłonięcie kary orzeczonej za występki z art. 258 § 1 k.k. przez karę orzeczoną za ciąg przestępstw, a to byłoby nieuzasadnionym „premiowaniem” oskarżonego przy wymiarze kary łącznej. W efekcie kara roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności jako kara łączna za ciąg przestępstw i przestępstwo udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, jawi się jako wyważona, a przez to słuszna i sprawiedliwa, tym bardziej, że Sąd odwoławczy podziela ocenę Sądu Okręgowego o braku w przypadku W. W. okoliczności łagodzących.

III.

motywy częściowego nieuwzględnienia apelacji prokuratora.

Bezzasadnym okazał się zarzut 1, w którym prokurator wskazał na błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu przez Sąd, że oskarżony T. R. (1) swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion przestępstw zarzucanych mu w pkt III i IV oraz VII, VIII, IX, X, XI, XII, XVII, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVII aktu oskarżenia, podczas gdy właściwa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego.

Sąd odwoławczy aprobejuje oceny dokonane przez Sąd Okręgowy w zakresie uniewinnienia T. R. od popełnienia części z zarzucanych mu czynów (pkt VII zaskarżonego wyroku). Motywy te, zaprezentowane zostały w sposób wyczerpujący, rzeczowy i logiczny na s. 143-144 uzasadnienia i sprowadzić je można do stanowiska, zgodnie z którym:

- co prawda zasadniczym dowodem obciążającym oskarżonego T. R. były wyjaśnienia A. W., jednak z uwagi na zakres prowadzonej działalności przestępczej oraz ilość osób, które zostały wykorzystane do wyłudzeń, oskarżony ten nie był w stanie odnieść się do wszystkich takich przypadków, co sam podkreślał,
- A. W. w toku śledztwa złożył obszerne wyjaśnienia, jednak nie opisał wszystkich wyłudzeń, ograniczając się w znacznym zakresie jedynie do formalnego przyznania się do winy, a przed Sądem nie był już w stanie podać więcej szczegółów,
- dla przyjęcia, że T. R. brał udział we wszystkich wyłudzeniach, które zostały mu zarzucone, konieczne byłoby ustalenie, iż tak rzeczywiście było, co z kolei okazało się niemożliwe w świetle lakonicznych w tym zakresie wyjaśnień A. W., który stwierdził, że w tym okresie po prostu współdziałał z T. R.,
- wyjaśnienia A. W. mogły być podstawą do przyjęcia, że T. R. dopuścił się przestępstwa z art. 258 § 3 k.k., albowiem fakt, że T. R. uczestniczył w przestępczej strukturze nie mógł automatycznie przesądzać, że jest winien wszystkim przestępstwom popełnionym w jej ramach, skoro przestępstwa te były popełniane w różnej konfiguracji osobowej, w różnym czasie i w różnym miejscu; nawet to, iż T. R. z faktu popełniania tych przestępstw odnosił korzyści materialne, mogło świadczyć jedynie o podziale zysków w ramach grupy przestępczej.

Przytoczony wyżej tok rozumowania Sąd odwoławczy w pełni aprobejuje, uznając trafność argumentacji, opartej o wyraźne rozgraniczenie między dowodami na potwierdzenie kierowania przez T. R. zorganizowaną grupą przestępczą, a dowodami (a właściwie ich brakiem) na udział oskarżonego w czynach, od których go uniewinniono.

Prawidłowości wnioskowania przeprowadzonego przez Sąd Okręgowy nie podważają poszczególne argumenty, zaprezentowane w uzasadnieniu apelacji.

Apelująca wskazuje na istniejącą jej zdaniem sprzeczność w rozumowaniu Sądu Okręgowego, mającą wynikać z faktu, że organ ten z jednej strony przyjął, że udział T. R. w przestępstwach, od których go uniewinniono, nie wynikał bezpośrednio z żadnego z dowodów, ponieważ bezpośredni wykonawcy czynów nie wskazali na rolę oskarżonego w tych zdarzeniach, z drugiej jednak w uzasadnieniu dał wyraz ocenie, że zasadniczym dowodem obciążającym oskarżonego T. R. były wyjaśnienia A. W., który określił w swoich depozycjach:

- strukturę grupy przestępczej i wskazał na osoby nią kierujące,
- że T. R. był osobą, która wozila podstawione osoby do banków,
- że pomysł przestępstwa wyszedł od niego i T. R., gdy przebywali w zakładzie karnym,
- że T. R. był jego głównym współnikiem, z którym dzielił się pieniędzmi z wyłudzonych kredytów, a pozostałe osoby w grupie otrzymywały pieniądze za wykonane zadania,
- opisał szczegółowo role członków grupy (co apelująca obszernie przytacza).

Rzecz jednak w tym, że sprzeczność w rozumowaniu Sądu a quo ma charakter pozorny. Czy innym jest bowiem udowodnienie T. R. na podstawie wyjaśnień A. W. kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, a czym innym udowodnienie mu, na podstawie tego samego dowodu, realizacji konkretnych znamion poszczególnych przestępstw, których wykonaniem przez konkretne osoby miał w ramach grupy kierować. Sąd orzekający tę zasadniczą różnicę dostrzegł i poddał słusznej ocenie (zob. ponownie s. 144 uzasadnienia), zaś apelująca, przytaczając sens wyjaśnień A. W., nie wniosła do tej oceny niczego nowego, powtarzając tylko to, co w świetle tych wyjaśnień oczywiste, tj. że zorganizowana grupa przestępcza istniała i była kierowana przez A. W. i T. R..

Pogląd autorki apelacji, iż Sąd meriti słusznie przyjął, że „(...) działania T. R. (1) nie sprowadzały się wyłącznie do przewożenia A. W. (1) do miejsc realizacji czynów zabronionych bez świadomości uczestnictwa w grupie przestępczej, lecz polegały na równorzędnym kierowaniu grupą przestępczą, podejmowaniu decyzji o sposobie popełnienia przestępstw oraz czerpaniu z nich korzyści takich samych, jakie czerpał A. W. (1)”, jest poglądem słusznym. Należy również zaaprobować pogląd apelującej, wsparty przez nią tezą orzeczenia SN, iż „(...) brak fizycznej obecności oskarżonego T. R. na miejscach popełniania przestępstw, od których Sąd go uniewinnił, przy jednoczesnym przyznaniu, że kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w ramach której konkretni wykonawcy dokonywali czynów karalnych pod jego nadzorem, nie ekskulpuje tego oskarżonego (...)”. Słuszność tych ocen prokuratora nie zmienia jednak faktu, że T. R. nie został uniewinniony z powodu „braku fizycznej obecności” na miejscu poszczególnych przestępstw, od których go uniewinniono, ale z powodu braku konkretnych, poddających się procesowej weryfikacji dowodów, że w tych konkretnych przypadkach swoim zamiarem, mającym charakter kwalifikowany (bezpośredni, kierunkowy), obejmował realizację przez wykonawców przestępstw, poszczególnych ich znamion. Dowodem takim nie były w szczególności wyjaśnienia A. W., a to z powodów jasno podanych na s. 144 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Z tych samych przyczyn nietrafnym jest pogląd apelującej, że uniewinnienie T. R. było błędem, gdyż - co podniosła w uzasadnieniu apelacji - Sąd Okręgowy uznał A. W. winnym popełnienia części czynów (zarzucanych w pkt III do IV i VII do XXVII, wspólne z T. R., od których tego ostatniego Sąd uniewinnił), mimo, że świadkowie nie wskazywali na bezpośrednią obecność A. W. na miejscach zdarzeń. Ponownie Sąd odwoławczy za konieczne uznaje wskazać, że to nie kwestia osobistej obecności, a dowodów na zamiar kierowania wykonaniem przestępstwa przez A. W., miała znaczenie dla ocen dokonanych przez organ I instancji.

Nie sposób podzielić stanowiska autorki apelacji, iż skoro A. W. się przyznał, ale nie wskazywał na szczegóły poszczególnych zdarzeń, przy czym ten dowód - cytując apelację: „Sąd uznał za wystarczający do dla przypisania oskarżonemu A. W. sprawstwa i winy za przestępstwo polegające na kierowaniu grupą przestępczą jak również za

przestępstwa popełnione pod jego kierunkiem przez poszczególnych członków grupy, co nie znaczy, że wykonywanych przez niego osobiście i w sytuacjach, w których był obecny na miejscu poszczególnych przestępstw. W odniesieniu natomiast do oskarżonego T. R. Sąd wymagał dodatkowych dowodów dla ustalenia jego udziału w popełnianiu poszczególnych przestępstw pod jego kierunkiem i uznał, że dowodów takich nie znalazł”, to niezrozumiałym jest na jakiej podstawie Sąd przyjął sprawstwo kierownicze odnośnie A. W. (tj. pomimo jego ogólnikowych wyjaśnień) i dlaczego nie przyjął sprawstwa kierowniczego T. R. w tych samych czynach pomimo przyjęcia, że rola obu oskarżonych w kierowaniu grupą przestępczą była równorzędna.

Argumentując w przytoczony sposób, prokurator ponownie daje wyraz uznaniu za tożsame kierowania zorganizowaną grupą przestępczą i sprawstwa kierowniczego poszczególnych przestępstw. Tymczasem przypisanie każdego z tych przestępstw wymaga innego rodzaju dowodów. Takie dowody istniały w ocenie Sądu Okręgowego odnośnie A. W. (jego wyjaśnienia wraz z dowodami na przebieg poszczególnych czynów), zaś w przypadku T. R. dowodów ewidentnie zabrakło. Można oczywiście dyskutować, czy samooskarżenie A. W. było wystarczające dla przypisania mu winy, ale takich zarzutów nie podniesiono (obrońca A. W. złożył apelację tylko w zakresie kary), a Sąd odwoławczy nie widzi podstaw by z urzędu podważyć trafność toku rozumowania Sądu meriti w tym zakresie. Nie jest również tak, że odnośnie T. R. Sąd orzekający - jak to ujęła apelująca - „wymagał jakichś dodatkowych dowodów”. Sąd ten co najwyżej „wymagał” dowodów w ogóle w miejsce domysłów, które dowodów zwyczajnie zastąpić nie mogą. Oczywiście Sąd odwoławczy dostrzega, że istnieje pewne, a nawet stosunkowo wysokie prawdopodobieństwo, że T. R. kierował wykonaniem tych czynów, od których go uniewinniono, ale reguły postępowania karnego nie pozwalają na skazanie w oparciu o uprawdopodobnienie, lecz o wykazanie winy.

Krytycznie należy odnieść się do argumentacji na s. 25 apelacji prokuratora. Tamże, powołując się na zeznania świadków - bezpośrednich wykonawców poszczególnych przestępstw, apelująca stwierdza, że jedynie A. S. wprost obciążyła A. W. i P. T., zaś pozostałe osoby nie obciążały ani A. W. ani T. R., a tymczasem Sąd Okręgowy przyjął sprawstwo kierownicze jedynie A. W., pomimo, że - cytując apelację: „obaj mieli tożsame role w kierowaniu grupą przestępczą i czerpaniu zysków z jej działalności”. Również w tym zakresie Sąd odwoławczy prezentuje pogląd, iż sytuacja dowodowa, w części dotyczącej A. W., była zdecydowanie odmienna, niż w części dotyczącej T. R., skoro pierwszy z nich przyznał się do winy i dokonał wiarygodnego samooskarżenia. Wprawdzie zatem istotnie wykonawcy poszczególnych oszustw generalnie nie obciążyli osób kierujących grupą przestępczą, ale w przypadku A. W., w granicach oceny swobodnej, Sąd orzekający trafnie przyjął za dowód miarodajny i korespondujący z pozostałym materiałem dowodowym, wyjaśnienia złożone przez tego oskarżonego (zob. zvl. ocenę wyjaśnień A. W. na s. 130-137 uzasadnienia wyroku).

Nie ma znaczenia argument apelującej (z powołaniem się na s. 140-141 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), że nie tylko A. W. wskazał na kierowniczą rolę T. R. w grupie, ale i inni świadkowie, jak M. Z. (1) i A. S. (3). Jak już bowiem stwierdzono wyżej, istnienie dowodów na kierowanie przez T. R. zorganizowaną grupą przestępczą nie było wystarczające do uznania, że oskarżony ten kierował wykonaniem przez inne osoby każdego z przestępstw popełnionych w ramach działania owej struktury.

Zarzut 3 apelacji prokuratora nie był badany przez Sąd odwoławczy ze względu na treść art. 436 k.p.k. Zarzut ten dotyczył pkt IV, VI, IX, XIII i XVII zaskarżonego wyroku (zdaniem apelującej w punktach tych bezzasadnie nie zastosowano w podstawie wymiaru kary art. 86 § 1 k.k.), a punkty te zostały przez Sąd odwoławczy uchylone z innych powodów. Tym samym badanie trafności zastosowanych tam przepisów prawa materialnego stało się bezprzedmiotowe.

IV.

uwagi ogólne odnośnie motywów nieuwzględnienia zarzutów podnoszonych w apelacjach obrońców oskarżonych

Przed szczegółowymi rozważaniami, dotyczącymi motywów nieuwzględnienia apelacji obrońców lub podnoszonych w tych apelacjach poszczególnych zarzutów, należy wyrazić ogólną ocenę, że postępowanie zakończone wydaniem zaskarżonego wyroku przeprowadzono z poszanowaniem wszelkich, w tym co oczywiste również podstawowych, zasad procesowych. Poczynione przez Sąd a quo ustalenia faktyczne niewątpliwie mają walor prawdziwych, a przez to zgodnych z wymogiem wynikającym z przepisu art. 2 § 2 k.p.k. Dokonano ich w sposób obiektywny, badając, zgodnie z art. 4 k.p.k., okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych. Materiał dowodowy, o który oparto rozstrzygnięcie, miał charakter kompletny, co odpowiada wymogowi art. 410 k.p.k., nadto poddano go wszechstronnej analizie. Oceny, na podstawie których sformułowano kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy wnioski, realizowane były w sposób swobodny, tj. zgodnie z art. 7 k.p.k., przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania, a także wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Stanowisko Sądu pierwszej instancji znalazło kompleksowe odzwierciedlenie w treści pisemnego uzasadnienia wyroku, które, jakkolwiek niewolne od pewnych braków, zwłaszcza w zakresie uzasadnienia wymiaru kar jednostkowych i łącznych, w pełnym zakresie poddaje się kontroli instancyjnej.

Podnoszone w apelacjach zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych są generalnie o tyle niezasadne, że apelujący nie wskazali na konkretne błędy w dochodzeniu przez Sąd meriti do określonych ocen. Tymczasem tylko stwierdzenie tego rodzaju nieprawidłowości może skutkować uznaniem, że mamy do czynienia z błędem dowolności jako postacią błędów w ustaleniach faktycznych (podobnie - postanowienie SN z dnia 26.07.2007r., IV KK 175/07, OSNwSK 2007/1/1738). Wyrażone w środkach odwoławczych oceny stanowią zatem jedynie polemikę z ocenami, dokonanymi przez Sąd orzekający.

Kontrola odwoławcza nie doprowadziła również do ujawnienia podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, tj. na podstawie art. 439 k.p.k. lub art. 440 k.p.k.

V.

motywy nieuwzględnienia zarzutów apelacji obrońcy A. W.

Spośród zarzutów, podnoszonych w apelacji obrońcy A. W., na uwzględnienie zasługiwał jedynie zarzut b), co umotywowano w części II niniejszego uzasadnienia.

Odnośnie pozostałych zarzutów apelacji tego obrońcy, Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Zarzut a), w świetle którego uchybieniem miała być obraza art. 60 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie, okazał się wprawdzie częściowo zasadny, jednakże nie doprowadziło to do postulowanego przez autora apelacji zastosowania wobec A. W. nadzwyczajnego złagodzenia kary.

A. W. przypisano popełnienie:

- występku z art. 258 § 3 k.k. w okresie od lipca 2008 roku do maja 2009 roku,
- ciągu przestępstw (jednego - po modyfikacji wyroku przez Sąd Apelacyjny) z art. 286 § 1 k.k. i in. w okresie od dnia 09 lipca 2008 roku do dnia 24.03.2009 roku.

Występek z art. 258 § 3 k.k. od roku 2004 do chwili obecnej (a więc również tempore criminis) zagrożony jest karą pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Występek z art. 286 § 1 k.k. od wejścia w życie Kodeksu karnego do chwili obecnej (a więc również tempore criminis) zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Zgodnie z art. 60 § 3 k.k. Sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet może warunkowo zawiesić jej wykonanie w stosunku do sprawcy współdziałającego z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, jeżeli ujawni on wobec

organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia.

Od dnia 08 czerwca 2010 roku obowiązuje art. 60 § 8 k.k. (wcześniej, a więc również tempore criminis nieobowiązujący), zgodnie z którym nadzwyczajnego złagodzenia kary nie stosuje się do czynów zagrożonych karą pozbawienia wolności powyżej 5 lat, do których ma zastosowanie art. 37a.

Pozornie zatem, zastosowanie w myśl art. 4 § 1 k.k. przepisów obowiązujących w czasie popełnienia czynów zabronionych winno być względniejsze dla oskarżonego, albowiem otwierałoby drogę do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, a to wobec braku tempore criminis ograniczenia, wynikającego z wprowadzonego później i obowiązującego w dacie wyrokowania przepisu art. 60 § 8 k.k. Tak jednak nie jest, o czym przekonują dwa zasadnicze argumenty, zaprezentowane przez Sąd odwoławczy poniżej.

Po pierwsze - zmieniając zaskarżony wyrok, Sąd Apelacyjny uznał, że jedynie zastosowanie przepisu art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu z daty wyrokowania, a nie daty popełnienia przestępstwa, umożliwia w przypadku A. W. (a także na tej samej zasadzie w przypadku T. R., W. W. i P. T. i W. J.) uznać przypisane oszustwa za jeden ciąg przestępstw, w miejsce przyjętej przez Sąd Okręgowy konstrukcji dwóch ciągów przestępstw, jak w przypadku A. W., T. R., W. W. i P. T. czy też pojedynczego przestępstwa oraz ciągu przestępstw jak w przypadku W. J.. Zastosowanie zatem art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu wynikającym z ustawy nowej daje wymierną podstawę orzeczenia wobec wymienionych wyżej oskarżonych kar pozbawienia wolności niższych niż te, które wymierzył im Sąd I instancji (zob. również rozważania w tym przedmiocie w części II niniejszego uzasadnienia).

Po drugie - ewentualne zastosowanie przepisu art. 60 § 3 k.k. w brzmieniu z daty popełnienia przestępstw, a więc bez ograniczenia w postaci dyspozycji dodanego później przepisu art. 60 § 8 k.k., nie obligowałoby Sądu orzekającego - wbrew stanowisku autora apelacji - do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. Zgodnie z regułą wynikającą z art. 57 § 2 k.k., ustawodawca pozostawił Sądowi swobodę wyboru między dyrektywami nadzwyczajnego złagodzenia lub obostrzenia kary. Swoboda, o której mowa, oznacza wybór jednej z dyrektyw w sposób zgodny z regułą określoną w art. 7 k.p.k. Sąd Okręgowy wprawdzie rozumowania stosownego nie przeprowadził, co jest oczywistym brakiem sporządzonego uzasadnienia, jednakże nie ma przeszkód do konwalidowania owego uchybienia przez Sąd odwoławczy, tym bardziej, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił wszelkie okoliczności, których analiza jest konieczna dla dokonania właściwej oceny.

Należy w związku z tym przypomnieć, że w przypadku A. W. nastąpił zbieg aż trzech podstaw do nadzwyczajnego obostrzenia kary, albowiem przypisanych mu występów (z wyjątkiem czynu z art. 258 § 3 k.k.) dopuścił się w warunkach recydywy (art. 64 § 1 k.k.), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej (art. 65 § 1 k.k.), nadto dopuścił się ciągu przestępstw (art. 91 § 1 k.k.), co niewątpliwie „kompensowało” pojedynczą podstawę do nadzwyczajnego złagodzenia kary, wynikającą z art. 60 § 3 k.k. Wprawdzie zatem, biorąc pod uwagę cały materiał dowodowy, uznać należało, że A. W. ujawnił wobec organów ścigania osoby uczestniczące w przestępstwie i istotne okoliczności jego popełnienia, ale skoro art. 57 § 2 k.k. dawał możliwość wyboru między nadzwyczajnym złagodzeniem albo obostrzeniem kary, to nie można było nie dostrzec, iż jego przestępcza działalność nacechowana była szczególną uporczywością, wynikającą z działania w warunkach powrotu do przestępstwa oraz w sposób wielokrotny, w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, z wykorzystaniem tej samej sposobności, wreszcie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierował. W tych okolicznościach, w świetle zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego (art. 7 k.p.k.) istniały wszelkie podstawy do uznania, że nadzwyczajne złagodzenie kary w istocie pozbawiłoby wskazane wyżej zachowania oskarżonego adekwatnej reakcji karnej.

O tym, że powyższa ocena nie jest dowolna, świadczy również wymiar kary orzeczonej bez nadzwyczajnego złagodzenia, będącej w tych konkretnych okolicznościach karą bardziej zbliżoną do dolnej, niż górnej granicy ustawowego zagrożenia. Jest to bowiem kara niewątpliwie wyważona, gdy weźmie się pod uwagę całokształt okoliczności obciążających, w tym kumulację podstaw do nadzwyczajnego obostrzenia kary.

Oceny powyższej nie zmienia okoliczność, że ewentualne zastosowanie przepisów obowiązujących tempore criminis, dawałoby podstawę do nadzwyczajnego złagodzenia kary orzeczonej za występki z art. 258 § 3 k.k. Gdyby bowiem, zgodnie z art. 4 § 1 k.k., zastosować ustawę obowiązującą poprzednio, z jednej strony umożliwiłoby to orzeczenie kary nadzwyczajnie złagodzonej za ten czyn, z drugiej jednak w przypadku pozostałych czynów nadal istniałaby kumulacja trzech podstaw do nadzwyczajnego obostrzenia kary przeciwko jednej podstawie do zastosowania jej nadzwyczajnego złagodzenia, a dodatkowo A. W. (jak i współoskarżonym) należałoby przypisać po dwa ciągi przestępstw (W. J. przestępstwo i ciąg przestępstw) i orzec kary łączne. Gdy w przypadku A. W. weźmie się przy tym pod uwagę, że orzeczona przez Sąd I instancji kara za występki z art. 258 § 3 k.k. (rok pozbawienia wolności) była znacznie niższa od kary łącznej orzeczonej przez ten Sąd za dwa ciągi przestępstw (5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności) nie sposób jest zakładać, że orzeczenie za czyn z art. 258 § 3 k.k. kary nadzwyczajnie złagodzonej odbiło się w istotny sposób na wymiarze kary łącznej.

VI.

motywy nieuwzględnienia zarzutów obrońcy T. R.

Bezzasadnymi okazały się zarzuty obrońcy T. R., która generalnie zakwestionowała przypisanie mu winy w popełnieniu zarzucanych mu czynów.

W zakresie pkt I zaskarżonego wyroku, obejmującego przypisanie oskarżonemu występku z art. 258 § 3 k.k. apelująca zarzuciła obrazę art. 258 § 3 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż zachowanie oskarżonego w okresie od lipca 2008 roku do maja 2009 roku wyczerpuje znamiona przestępstwa typu kwalifikowanego – kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, w wypadku, gdy zgromadzony materiał dowodowy taki wniosek wyklucza.

Ponadto również w zakresie pkt I zaskarżonego wyroku, w ramach zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, apelująca jako uchybienia wskazała ustalenie, że oskarżony:

- działał w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy tymczasem wyjaśnienia współoskarżonych i zeznania świadków nie dają podstaw do takiego ustalenia,
- wraz z A. W. pełnił funkcje kierownicze w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy tymczasem ocena zebranego materiału dowodowego wskazuje, iż nie wykonywał on żadnych czynności, które można by uznać z działania kierownicze w zorganizowanej grupie przestępczej, chociażby takich jak kontrola działalności ugrupowania, podejmowanie zasadniczych decyzji co do sposobu popełniania przestępstw, kontrola poszczególnych członków ugrupowania, w szczególności w sytuacji, w której nie znał członków rzekomej grupy przestępczej - współoskarżonych,
- uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej i pełnił w niej funkcje kierownicze w okresie od lipca 2008 do maja 2009 roku w sytuacji, gdy taki wniosek jest sprzeczny nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami świadków, ale także z wyjaśnieniami A. W., który stwierdził, iż od stycznia 2009 r. T. R. nie brał udziału w przestępczym procederze, gdyż jego rolę (podwożenia A. W.) przejął P. A..

Odnosząc się do tak sformułowanych zarzutów, należy na wstępie zaznaczyć, że zgodnie z jednolitym stanowiskiem judykatury podnoszenie zarzutu obrazy prawa materialnego musi być połączone z akceptacją dotychczasowych ustaleń faktycznych, gdyż tego rodzaju uchybienie sprowadza się do wadliwej subsumcji normy prawnej do niespornego stanu faktycznego (por. np. orzeczenia SN z 24.01.2007r., II KK 256/06, z 18.01.2007r., III KK 459/06, z 09.01.2002r., V KKN 319/99, z 26.02.2009r., WA 3/09, z 29.05.2008r., V KK 89/08, z 20.11.2008r., V KK 158/08, z 02.12.2008r., III KK 230/08). Naruszenie przepisu prawa materialnego ma zatem miejsce wówczas, gdy wystąpi błąd subsumcji, a więc gdy prawidłowemu ustaleniu faktycznemu sąd przypisze niewłaściwą kwalifikację prawną, tj. nie zastosuje przepisu prawa materialnego, który ma obowiązek zastosować lub zastosuje przepis prawa materialnego, którego zastosować mu nie wolno. Jeżeli stan faktyczny nie został - zdaniem stron procesowych - należycie ustalony,

to ewentualna uchybienie tego rodzaju "wyprzedza" zagadnienia oceny prawnokarnej, gdyż tej nie można prawidłowo dokonać przed ustaleniem prawdziwych okoliczności zdarzenia będącego przedmiotem osądu.

Podnosząc zarzut obrazy prawa materialnego w postaci art. 258 § 3 k.k. apelująca posłużyła się argumentacją, której istotą jest próba podważenia trafności ocen dokonanych przez Sąd orzekający, skoro uchybienie wskazane w zarzucie pierwszym ma polegać na nieuzasadnionym zastosowaniu przepisu art. 258 § 3 k.k. - cyt.: „w wypadku, gdy zgromadzony materiał dowodowy taki wniosek wyklucza”. Ponieważ zatem Sąd a quo ustalił, że T. R. zrealizował znamiona czynu z art. 258 § 3 k.k., a obrońca jest zdania przeciwnego (na co wskazuje również dalszy zarzut błędu w ustaleniach faktycznych), to kontroli instancyjnej należało poddać prawidłowość ustaleń faktycznych, uwzględniając wszakże stanowisko zaprezentowane przez apelującego na poparcie podnoszonego przez niego zarzutu obrazy prawa materialnego.

Przechodząc do merytorycznej oceny zarzutów, zmierzających do podważenia trafności ocen o przypisaniu T. R. winy w popełnieniu czynu z art. 258 § 3 k.k., Sąd odwoławczy prezentuje następujące stanowisko.

Przede wszystkim apelująca niewątpliwie trafnie przytoczyła ugruntowane w orzecznictwie i piśmiennictwie poglądy na temat zorganizowanej grupy przestępczej, które jednak nie były podważane przez Sąd Okręgowy i nie są kwestionowane przez Sąd odwoławczy.

Obrońca ma również rację, wskazując na cztery fazy działań, składających się na ustalony w niniejszej sprawie modus operandi, tj. po pierwsze - wyszukiwanie tzw. figuranta, po drugie - przygotowanie stosownej dokumentacji, po trzecie - złożenie przez figuranta wniosku o kredyt, pożyczkę lub usługi telekomunikacyjne, a wreszcie po czwarte - wzajemne rozliczenie członków grupy i osoby zwerbowanej do wykonania przestępstwa.

Nie sposób jednak zgodzić się ze sformułowaną przez autorkę apelacji tezą, że przeprowadzone dowody, tj. zeznania świadków i wyjaśnienia współoskarżonych świadczą, że T. R. w żadnym z tych etapów nie uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej, a tym bardziej nią nie kierował, nadto zaś jego roli nie można w żadnym zakresie porównać z rolą A. W..

Przeciwieństwo powyższej oceny wynika z prawidłowych ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego, zaprezentowanych w sposób szczegółowy, rzeczowy i logiczny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Organ ten jasno stwierdził, że w jego ocenie analiza wyjaśnień T. R. i A. W. oraz szeregu innych dowodów, prowadziła do nieodpartego wniosku, że obaj ci oskarżeni wyczerpali znamiona przestępstwa kierowania zorganizowaną grupą przestępczą (s. 186 uzasadnienia). Uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera ponadto konkretne, wyczerpujące i logiczne wskazanie motywów dania wiary na przedmiotowe okoliczności wyjaśnieniom A. W. (s. 130-137) oraz odmowy dania wiary w tym zakresie wyjaśnieniom T. R. (s. 137-145).

Nie przytaczając całej, obszernej argumentacji Sądu Okręgowego, wskazać należy, że dał on wiarę wyjaśnieniom A. W., gdyż:

- były one konsekwentne, wewnętrznie spójne oraz znajdowały potwierdzenie w zeznaniach tych wszystkich osób przesłuchanych w niniejszej sprawie, które w jakimkolwiek stopniu zdecydowały się wypowiadać na temat działalności grupy przestępczej,
- były obszerne i szczegółowe, a ponadto żaden ich fragment nie wskazywał, że oskarżony chciał ukryć jakąś informację przed organami ścigania lub Sądem,
- opisał w nich szczegółowo na jakich zasadach działała grupa przestępcza kierowana przez niego oraz T. R., jaką rolę pełnili w niej poszczególni członkowie, w jaki sposób uzyskiwane były fałszywe dokumenty służące do wyłudzenia pieniędzy oraz sprzętu elektronicznego, a także jakie korzyści majątkowe uzyskiwały poszczególne osoby uczestniczące w tym procederze,

- stanowczo określał w nich rolę T. R., a nie miał powodu aby pomawiać go fałszywie o popełnienie przestępstwa z art. 258 § 3 k.k., gdyż pomiędzy nim a współoskarżonym nie było konfliktu, który mógłby stać się podłożem do realizacji tego rodzaju zemsty; w szczególności, pomimo tego, że T. R. w styczniu 2009 r. zdecydował się zaprzestać brania udziału w popełnianiu przestępstw, żaden z obu oskarżonych nie twierdził, aby powodem tego był wynikły pomiędzy nimi konflikt;
- A. W., obciążając wyjaśnieniami T. R., nie umniejszał w jakimkolwiek stopniu własnej winy,
- wyjaśnienia A. W., obciążające T. R. współsprawstwem w zakresie kierowania grupą przestępczą, znajdowały częściowe potwierdzenie w treści pozostałego materiału dowodowego.

Również jedynie streszczając obszernie wywody Sądu a quo należy wskazać, że motywami odmowy dania wiary przez ten organ wyjaśnieniom T. R., były:

- okoliczność, że oskarżony ten potwierdził, że w zarzuconym okresie wielokrotnie przebywał w towarzystwie A. W., jednak, jak wskazywał, był jedynie jego kierowcą, o niczym nie wiedział i w niczym nie uczestniczył,
- fakt, że rzekomej niewiedzy (nieświadomości) T. R. przeczyły wyjaśnienia A. W., wiarygodne z przyczyn, wskazanych na s. 130-137 uzasadnienia (przytoczonych przez Sąd odwoławczy wyżej),
- fakt, że w części wyjaśnienia A. W. o udziale T. R. w kierowaniu grupą znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków, którzy wskazywali na aktywną rolę T. R., tj. P. D., M. Z. i A. S.,
- okoliczność, że wprawdzie wyjaśnienia T. R. na okoliczność wyjazdów za granicę okazały się wiarygodne, ale nie dawało mu to jednak alibi na cały czas przypisanego występku z art. 258 § 3 k.k., albowiem owe pobyty za granicą nie miały charakteru stałego,
- ocena, że wprawdzie fakt braku podpisu T. R. na pierwszym protokole jego przesłuchania w charakterze podejrzanego (k. 868-870) jest bezsporny, ale przyczyny, dla których go zabrakło nie mogły być uznane za przekonujące.

Odpierając poszczególne argumenty, zamieszczone w uzasadnieniu apelacji obrońcy T. R., zmierzające do podważenia przytoczonego stanowiska Sądu orzekającego, Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Nie sposób zgodzić się z autorką apelacji, że T. R. nie mógł uczestniczyć w I etapie przestępstwa, gdyż w świetle ustaleń na s. 64 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, werbowaniem figurantów zajmowały się osoby tam wymienione, a nie T. R.. Stanowisko obrońcy nie jest trafne, gdyż wprawdzie funkcjonowanie każdej zorganizowanej grupy przestępczej obejmuje podział na role, ale wymogiem uznania czyjegoś zachowania za uczestnictwo w grupie lub kierowanie nią, nie jest osobiste wykonywanie każdej z tych ról (zadań). Przeciwnie - istotą zorganizowanej grupy przestępczej jest właśnie specjalizowanie się poszczególnych jej członków w realizacji określonych zadań. Na gruncie zatem niniejszej sprawy oczywistym jest, że T. R. nie musiał osobiście werbować figurantów, aby stać się członkiem struktury lub osobą, która nią kieruje. Istotne jest - co prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy - że w świetle uznanych za wiarygodne wyjaśnień A. W., wspólnie i w porozumieniu z nim kierował działaniami członków grupy.

Apelująca nie ma racji, że T. R. nie mógł uczestniczyć w II etapie przestępstwa, gdyż:

- A. T. zeznała, że wypisywała zaświadczenia, które dawał jej A. W.; T. R. widziała jeden raz lub dwa razy, ale on nigdy nie przychodził do niej z A. W.;
- A. W. wyjaśnił, że tylko on kontaktował się z U. W., która również wypisywała zaświadczenia o zatrudnieniu; jeśli T. R. był z nim kiedykolwiek u U. W., to „gościnnie”;

- M. Ż. zeznała, że spośród współoskarżonych zna tylko A. W.; nigdy osobiście nie spotkała T. R., a jedynie słyszała o nim od A. W.;
- K. S. zeznała, że wystawiała zaświadczenia jedynie na polecenie A. W.;
- I. J. (konkubina A. W.) potwierdzała telefonicznie zatrudnienie figurantów na zlecenie A. W.; nie wie nic, aby T. R. współdziałał z A. W. w popełnianiu przestępstw;
- wyjaśnienia współoskarżonych A. L., P. T., A. W. podważają wersję A. W., że T. R. współdziałał z nim w zakresie popełniania przestępstw
- A. S. zeznał, że pieniądze za wyludzone kredyty dostawał od A. W.; T. R. osobiście nie poznał.

Przytoczenie przez apelującą powyższego, obszernego zestawienia dowodów, mających świadczyć o braku winy T. R. w kierowaniu grupą, nie jest argumentem skutecznym, albowiem stanowi polemikę ze stanowiskiem Sądu orzekającego, opartą o wybiórcze powołanie się na okoliczności, które w oderwaniu od całokształtu materiału dowodowego, stwarzają pozory wadliwości rozumowania organu I instancji. Tymczasem organ ten:

- dostrzegł i brał po uwagę fakt, że nie wszyscy (a nawet nie większość) świadków i współoskarżonych, obciążali w swoich relacjach T. R. czynnościami z zakresu kierowania grupą (na s. 136 uzasadnienia Sąd a quo wprost określa świadków, których relacje wspierały wersję A. W. jako osoby „które w jakimkolwiek stopniu zdecydowały się wypowiadać na temat działalności przedmiotowej grupy przestępczej”, a więc Sąd ten zdaje sobie sprawę, iż taka postawa świadków jest raczej wyjątkiem, niż regułą),
- szczegółowo, rzeczowo i logicznie umotywowował ocenę o wiarygodności zeznań tych osób, których relacje korespondowały z pomówieniem T. R. przez A. W. (s. 140-141 uzasadnienia).

Przytoczony pogląd Sądu meriti w pełni odpowiada wymogom stawianym ocenie swobodnej (art. 7 k.p.k.). Jest bowiem logicznym, zgodnym z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, że w ramach każdej zorganizowanej grupy przestępczej poszczególni członkowie struktury nie mają, a przy tym nie mogą i nie muszą mieć wiedzy o składzie jej kierownictwa. W niniejszej sprawie oczywistym jest, że skoro do realizacji poszczególnych czynów zabronionych werbowano osoby figurantów, a werbowaniem co do zasady nie zajmował się osobiście T. R., to figuranci zwyczajnie nie mieli wiedzy, że T. R. jest jedną z osób, która kieruje grupą.

Po wtóre - sytuacją niespotykaną, nierealną i niemożliwą do osiągnięcia środkami procesowymi, jest nakłonienie wszystkich członków struktury do złożenia szczerych wyjaśnień, w tym obciążenia jej kierownictwa. Nawet więc przy założeniu, że osoby werbujące figurantów wiedziały, że T. R. ma udział w kierowaniu grupą, oczekiwanie, że generalnie obciążą go wyjaśnieniami, byłoby nieuprawnione. Przypomnieć bowiem należy, że werbujący figurantów (według trafnych ustaleń Sądu byli to W. J., P. A., P. T., A. W., P. D., A. Ł., M. R., A. L., G. S. jak również inne nieustalone osoby) byli członkami zorganizowanej grupy przestępczej, co niesie w sobie m. in. utożsamianie się z grupą, a w ślad za tym solidarność i lojalność, stojąca na przeszkodzie pomawianiu współoskarżonych, w tym kierownictwa struktury. Innymi słowy - nie doszło do przekroczenia granic oceny swobodnej przy uznaniu przez Sąd Okręgowy, że pomimo przywołanych przez apelującą stwierdzeń świadków A. T., M. Ż., K. S., I. J. i A. S. oraz wyjaśnień oskarżonych A. L., P. T., A. W., którzy podważają wersję A. W., materiał dowodowy, oceniany kompleksowo, w sposób obiektywny i swobodny, dawał podstawy do przypisania T. R. współsprawstwa w zakresie kierowania zorganizowaną grupą przestępczą.

Oceny powyższej nie podważa stwierdzenie autorki apelacji, iż na s. 64 Sąd Okręgowy ustalił, że „rola T. R. sprowadzała się do tego, że zazwyczaj towarzyszył A. W., woził podstawione osoby do banków”. Ponownie bowiem obrońca argumentuje w tej mierze w sposób wybiórczy, wyrывая z kontekstu zaledwie jedno ze sformułowań użytych przez Sąd Okręgowy w omawianym zakresie. W ocenie Sądu odwoławczego, niekonsekwencja Sądu meriti jest pozorna. Organ ten określa w uzasadnieniu wyroku rolę T. R. następująco:

- s. 64 „rola T. R. sprowadzała się do tego, że zazwyczaj towarzyszył A. W., woził podstawione osoby do banków”,
- s. 136 „relacje A. W. miały kluczowe znaczenie dla ustalenia, że działania T. R. związane z popełnianiem rozpoznawanych w tej sprawie oszustw, nie sprowadzały się wyłącznie do przewożenia wspomnianego do miejsc realizacji czynów zabronionych, lecz polegały na równorzędnym kierowaniu grupą przestępczą, to jest podejmowaniu decyzji o sposobie popełniania przestępstw oraz czerpaniu z nich korzyści takich samych jak A. W.”,
- s. 142 „M. S. rozpoznał T. R. jako mężczyznę, który prowadził samochód, był obecny podczas rozmów, odebrał od niego telefon. Trudno zatem uznać, aby oskarżony nie wiedział w czym bierze udział. Istotne jest zatem to, że z zeznań świadka wynikała aktywna rola T. R., która nie sprowadzała się wyłącznie do podwożenia A. W.”,
- s. 143 „N. S. rozpoznała tak A. W. jak i T. R. jako mężczyzn, z którymi dokonywała wyłudzeń. Wskazała też na aktywną rolę T. R., która nie sprowadzała się wyłącznie do kierowania samochodem. Relacja świadka korelowała zatem z wyjaśnieniami A. W., który opisywał rolę T. R.”,
- s. 186 „Zgodnie z treścią art. 258 § 3 kk surowszej odpowiedzialności karnej podlega ten, kto grupę przestępczą zakłada lub nią kieruje. Z ustalonego stanu faktycznego jasno wynikało, że pomysł powołania do życia takiej struktury powzięli wspólnie A. W. i T. R.. Przy omawianiu wyjaśnień T. R. Sąd przywołał argumenty wskazujące na to, że rola T. R. nie sprowadzała się wyłącznie do tego, na co ten się w swych wyjaśnieniach powoływał. Z kolei z wyjaśnień A. W. wynikało, że T. R. pełnił w tej strukturze równorzędną z nim rolę. Z tego względu należało przyjąć, że obaj oskarżeni wyczerpali znamiona tego przestępstwa.”

Spośród cytowanych wyżej fragmentów uzasadnienia wszystkie, z wyjątkiem pierwszego, wyrażają stanowisko, zgodnie z którym T. R. współdziałał z A. W. w zakresie kierowania zorganizowaną grupą przestępczą. Również pierwszy z fragmentów, ze s. 64, winien być odczytywany w sposób adekwatny do części uzasadnienia, w której go zamieszczono. Przy takim odczytaniu nie można mieć wątpliwości, że cały opis stanu faktycznego, poczynając od s. 63, a kończąc na s. 93, wskazuje na ustalenie przez Sąd Okręgowy, iż T. R. nie był jedynie szeregowym członkiem grupy lub wykonawcą poszczególnych zadań, związanych z jej działalnością. Oczywiście, jak to ujął Sąd na s. 64 uzasadnienia, „zazwyczaj towarzyszył A. W., woził podstawione osoby do banków”, ale nadużyciem w świetle całokształtu pisemnych motywów wyroku byłoby odkodować to zdanie jako stwierdzenie, że to była jedyna i wyłączna rola T. R. w działalności struktury przestępczej.

W efekcie nie można było podzielić stanowiska autorki apelacji, iż fragment na s. 64 uzasadnienia dowodzi, że T. R. nie pełnił roli kierowniczej w związku z wyłudzeniami, nie miał wpływu na działania współoskarżonych, nie wydawał im poleceń i nie kontrolował ich działalności.

Odnosząc się do argumentu obrońcy, że T. R. nie mógł kierować grupą przestępczą, gdyż nie miał ze współoskarżonymi powiązań psychologiczno-socjologicznych, albowiem większość z nich nie miała z nim żadnej styczności, Sąd Okręgowy wyraża pogląd, że wprawdzie istnienie tego rodzaju powiązań jest jednym z kryteriów przyjęcia istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, a nie zwykłego współsprawstwa, ale nie oznacza to, że powiązania takie są równoznaczne z osobistym kontaktowaniem się członków grupy z jej kierownictwem. Istotne jest, że osoby podlegające A. W. i T. R., wiedziały oraz akceptowały, że w hierarchii nad nimi są osoby, które decydują o celach jej działania, inicjują poszczególne akcje przestępcze, przydzielają zadania, dbają o pozyskanie dokumentów niezbędnych do dokonania wyłudzeń, wreszcie decydują o podziale korzyści. Ujmując to inaczej - skoro członkowie grupy werbujący figurantów, tj. W. J., P. A., P. T., A. W., P. D., A. Ł., M. R., A. L., G. S. oraz inne nieustalone osoby, wiedzieli, że ich działania zależą od woli i decyzji kierownictwa grupy i stan ten akceptowali, to brak ich osobistych kontaktów z T. R. nie oznaczał braku psychologiczno-socjologicznego powiązania z grupą czy to ich, czy też T. R., który przeważnie nie rozmawiał osobiście z „werbownikami”. Istotne jest bowiem to, że zarówno T. R., jak i jego „podwładni” w ramach grupy, ze względu na kryteria natury psychologicznej (tj. indywidualne cechy osobowości, przekonanie o wykonalności zadania i możliwości osiągnięcia korzyści majątkowej przy określonym podziale ról i zadań, brak po stronie członków

grupy woli przeciwstawienia się jej kierownictwu) oraz socjologicznej (tj. potrzeba więzi z organizacją, zapewniającą regularny dochód, organizującą akcje przestępcze pod względem logistycznym, biorąca poprzez swoje kierownictwo znaczną część odpowiedzialności za powodzenie działalności przestępczej) umyślnie tworzyli strukturę o jakiej mowa w art. 258 § 1 k.k., a T. R. dodatkowo nią kierował w rozumieniu art. 258 § 3 k.k.

Nie można zgodzić się z autorką apelacji, iż nie miało podstaw w materiale dowodowym ustalenie, że T. R. wspólnie z A. W. kierował zorganizowaną grupą przestępczą od lipca 2008 r. do maja 2009 r. Apelująca zakwestionowała w szczególności, że niemożliwym było w jej ocenie kierowanie grupą przez T. R. w okresie od stycznia 2009 r., gdyż wówczas A. W. „woził” już P. A..

Wprawdzie apelująca słusznie zauważyła, że w składanych wyjaśnieniach A. W. stwierdzi: „na początku A. dawał tylko łosi, ale w czasie kiedy T. R. wyjeżdżał do Niemiec woził mnie P.”, a ponadto na pytanie T. R.: „czy jest prawdą, że od stycznia 2009 r. przestałem jeździć z A. (...)?” stwierdził: „(...) w okresie od stycznia 2009 r. częściej woził mnie P. A., a R. sporadycznie”, ale z logicznego punktu widzenia „wożenie sporadycznie” nie oznacza „braku wożenia” w ogóle, a ponadto zarzucane T. R. kierowanie grupą nie ograniczało się do roli kierowcy A. W., co Sąd Okręgowy szczegółowo, obszernie i rzeczowo wykazał.

Autorka apelacji ma rację, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku na s. 136-137 zawiera ustalenie: „T. R. w styczniu 2009 r. zdecydował się zaprzestać brania udziału w popełnianiu przestępstw”. Znow jednak z logicznego punktu widzenia „podjęcie decyzji” nie oznacza jej natychmiastowego, rygorystycznego wykonania, tym bardziej, że A. W. wyjaśniał, i to na postawione wprost przez T. R. pytanie, że od stycznia 2009 ten drugi również go woził, lecz „sporadycznie”.

Nie jest trafnym argument obrońcy, że żaden z czynów zarzucanych T. R., poza przypisanym kierowaniem zorganizowaną grupą przestępczą, nie został popełniony w roku 2009. Do przypisania udziału w grupie przestępczej lub kierowania nią nie jest bowiem konieczne ustalenie, że członek grupy lub osoba z jej kierownictwa osobiście dokonali jakiegokolwiek przestępstwa lub kierowali jego wykonaniem. Tak zresztą w niniejszej sprawie wyglądały ustalenia w przedmiocie sprawstwa oskarżonych L. G. i G. S.

Chybionym jest również argument o braku dowodów, że T. R. na równi z A. W. czerpał korzyści z popełnianych przestępstw, przy czym - zdaniem apelującej - jest nielogiczne, aby A. W. dzielił się „po równo” w sytuacji, gdy T. R. wyjeżdżał do Niemiec, czy też w roku 2009, gdy udział T. R. w prowadzonej działalności był sporadyczny. Na s. 144 uzasadnienia Sąd Okręgowy, w oparciu o wyjaśnienia A. W. ustalił, że ten dzielił się zyskiem z T. R.. Sąd nie ustalił jednak, jakie były dokładnie zasady tego podziału. Stąd teza obrońcy, że podział następował „po równo” ma charakter dowolny.

Oceny o kierowaniu grupą przez T. R. nie podważa również skutecznie argument, że spośród 66 zarzutów przypisanych A. W., jedynie 16 przypisano T. R.. Ilość nie zawsze bowiem przekłada się na jakość. Kierowanie grupą byłoby możliwe nawet przy braku ze strony T. R. osobistej realizacji (lub osobistego kierowania realizacją) jakiegokolwiek z poszczególnych oszustw. Tymczasem skoro przypisano mu ich aż 16, a większej liczby nie zdołano jedynie wobec nazbyt ogólnikowego charakteru wyjaśnień A. W. na okoliczność przebiegu części wyłudzeń (zob. motywy częściowego uniewinnienia T. R. na s. 143-144 uzasadnienia), to liczba udowodnionych przestępstw jest niewątpliwie adekwatna do ustaleń o kierowniczej roli w zorganizowanej grupie przestępczej.

Bezzasadnym okazał się zarzut naruszenia przepisów postępowania przez czynienie ustaleń faktycznych będących podstawą rozstrzygnięcia na podstawie dokumentów nie spełniających wymagań procesowych – nie zawierających podpisów osób biorących udział w nich udział (art. 150 k.p.k.), co dotyczy protokołu przesłuchania świadka M. S. oraz oskarżonego T. R..

Bezspornym jest, że oba wskazane w zarzucie protokoły zawierały brak formalny w postaci braku podpisów osób przesłuchiwanych. Sąd Okręgowy okoliczność tę dostrzegł i poddał stosownej ocenie.

Na s. 144-145 uzasadnienia Sąd za fakt uznał brak podpisu T. R. na protokole z kart 868-870, uznając jednak za niewiarygodne wskazane przez niego przyczyny, dla których podpisu tego zabrakło. W tym zakresie Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom świadków J. S., S. B. i A. P., dochodząc do racjonalnego wniosku, że brak podpisu oskarżonego mógł być jedynie wynikiem przeoczenia. Organ I instancji trafnie zauważył, że informacje zawarte w niepodpisanym protokole nie odbiegają w istotny sposób od konsekwentnego stanowiska zajmowanego przez T. R. w toku postępowania (oskarżony nie przyznał się do winy, a jedynie utrzymywał, że wyłącznie kilka razy podwiózł A. W. do wskazanych przez niego miejsc i jedynie mimowolnie był świadkiem, jak tamten zajmował się organizowaniem wyłudzenia kredytów i sprzętów elektronicznych). Sąd orzekający ma rację, że gdyby ktokolwiek miał zamiar sfalszować ten protokół, to bez wątpienia znalazłyby się w nim informacje, które wprost wskazywałyby na winę oskarżonego, a tak jednak się nie stało. Ponadto treść protokołu została oskarżonemu odczytana w trakcie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania i wówczas nie miał on co do niego żadnych wątpliwości.

Na aprobatę zasługuje również obszernie zaprezentowana przez Sąd Okręgowy wykładnia art. 150 k.p.k. Nie powtarzając tej argumentacji należy jedynie wyrazić pogląd, iż w przypadku wyjaśnienia przyczyn braku podpisu, uznanie dokumentu za nieistniejący, nie powinno mieć miejsca, gdyż nie każda wada formalna protokołu musi przynieść taki skutek.

Na s. 122 Sąd Okręgowy zaprezentował analogiczne stanowisko odnośnie protokołu przesłuchania świadka M. S., logicznie i w sposób zgodny z zasadami doświadczenia życiowego (art. 7 k.p.k.) wywodząc, że w początkowym okresie prowadzenia śledztwa, gdy starano się jak najszybciej zgromadzić obszerny materiał dowodowy i w ten sposób uniemożliwić członkom grupy zatarcie śladów swojej działalności przestępczej, mogły zaistnieć tego rodzaju uchybienia.

Kontrargumentacja apelującej nie zasługuje na uwzględnienie. Nie uprawdopodobniła ona, aby niepodpisane protokoły zawierały tego rodzaju treści, odmienne od stanowisk prezentowanych w postępowaniu przez T. R. i M. S., aby włączenie tych dokumentów do materiału dowodowego, w jakikolwiek sposób wypaczało treść całokształtu materiału dowodowego. Nie wykazała również, aby niedopuszczalnym było stanowisko Sądu Okręgowego o możliwości uznania kwestionowanych protokołów za dowody w sprawie na zasadzie wyjątku od zasady, wynikającej z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego.

W konkluzji powyższych rozważań Sąd odwoławczy prezentuje pogląd, zgodnie z którym ujawnienie kwestionowanych protokołów nie było uchybieniem. Nawet zaś, gdyby stanąć na stanowisku przeciwnym, to nie ma żadnych podstaw do uznania, że uchybienie to mogło mieć jakikolwiek wpływ na treść orzeczenia, a więc być uchybieniem o jakim mowa w art. 438 pkt 2 k.p.k.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzuty obrazy art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co zdaniem obrońcy miało polegać na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzuconych w pkt V podpunkty od 3 do 6 (dot. zarzutów XIII, XIV, XV i XVI), gdy tymczasem zeznania świadka D. R. wykluczają sprawstwo oskarżonego.

Apelująca wskazała, że w świetle zeznań D. R. to A. W., a nie T. R. zaproponował mu popełnienie przestępstw oraz załatwił w tym celu niezbędne dokumenty, po czym świadek dzielił się uzyskanymi korzyściami z A. W.. Zdaniem obrońcy Sąd orzekający nie uwzględnił również faktu, że według zeznań D. R., A. W. namawiał go, by w przypadku „wpadki” umniejszał jego rolę i „zganiał wszystko na T. i W.”.

Odnosząc się do tej argumentacji, Sąd odwoławczy wyraża aprobatę dla oceny zaprezentowanej przez Sąd Okręgowy na s. 115-116 uzasadnienia wyroku. Organ I instancji ma rację, że zeznania świadka o udziale w zdarzeniach są

wiarygodne, gdyż są konsekwentne, wewnętrznie spójne oraz potwierdzały je wyjaśnienia oskarżonego A. W. oraz zgromadzone w sprawie dokumenty związane z ubieganiem się przez D. R. o kredyty w bankach oraz o umowy na usługi telekomunikacyjne.

Nie budzi zastrzeżeń ocena Sądu meriti, że D. R. na rozprawie starał się w jakimś stopniu chronić W. J. i T. R., ale jego wersja nie wytrzymuje krytyki. Sąd w pełni trafnie przyjął, że gdyby D. R., jak twierdził przed Sądem, bał się A. W., to logicznym byłoby unikanie obciążania właśnie jego, a nie T. R. i W. J.. Taka ocena odpowiada regułom prawidłowego wnioskowania oraz doświadczenia życiowego, pozostając w związku z tym pod ochroną zasady, wynikającej z art. 7 k.p.k.

Uznanie powyższej oceny Sądu Okręgowego za trafną czyni bezprzedmiotową argumentację obrońcy, zasadzającą się na eksponowaniu postawy D. R. na rozprawie. Skoro bowiem wówczas, jak prawidłowo ustalono, składał on zeznania intencjonalnie ukierunkowane na ochronę m. in. T. R., to nie sposób na tej podstawie utrzymywać, że zeznania te w sposób miarodajny wykluczyły lub podważyły udział T. R. w popełnieniu przestępstw zarzuconych mu w pkt XIII, XIV, XV i XVI aktu oskarżenia.

Bezzasadnym okazał się zarzut obrazy art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co zdaniem obrońcy miało polegać na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzuconych w pkt V podpunkty od 7 do 9 (dot. zarzutów XVIII, XIX i XX), gdy tymczasem zeznania świadka M. S. wskazują, iż oskarżony nie wypełnił znamion zarzucanych mu czynów.

Na poparcie powyższego zarzutu apelująca podniosła, iż w jej ocenie Sąd orzekający bezzasadnie uznał za wiarygodne zeznania M. S. złożone w postępowaniu przygotowawczym, obciążające T. R., a nie dał wiary zeznaniom świadka, złożonym na rozprawie, w świetle których jedynie A. W. miał kierować popełnieniem przez niego przestępstwa. Było to w ocenie obrońcy tym bardziej wadliwe, że protokół przesłuchania M. S., sporządzony w toku śledztwa, nie zawiera podpisu świadka.

Odnosząc się do tej argumentacji, Sąd odwoławczy na wstępie wskazuje, że do kwestii braku podpisu odniesiono się już wyżej.

Nie sposób również uznać za wadliwą ocenę zeznań M. S. zaprezentowanej na s. 113-114 uzasadnienia. Sąd I instancji ma rację, że świadek na rozprawie nie przedstawił żadnego logicznego wytłumaczenia zmiany swego stanowiska odnośnie udziału w zdarzeniach T. R., przy czym to pierwotna wersja zeznań świadka korespondowała z tym, co o roli T. R. mówił w wyjaśnieniach A. W.. Tym samym Sąd Okręgowy również w tym przypadku nie przekroczył granic oceny swobodnej, uznając, że pierwsze zeznania świadka, jako spontaniczne i zbieżne z relacją A. W., są zeznaniami miarodajnymi dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego odnośnie zarzutów XVIII, XIX i XX.

Nie było podstaw do uwzględnienia zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co zdaniem obrońcy miało polegać na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zarzuconego w pkt V podpunkt 10 (dot. zarzutu XXVI), gdy tymczasem zdaniem obrońcy zeznania świadka A. S. oraz wyjaśnień P. T., wprost zaprzeczają takim wnioskom.

Apelująca wskazała, że ani A. S., ani P. T. nie potwierdzili, aby T. R. wraz z A. W. wybierali towary w markecie O. oraz polecali ich ratalny zakup A. S..

Odnosząc się do tej argumentacji, Sąd odwoławczy wyraża aprobatę dla oceny zeznań A. S. na s. 107-108 oraz wyjaśnień P. T. na s. 151-159 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

W przypadku A. S., jej zeznania o tyle zasługiwały na wiarę, że istotnie, co trafnie zauważył Sąd orzekający, były one konsekwentne, wewnętrznie spójne oraz korespondowały z wyjaśnieniami A. W. i P. T., nadto z treścią dowodowych dokumentów.

W przypadku P. T. Sąd Okręgowy słusznie odnotował, że oskarżony ten wyczerpująco opisał swoją rolę w usiłowaniu wyłudzeń kredytów m. in. w przypadkach działania wspólnie i w porozumieniu z A. S.. Jego wyjaśnienia w tym zakresie korespondowały z treścią wzajemnie spójnych wyjaśnień A. W. oraz zeznań A. S., Z. B., M. N. i częściowo A. Ł.. Tak więc w omawianym zakresie Sąd Okręgowy zasadnie dał wiarę wyjaśnieniom P. T..

Nie budzi zastrzeżeń również ta część oceny dokonanej przez Sąd orzekający, w której organ ten nie dał wiary wyjaśnieniom P. T. w zakresie, w jakim na pewnym etapie postępowania starał się on kwestionować swoją winę odnośnie wszystkich zarzucanych mu czynów lub kwestionować udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Istotnie bowiem jego twierdzenia w tej części były wewnętrznie niespójne oraz przeczyły im inne dowody (okoliczności te Sąd Okręgowy precyzyjnie wskazał na s. 158-159 uzasadnienia).

Przytoczona ocena zeznań A. S. i wyjaśnień P. T. nie stoi w sprzeczności z oceną wyjaśnień A. W., który potwierdził udział T. R. w popełnieniu przestępstwa zarzucanego w pkt XXVI aktu oskarżenia, wskazując - co słusznie ujął Sąd Okręgowy w opisie stanu faktycznego na s. 75 uzasadnienia - iż w miejscu wyłudzenia kredytu na zakup materiałów budowlanych obecny był również T. R., który w tym czasie prowadził remont swego mieszkania i potrzebował materiałów wykończeniowych. Okoliczność ta była na tyle charakterystyczna, że jej zapamiętanie przez A. W. nie mogło budzić wątpliwości z punktu widzenia zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrazy art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co zdaniem obrońcy miało polegać na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzucanych w pkt V podpunkty od 11 do 14 (dot. zarzutów XXVIII, XXIX, XXX, XXXI), gdy tymczasem zeznania świadka N. S. złożone w postępowaniu przygotowawczym uznane zostały w znacznej części za nieprawdziwe, a jej relacja dot. ww. przestępstw przedstawiona na rozprawie zaprzecza sprawstwu oskarżonego,

Zdaniem obrońcy Sąd bezzasadnie odmówił dania wiary zeznaniom N. S., złożonym przez nią w postępowaniu przygotowawczym, w świetle których T. R. i A. W. zmusili ją groźbami do wzięcia kredytów. Nadto apelująca podniosła, że N. S. nie była w stanie wskazać, na czym polegała przestępna działalność T. R..

Powyższa argumentacja obrońcy nie jest trafna. Na pełną aprobatę zasługuje ustalenie Sądu orzekającego na s. 76 uzasadnienia, iż A. W. i T. R. znali N. S., która wówczas znajdowała się w trudnej sytuacji materialnej, w związku z czym namówili ją do wzięcia kredytów na podstawie sfałszowanych zaświadczeń o zatrudnieniu. Ustalenie to było efektem prawidłowej oceny zeznań świadka N. S., zaprezentowanej na s. 111-112 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Organ I instancji ma rację, że zeznania świadka są wiarygodne wyłącznie w zakresie, w jakim przyznała ona, że w dwóch placówkach bankowych usiłowała wyłudzić kredyt oraz w dwóch kolejnych dokonała wyłudzeń, albowiem tę część jej wersji potwierdzają dowodowe dokumenty. Nie budzi zastrzeżeń ocena Sądu a quo, zgodnie z którą świadkowi nie można było dać wiary, że A. W. i T. R. zmusili ją groźbami do wzięcia kredytów, albowiem, co Sąd orzekający trafnie dostrzegł i odnotował, świadczyły o tym jednoznacznie zeznania J. W. oraz postawa samej N. S., która podczas rozprawy w dniu 18 listopada 2013 r. zeznała, że nie pamięta, czy takie groźby były wobec niej kierowane. Sąd Okręgowy ma też rację, że inne osoby, które na zlecenie oskarżonych dokonywały poszczególnych wyłudzeń, nigdy nie twierdziły, że zostały zmuszone do popełniania przestępstw. Tym samym wersja przedstawiona przez N. S. w postępowaniu przygotowawczym miała charakter odosobniony, nie przystający w żadnej mierze do treści zeznań lub wyjaśnień szeregu osób przesłuchanych w niniejszej sprawie. Wreszcie należy zgodzić się z Sądem orzekającym, że skoro N. S. otrzymała stosunkowo wysoką gratyfikację (w zeznaniach przyznała, że przekazywała A. W. i T. R. tylko połowę z wyłudzonych pieniędzy), to jej zeznania o rzekomym zmuszeniu do udziału w przestępstwie musiały zostać

ocenione jako wysoce naiwne, obliczone w czasie, gdy je składała, na umniejszenie zakresu własnej odpowiedzialności karnej.

Zestawienie przytoczonych ocen z argumentacją zamieszczoną w uzasadnieniu apelacji prowadzi do wniosku, że twierdzenia obrońcy nie znajdują dostatecznego uzasadnienia na gruncie zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego. Fakt, że - cytując apelację - „zeznania N. S. złożone w postępowaniu przygotowawczym uznane zostały w znacznej części za nieprawdziwe (...)” - nie ma znaczenia dla oceny, czy T. R. kierował wykonaniem przez N. S. poszczególnych czynów zabronionych. Sąd Okręgowy bowiem odmówił dania świadkowi wiary jedynie co do tego, że działała pod wpływem gróźb, a nie co do tego, kto kierował jej działaniami i partycypował w osiągniętych korzyściach. Tu zaś N. S. konsekwentnie wskazywała na A. W. i T. R.. Nie można również zgodzić się z obrońcą, iż - ponownie cytując apelację - „N. S. nie była w stanie wskazać, na czym polegała przestępna działalność T. R..”. Należy wyrazić pogląd, że nie jest rzeczą świadka prawna ocena zachowania innej osoby. Zgodnie z tym, N. S. opisała jedynie konkretne okoliczności, wiążące się z osobą T. R., zaś stosownej oceny dokonał organ prowadzący postępowanie karne.

Bezzasadnym okazał się również zarzut obrazy art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co zdaniem obrońcy miało polegać na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzucanych w pkt V podpunkty od 15 do 16 (dot. zarzutów XXXII i XXXIII), gdy tymczasem zeznania świadka D. W. oraz M. M. winny prowadzić do wniosku, iż oskarżony nie popełnił przestępstw określonych w zarzutach XXXII i XXXIII.

W ocenie autorki apelacji, zeznania D. W. oraz M. M., nie wskazują jednoznacznie na sprawstwo T. R., albowiem wynika z nich wersja o działaniu świadka w porozumieniu jedynie z A. W. i M. M., przy czym świadek tylko jednorazowo mogła widzieć T. R. podczas spotkania z A. W..

Odpierając powyższe argumenty, Sąd odwoławczy wskazuje na trafność ocen zaprezentowanych przez Sąd Okręgowy na s. 106 uzasadnienia odnośnie zeznań M. M. oraz na s. 107 odnośnie D. W.. Istotne jest zwłaszcza, że zeznania tych osób generalnie korespondowały z wyjaśnieniami A. W. i T. R., przy czym ten ostatni nie przeczył swojej obecności na miejscu przestępstwa, kwestionując jedynie swój w nim udział. W efekcie Sąd odwoławczy uznał, że wprawdzie istotnie zeznania M. M. i D. W. w sposób samoistny nie wskazują jednoznacznie na sprawstwo T. R., ale już oceniane w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym, w sposób nieodparty prowadzą do wniosku, że T. R. dopuścił się czynów zarzucanych mu w pkt XXXII i XXXIII aktu oskarżenia.

Nie było wreszcie podstaw do uwzględnienia zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co zdaniem obrońcy miało polegać na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego w pkt V podpunkt 1 (dot. zarzutu V), bowiem zeznania świadka M. K. bezpośrednio nie wskazują na sprawstwo oskarżonego, a ich weryfikacja na rozprawie okazała się niemożliwa, co winno skutkować uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Trafnym jest stanowisko Sądu meriti na s. 116 uzasadnienia, iż świadek rozpoznał T. R. jako jedną z osób, która namawiała go do wzięcia kredytu, w związku z czym jego relacja podważała wersję T. R., jakoby miał być jedynie kierowcą A. W. i o niczym nie wiedział. Zeznania świadka korespondowały przy tym z wyjaśnieniami A. W. na tę samą okoliczność. W efekcie pogląd apelującej, jakoby zeznania M. K. nie świadczyły o sprawstwie T. R., jest nieuprawniony. Nie ma również podstaw do podważania decyzji Sądu Okręgowego o ujawnieniu (odczytaniu) protokołu przesłuchania zmarłego świadka, albowiem podstawa do takiego postąpienia wynikała wprost z art. 391 § 1 k.p.k. Ponadto zgodnie z utrwalonymi poglądami wyrażanymi w judykaturze i piśmiennictwie, postępowanie karne nie zawiera wartościowania dowodów, tj. dyrektywy, zgodnie z którą w szczególności dowód w postaci ujawnionego protokołu przesłuchania świadka ma „mniejszą wagę” niż dowód z przesłuchania świadka w sposób bezpośredni. Obrońca ma oczywiście rację, że śmierć świadka spowodowała niemożność weryfikacji jego zeznań (np. poprzez zadanie dodatkowych pytań na

rozprawie), ale w tym konkretnym przypadku należało uznać, że wersja zaprezentowana w odczytanym protokole jest na tyle stanowcza, logiczna i spójna wewnętrznie, że nie sposób wyrazić, chociażby hipotetycznie, jakichkolwiek zasadniczych wątpliwości co do jej prawdziwości. Takich konkretnych hipotez apelująca zresztą w uzasadnieniu apelacji nie zawarła. Gdy powyższe uzupełnić przypomnieniem, że zeznania M. K. nie były jedynym dowodem obciążającym T. R. w zakresie zarzutu V, pogląd autorki apelacji, że brak możliwości przesłuchania świadka winien skutkować uniewinnieniem oskarżonego, uznać należało za zbyt daleko idący.

VII.

motywy nieuwzględnienia zarzutów obrońcy L. G.

Nie zasługiwały na uwzględnienie podnoszone w apelacji zarzuty:

- błędów w ustaleniach faktycznych poprzez sprzeczne z zebrany materiał dowodowy przyjęcie, że oskarżony dopuścił się przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, mimo, że zebrany materiał dowodowy tego nie dowiódł,
- obraży art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę dowodów,
- obrazę art. 424 § 1 k.p.k. poprzez niewskazanie, dlaczego Sąd uznał za wiarygodną część wyjaśnień A. W., a w części dowodzącej niewinności L. G. wyjaśnieniom tym wiarygodności odmówił, a nadto poprzez niedoniesienie się do faktu, że tylko L. G. nie popełnił innych przestępstw niż zarzucany mu udział w grupie, mimo że wszyscy pozostali oskarżeni realizowali udział w grupie poprzez popełnianie innych przestępstw.

Sąd odwoławczy wyraża aprobatę dla ustaleń Sądu Okręgowego, zamieszczonych w uzasadnieniu na s. 64 (opis stanu faktycznego), 185-186 (rozważania o winie) oraz s. 186-188 (ocena prawna). Nie powtarzając wszystkich ustaleń i ocen zaprezentowanych przez Sąd orzekający, ze względu na zakres apelacji i rodzaj podnoszonych w niej zarzutów, celowym jest przypomnienie, że organ I instancji:

- uznał wyjaśnienia L. G. za jedynie częściowo wiarygodne,
- dał wiarę oskarżonemu, że uczestniczył w nakłonieniu W. G. do wyrażenia zgody, aby w jego mieszkaniu został zainstalowany telefon stacjonarny, który był wykorzystywany przez grupę przestępczą do potwierdzania, że wypisane zaświadczenia o pracy w przedsiębiorstwie (...), którego siedziba rzekomo miała się mieścić w tym lokalu, zawierają prawdziwe informacje,
- nie dał wiary oskarżonemu, że na polecenie A. W. nadzorował w wynajętym lokalu położonym w B. przy ul. (...), zainstalowanie telefonu stacjonarnego, który był wykorzystywany do potwierdzania prawdziwości danych zawartych w zaświadczeniach o pracy wypisywanych na firmę(...), nadto nie dał wiary, że oskarżony zajmował się poszukiwaniem osób, które byłyby gotowe zaciągać kredyty na podstawie podrobionych dokumentów,
- podstawą do odmowy dania wiary L. G. w powyższym zakresie była treść wyjaśnień A. W. oraz treść zeznań świadka Z. B. i pośrednio zeznań A. M.,
- uznał na podstawie powyższych dowodów i ich oceny, że L. G. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach której wykonywał polecenia A. W., a także osiągnął z tego korzyść, gdyż świadomie przyjął od A. W. blankiet zaświadczenia o zatrudnieniu w celu jego wykorzystania, a w związku z tymi okolicznościami nie mógł mieć wątpliwości co do tego czym zajmował się A. W.,
- uznał, że chociaż A. W. zaprzeczył, aby L. G. był członkiem grupy przestępczej, to jednak nie kwestionował ustalonych faktów związanych z rolą i zadaniami tego oskarżonego, w związku z czym przedstawił jedynie własną ocenę roli L. G., która według niego była marginalna.

Odnosząc się do argumentacji zamieszczonej w uzasadnieniu środka odwoławczego, Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Przede wszystkim wyraźną nieścisłością ze strony apelującego jest twierdzenie, że Sąd Okręgowy oparł ocenę o winie L. G. na jedynie dwóch dowodach lub faktach (autor apelacji użył tych określeń zamiennie), tj. uczestniczeniu w nakłanianiu W. G. do wyrażenia zgody na zainstalowanie w jego mieszkaniu telefonu stacjonarnego oraz nadzorowaniu instalacji telefonu stacjonarnego w mieszkaniu przy ul. (...) w B.. Te dwa udowodnione fakty, wbrew stanowisku obrońcy, nie są jedynymi okolicznościami, które Sąd Okręgowy brał pod uwagę, albowiem organ ten oparł się w szerokim zakresie na wyjaśnieniach A. W. oraz zeznaniach Z. B., a ustalenie dwóch faktów, przytoczonych w uzasadnieniu apelacji, było tylko jednym z argumentów, które doprowadziły do oceny o konieczności dania tym wyjaśnieniom wiary. W efekcie nie sposób przyjąć za obrońcą, że udowodniono jedynie obecność przez L. G. przy instalacji dwóch telefonów stacjonarnych, gdyż w świetle wyjaśnień A. W., L. G. nadzorował te czynności na jego zlecenie i nie zmienia tej oceny wskazana przez autora środka odwoławczego oczywistość, zgodnie z którą L. G. „nie był przełożonym instalatorów”.

Apelujący ma rację, że L. G. zaprzeczał, aby był świadomym członkiem grupy przestępczej. Wbrew jednak stanowisku obrońcy, Sąd Okręgowy nie popełnił błędu uznając, że wyjaśnienia te nie zasługują na wiarę, i to pomimo częściowego wspierania ich fragmentem wyjaśnień A. W.. W tej mierze należy ponownie wyrazić aprobatę dla oceny Sądu Okręgowego, zgodnie z którą A. W., negując członkostwo L. G. w zorganizowanej grupie przestępczej, przedstawiał jedynie własną, subiektywną ocenę prawną zachowania współoskarżonego. Oczywiście słusznym jest przy tym stanowisko Sądu orzekającego, że ocena ta należy do organu prowadzącego postępowanie, a rzeczą oskarżonego, który decyduje się na złożenie wyjaśnień, jest przede wszystkim zaprezentowanie faktów. Nie jest zatem tak, jak to próbuje ukazać obrońca, że Sąd ocenił wyjaśnienia A. W. wybiórczo, dając mu wiarę jedynie tam, gdzie Sądowi - cyt.: „jest wygodnie”. Organ I instancji bowiem dał bowiem wiarę generalnie całym wyjaśnieniom A. W., a jednym z nielicznych wyjątków w tym zakresie jest uznanie, że to nie ocena A. W., lecz ocena oparta na całokształcie obiektywnych okoliczności, ujawnionych podczas rozprawy, decyduje o prawnej kwalifikacji zachowania L. G..

Odrębną kwestią jest zgodność oceny dokonanej przez Sąd z regułami prawidłowego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego (art. 7 k.p.k.). Również w takim ujęciu, stanowisko prezentowane w apelacji nie jest trafne. Nie sposób bowiem uznać, że zgodnie z powyższymi regułami, L. G. działał w oderwaniu od wszelkich okoliczności, których miał świadomość. Gdy bowiem weźmie się pod uwagę to, co ustalił Sąd na podstawie wyjaśnień A. W., zeznań Z. B. oraz pozostałych dowodów (w tym częściowo wyjaśnień L. G.), nie można uznać, że L. G. wybiórczo, bezrefleksyjnie, a więc jak utrzymuje - „nieświadomie” - wykonywał zadania powierzone mu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Przeciwnie bowiem, mając w świetle całokształtu dowodów świadomość, na czym polegają działania A. W. oraz po co są mu potrzebne numery telefonów stacjonarnych, ponad wszelką wątpliwość utożsamiał się z grupą, włączając się, na powierzonym mu odcinku, w jej działania.

Nie można zgodzić się z obrońcą, że - cyt.: gdyby nawet (...) L. G. przyjął blankiet, o którym mowa na str. 185 uzasadnienia wyroku, to otrzymanie blankietu dowodzi tylko tego, że ktoś otrzymał blankiet. Takie blankiety są do nabycia w różnych miejscach. Jeśli to ma dowodzić świadomej przynależności (...) do grupy przestępczej (...), to sąd naruszył zasadę swobodnej oceny dowodów (...)”. Rzecz bowiem w tym, że to nie samo jedynie uzyskanie blankietu było dowodem na udział oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej, skoro sam obrońca dostrzegł i wyeksponował w uzasadnieniu apelacji, iż udowodniona została obecność (zdaniem Sądu „nadzór”) nad montażem telefonów stacjonarnych. Jedynie dla porządku należy przypomnieć, że za dowody na udział L. G. w zorganizowanej grupie przestępczej Sąd Okręgowy uznał również wyjaśnienia A. W. oraz zeznania Z. B.. Teza sformułowana przez autora apelacji byłaby zatem godna uwagi, gdyby istotnie fakt otrzymania blankietu był dowodem rzeczywiście jedynym, odosobnionym. Skoro jednak w rzeczywistości było zupełnie inaczej, omawiany argument nie mógł zostać uznany za celny.

Wobec powyższych okoliczności, uwzględnienie apelacji nie było możliwe.

Oceny powyższej nie zmienia analiza pisma do Sądu odwoławczego, zatytułowanego „Apelacja”, skierowanego osobiście przez L. G.. Oskarżony w piśmie wprowadził, że Sąd orzekający nie wziął pod uwagę wyjaśnień współoskarżonych, którzy twierdzili, że nie działał on z chęci zysku, a jedynie wyświadczał przysługę A. W., przy czym nie miał żadnych podejrzeń co do jego zamiaru, ale wyjaśnienia te pozostają w jaskrawej sprzeczności z całokształtem materiału dowodowego, co wykazano wyżej, odnosząc się do zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego.

VIII.

motywy nieuwzględnienia zarzutów obrońcy W. J.

Nie zasługiwały podnoszone przez obrońcę W. J. zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, mającego wynikać z ustalenia, że oskarżony:

- wraz z A. W. i T. R. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uczynił sobie z tego stałe źródło dochodu,
- dopuścił się czynów zabronionych (oszustw) w dniach 17.03.2009 r., 23.09.2008 r. oraz 15.11.2009 r.,

podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego zdaniem obrońcy wynika, że oskarżonego nigdy nie łączyły żadne relacje z T. R. i A. W., jak również, że oskarżony nie brał udziału w zarzucanych mu czynach i nie mógł kierować działaniami ww. osób w celu wyłudzenia pożyczek i usług telekomunikacyjnych.

Przed wszystkim część zarzutów, odnosząca się do poszczególnych oszustw, jest oczywiście błędna. W apelacji częściowo wskazano czyny, których oskarżonemu nie zarzucano ani nie przypisano, a częściowo - co do czynu z nr LXXVII aktu oskarżenia - w apelacji wskazano błędną datę czynu. Kwestia ta została wyjaśniona w toku rozprawy odwoławczej w drodze sprecyzowania przez obrońcę, że skarży całość wyroku w zakresie winy, zarzucając błędne przypisanie wszystkich czynów, za które W. J. skazano.

Odpierając zarzuty tak doprecyzowanej apelacji oraz dokonując kompleksowej oceny instancyjnej, Sąd odwoławczy wyraża aprobatę dla ustaleń Sądu Okręgowego, zamieszczonych w uzasadnieniu na s. 64-93 (opis stanu faktycznego), 146-149 (rozważania o winie) oraz s. 194-195 (ocena prawna). Nie powtarzając wszystkich ustaleń i ocen zaprezentowanych przez Sąd orzekający, ze względu na zakres apelacji i rodzaj podnoszonych w niej zarzutów, celem jest przypomnienie, że organ I instancji:

- uznał wyjaśnienia W. J. za niewiarygodne,
- uznał za wiarygodne dowody oskarżenia, w tym szczegółowe, logiczne i konsekwentne wyjaśnienia A. W., potwierdzone m. in. zeznaniami świadków D. R. oraz K. N..

Odnosząc się do stanowiska zaprezentowanego przez obrońcę w uzasadnieniu apelacji, Sąd odwoławczy zważył co następuje.

Nie sposób zgodzić się z apelującą, która cytując fragmenty uzasadnienia zaskarżonego wyroku, dotyczące oceny zeznań świadka D. R. (s. 116) oraz oceny wyjaśnień A. W. (s. 136), sformułowała na tej podstawie ocenę, iż dowody te Sąd orzekający ocenił wadliwie.

Nieuprawnioną jest teza apelującej, że wyjaśnienia A. W. nie były - wbrew ocenie Sądu - wiarygodne, gdyż oskarżony ten - cyt. z apelacji: „wielokrotnie zmieniał (...) wyjaśnienia, dowolnie uznawał, że pewnych okoliczności nie pamięta lub że pewne czynności dokonywały określone osoby”. Według apelującej zmiany wyjaśnień A. W. były wielokrotne, w związku z czym należało badać je ze szczególną ostrożnością.

O tym, że powyższe stanowisko apelującej jest co najmniej dowolne, świadczy treść szczegółowych, rzeczowych i logicznych rozważań Sądu Okręgowego w przedmiocie wiarygodności pomówienia, wynikającego z wyjaśnień A. W. (s.

136-137 uzasadnienia), jak również przytoczona przez ten organ w sposób syntetyczny treść tej części przedmiotowego pomówienia, która bezpośrednio dotyczyła W. J. (s. 148-149).

Trafności powołanych ocen, dokonanych przez Sąd Okręgowy, nie podważają w żadnej mierze przytoczone w uzasadnieniu apelacji okoliczności, iż A. W.:

- początkowo stwierdził, że jest kuzynem W. J., a następnie temu zaprzeczył,
- twierdził, że pieniądze uzyskane z procederu przestępczego stracił w grach hazardowych,
- w toku procesu nie potrafił wymienić W. J. z imienia i nazwiska.

Okoliczności te nie zmieniają faktu, że wyjaśnienia A. W. niewątpliwie odnosiły się do W. J., a nie ewentualnie innej, nieustalonej osoby, w związku z czym nieprecyzyjne określanie tej osoby w treści relacji, nie dawało podstawy do uznania, że A. W. opisuje zdarzenia, w których W. J. nie uczestniczył. Również sposób postąpienia z korzyścią majątkową nie mógł mieć znaczenia dla oceny wiarygodności pomówienia, gdyż okoliczność ta zupełnie nijak miała się do tego, jakich czynów, w jakich okolicznościach, w tym pod czyim kierownictwem, dopuścił się W. J..

Apelująca nie ma racji, że brak wiarygodności wyjaśnień A. W. wynika z zeznań D. R., który miał wskazywać na przejawy nakłaniania go przez A. W. do umniejszania jego roli w przestępstwie i przerzucania odpowiedzialności na T. R. i W. J., nadto z zeznań I. J. i A. T. na okoliczność podobnych działań A. W. (obrońca przytoczyła stosowne fragmenty ich relacji). Nie można zgodzić się z autorką apelacji, że skoro przynajmniej trzy osoby wskazywały na skłonność A. W. do wywierania przemocą lub groźbą wpływu na ich postawę, to należało dać wiarę twierdzeniom, że pomawiający dąży do umniejszania swojej roli w przestępstwie. Rzecz bowiem w tym, że opisana przez apelującą, na podstawie przytoczonych relacji osób występujących w sprawie, postawa A. W., miała mieć miejsce jeszcze w czasie, zanim został on ujęty, tj. w okresie kierowania przez niego zorganizowaną grupą przestępczą. Tymczasem zupełnie inaczej należy oceniać działania podejmowane *tempore criminis*, a inaczej w toku postępowania. W pierwszym przypadku A. W. niewątpliwie zabezpieczał się na okoliczność ujęcia go przez policję, w ten sposób, że na taką ewentualność upatrywał poprawy swojej sytuacji w próbie zastraszenia przyszłych świadków oskarżenia. Po ujęciu go, decydując się na pełną współpracę z organami ścigania, niewątpliwie nie miał już motywacji do takich działań, koncentrując się na ujawnieniu jak największej liczby okoliczności, a to w celu uzyskania łagodniejszej kary. Innymi słowy - nie było i nie ma podstaw do uznania, że pomawianie W. J. przez A. W. było konsekwencją wcześniejszych, tj. sprzed ujęcia przez policję, prób przerzucenia odpowiedzialności na tę osobę. Na marginesie jedynie należy dodać, że skoro pomówienie miało w tym wypadku cechy samooskarżenia, to tym bardziej w czasie składania wyjaśnień A. W. nie miał żadnego racjonalnego powodu, by wbrew faktom, dostarczać fałszywego dowodu obciążającego W. J.. Nie ma także obaw, że A. W. mogło zależeć na fałszywym pomówieniu W. J. po to, aby wzbudzić w organach ścigania przekonanie, że dostarcza cennych, mających potwierdzenie informacji. Należy bowiem dostrzec, że wyjaśnienia A. W. znajdowały nader liczne przejawy potwierdzenia w całym materiale dowodowym, poddanym ocenie przez Sąd orzekający.

Nietrafnym okazał się również argument obrońcy, iż poza A. W. żaden świadek nie wiązał osoby W. J. z grupą przestępczą. Oto bowiem zeznania D. R., składane w postępowaniu przygotowawczym, na które powołał się Sąd Okręgowy, nie pozostawiały wątpliwości co do roli W. J., którą D. R. opisywał wówczas w sposób oczywiście zbieżny z tym, co wynikało z wyjaśnień A. W..

IX.

motywy nieuwzględnienia zarzutów obrońcy A. L.

Nie zasługiwały na uwzględnienie podnoszone w apelacji zarzuty:

1. błędu w ustaleniach faktycznych przez uznanie, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej i wyczerpał znamiona czynów zabronionych opisanych w akcie oskarżenia, podczas gdy brak jest dowodów na działanie oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej,
2. obraży art. 424 § 1 k.p.k. poprzez brak wskazania uzasadnienia dla nieuwzględnienia dowodów przeciwnych występujących w sprawie i oparcie ustaleń faktycznych tylko o niekorzystne okoliczności oraz spekulacje i przypuszczenia, a nadto pominięcie w ogóle przy ocenie dowodów faktu o jednorazowym udziale oskarżonego w zdarzeniu, tj. czynie z dnia 30 marca 2009 roku.

Odnosząc się do tak sformułowanych zarzutów apelacyjnych, Sąd odwoławczy, uznając uzasadnienie zaskarżonego wyroku za generalnie spełniające wymogi art. 424 k.p.k. (treść uzasadnienia niewątpliwie nie uniemożliwia kontroli instancyjnej wyroku), wyraża aprobatę dla ustaleń Sądu Okręgowego, zamieszczonych w uzasadnieniu na s. 64-65, 85-86, (opis stanu faktycznego), 149-151 (rozważania o winie) oraz s. 195 (ocena prawna). Nie powtarzając wszystkich ustaleń i ocen zaprezentowanych przez Sąd orzekający, ze względu na zakres apelacji i rodzaj podnoszonych w niej zarzutów, celowym jest przypomnienie, że organ I instancji:

- uznał za wiarygodne wyjaśnienia A. L. złożone podczas rozprawy w dniu 12 kwietnia 2013 r., gdyż były one wewnątrznie spójne oraz znajdowały potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego A. W.,
- ustalił (s. 137 uzasadnienia), że szczegółowe i konsekwentne wyjaśnienia A. W. pozwoliły na pełne ustalenie charakteru działalności w grupie przestępczej tych jej członków, którzy przyznali się do popełnienia części zarzucanych im występków lub złożyli szczątkowe wyjaśnienia, jak w przypadku A. L.,
- ustalił na podstawie wyjaśnień A. W., że A. L. w kierowanej przez niego zorganizowanej grupie przestępczej zajmował się poszukiwaniem osób gotowych zaciągnąć kredyt bankowy na podstawie dostarczonych im fałszywych dokumentów dotyczących zatrudnienia,
- na tej samej, co wyżej, podstawie przyjął, że A. L. przyprowadził M. P., na którego dane doszło do wyłudzenia kredytu,
- za wiarygodne uznał zeznania M. P., który zeznał m. in., że A. L. mu groził,
- za wiarygodne uznał dokumenty, świadczące o popełnieniu przestępstwa przez M. P.,
- na podstawie całokształtu dowodów przyjął, że A. L. nie tylko dopuścił się współsprawstwa w dokonaniu oszustwa przez M. P., ale również brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach której wykonywał polecenia, a także przyjmował ustalone dla niego korzyści z tego procederu.

Prawidłowości przytoczonego stanowiska Sądu a quo nie podważają skutecznie argumenty, przytoczone w uzasadnieniu apelacji.

Obrońca nie ma racji, że przypisanie A. L. osobistego udziału w popełnieniu tylko jednego oszustwa co do zasady wykluczało możliwość przypisania mu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Jest to teza fałszywa, gdyż odrębnym typem przestępstwa, mającym charakter formalny (bezsuktkowy) jest udział w takiej strukturze, a odrębnym (lub odrębnymi) ewentualne popełnienie w ramach takiej struktury innych przestępstw. Wynika to wprost z art. 65 § 1 k.k., przewidującego nadzwyczajne obostrzenie odpowiedzialności sprawcy, który popełnia przestępstwo, działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Niekwestionowaną w orzecznictwie i piśmiennictwie jest również możliwość przypisania przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej osobie, której nie udowodniono popełnienia w ramach tej grupy żadnego przestępstwa.

Zatem na gruncie niniejszej sprawy między okolicznością, że A. L. przypisano udział w tylko jednym oszustwie, a przypisaniem mu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, nie ma żadnej sprzeczności.

Wbrew stanowisku obrońcy, poza faktem udziału A. L. w jednym oszustwie, za przypisaniem mu popełnienia występku z art. 258 § 1 k.k. przemawiały przede wszystkim obciążające go wyjaśnienia A. W., zaś fakt udowodnienia udziału w jednym oszustwie, stanowił jedną z okoliczności, z powodu których pomówienie A. W. Sąd orzekający uznał za wiarygodne.

Apelujący nie ma racji wywodząc, że żaden ze świadków lub współoskarżonych nie identyfikował A. L. z działaniami zorganizowanej grupy przestępczej. Jak już bowiem wskazano, wprost wskazywał na to A. W., szczegółowo opisując strukturę i działalność stworzonej i kierowanej przez niego i T. R. zorganizowanej grupy przestępczej.

Wyjaśnienia A. W. wprost wskazywały, że A. L. należał w grupie do stosunkowo licznej grupy osób, trudniących się pozyskiwaniem figurantów i był, podobnie jak pozostali z tej grupy, wynagradzany kwotami od 1.000 do 2.000 zł.

Również ustalenia co do przebiegu przypisanego A. L. oszustwa jasno wskazują, że nie było to przestępstwo popełnione przez niego na własną rękę lub w ramach zwykłego porozumienia przestępczego. Skoro bowiem wyjaśnienia A. W. i zeznania M. P. dawały podstawę do przyjęcia m. in., że:

- po zmuszeniu M. P. do wzięcia udziału w wyłudzeniu, A. L. skontaktował się z A. W., któremu przekazał dane M. P.,
- A. W. polecił U. W. wypisanie zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) z siedzibą w B., które za pośrednictwem A. L. przekazał M. P.,
- M. P., posługując się tym zaświadczeniem, w dniu w dniu 30 marca 2009 roku w B. dokonał wyłudzenia z (...) S.A. Oddział w B. pieniędzy w kwocie 23.677,64 złotych, które przekazał A. L.,

to biorąc pod uwagę zasady prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego należało z tych okoliczności wnioskować, iż A. L. działał z wykorzystaniem możliwości „logistycznych”, jakie dawał mu udział w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. po wykonaniu własnego zadania w grupie (pozyskaniu figuranta, który miał złożyć wniosek o kredyt) oraz po uzyskaniu koniecznej dokumentacji (zaświadczenia o zatrudnieniu, którym dysponowało kierownictwo grupy), kierował realizacją przestępstwa przez M. P., od którego przyjął kwotę kredytu, dzieląc się nią z A. W. we wskazany przez tego ostatniego sposób.

Przytoczony wyżej tok rozumowania Sądu Okręgowego w sposób niewątpliwy spełniał kryteria oceny swobodnej, nadto znalazł prawidłowe odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku, w związku z czym Sąd odwoławczy nie dopatrzył się ani obrazy art. 424 § 1 k.p.k., ani błędu w ustaleniach faktycznych, a tym samym za konieczne uznał utrzymanie wyroku w omawianej części w mocy.

X.

motywy nieuwzględnienia zarzutów obrońcy G. S.

Nie zasługiwały na uwzględnienie podnoszone w apelacji zarzuty:

1. obrazy art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k. poprzez naruszenie zasady obiektywizmu i zasad logiki i doświadczenia życiowego oraz nieuwzględnienie wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, poprzez odmówienie waloru wiarygodności oraz spójności konsekwentnym wyjaśnieniom oskarżonego, gdy nie istnieją pomiędzy nimi rozbieżności rzutujące na jego odpowiedzialność karną, jak i poprzez przyznanie tego waloru wyjaśnieniom A. W., w którego bezpośrednim interesie pozostawało obciążanie współoskarżonych,
2. błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na uznaniu oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k.

Odnosząc się do powyższych zarzutów apelacyjnych, Sąd odwoławczy, uznając uzasadnienie zaskarżonego wyroku za generalnie spełniające wymogi art. 424 k.p.k. (treść uzasadnienia pozwala na przeprowadzenie kontroli instancyjnej

wyroku), wyraża aprobatę dla ustaleń Sądu Okręgowego, zamieszczonych w uzasadnieniu na s. 64-65, 137 (opis stanu faktycznego), 182-184 (rozważania o winie) oraz s. 186-189 (ocena prawna). Nie powtarzając wszystkich ustaleń i ocen zaprezentowanych przez Sąd orzekający, ze względu na zakres apelacji i rodzaj podnoszonych w niej zarzutów, celowym jest przypomnienie, że organ I instancji:

- uznał wyjaśnienia G. S. za wiarygodne w zakresie, w jakim podał on, iż na zlecenie A. W. zajmował się poszukiwaniem osób gotowych zaciągać kredyty bankowe oraz zawierać umowy o usługi telekomunikacyjne w oparciu o podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu, a także, iż pilnował te osoby, aby oddały wspomnianemu oskarżonemu wyłudzone pieniądze oraz aparaty telefoniczne
- ustalił (s. 137 uzasadnienia), że szczegółowe i konsekwentne wyjaśnienia A. W. pozwoliły na pełne ustalenie charakteru działalności w grupie przestępczej tych jej członków, którzy przyznali się do popełnienia części zarzucanych im występków lub złożyli szczątkowe wyjaśnienia, jak w przypadku G. S.,
- ustalił na podstawie wyjaśnień A. W., że G. S. w kierowanej przez niego zorganizowanej grupie przestępczej zajmował się poszukiwaniem osób gotowych zaciągnąć kredyt bankowy na podstawie dostarczonych im fałszywych dokumentów dotyczących zatrudnienia,
- uznał, że stanowisko G. S., wynikające z jego wyjaśnień, iż nie był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej, a jedynie współdziałał z A. W. przy organizowaniu wyłudzeń kredytów i telefonów komórkowych, wynikało z błędnego pojmowania przez tego oskarżonego, jakie zachowania wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.,
- przyjął, że popełnił on czyn z art. 258 § 1 k.k., gdyż w swojej przestępczej działalności G. S. podlegał ścisłemu kierownictwu A. W., z którym uzgadniał czy określona osoba nakloniona do przeprowadzania wyłudzeń, będzie mogła je dokonać przy wykorzystaniu dostarczonych przez niego dokumentów, w jakiej placówce banku lub sieci telekomunikacyjnej to nastąpi, nadto przekazywał A. W. wszystkie uzyskane dobra i dopiero od niego uzyskiwał swoją gratyfikację.

Przytoczonego wyżej stanowiska Sądu orzekającego nie podważają skutecznie argumenty zaprezentowane przez autora apelacji.

Obrońca nie ma racji, eksponując konsekwencję wyjaśnień G. S. w zakresie zaprzeczania udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej. Okoliczność ta, poddana prawidłowemu rozumowaniu i oceniona przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, że relacji G. S. nie można uznać za obiektywną, skoro utrzymywanie, że nie należał do zorganizowanej struktury przestępczej, było w jego sytuacji niewątpliwie tylko i wyłącznie przejawem podjętej próby uniknięcia odpowiedzialności karnej. Słusznie również Sąd Okręgowy uznał, że wyjaśnienia G. S. odnośnie przedmiotowej okoliczności nie mogą być miarodajne dla dokonania trafnego rozstrzygnięcia, skoro ocena, czy doszło do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, wymaga specjalistycznej wiedzy z zakresu prawa karnego, a taką wiedzę (lub chociażby argumentami natury prawnej) G. S. nie dysponował.

Nietrafnym jest argument obrońcy, że przyjęciu udziału G. S. w zorganizowanej grupie przestępczej sprzeciwia się jego stwierdzenie, iż z osób wymienionych w zarzucie znał jedynie P. A.. Po pierwsze bowiem nie jest to do końca stwierdzenie prawdziwe, gdyż G. S. w wyjaśnieniach mówił o osobie, „zlecającej mu zadanie”, a więc niewątpliwie o A. W., gdyż ten potwierdził powierzanie zadań w ramach grupy G. S.. Jeśli zatem nawet G. S., jak twierdzi, nie znał danych personalnych A. W., to znał go jako osobę „zlecającą zadania”, a więc stojącą w hierarchii grupy wyżej od niego. Po drugie, zgodnie z utrwalonymi poglądami judykatury i doktryny, wzajemna znajomość członków zorganizowanej grupy przestępczej nie stanowi warunku koniecznego do przypisania występkowi z art. 258 § 1 k.k. Po trzecie - skoro znał „zlecającego” i P. A., to wiedział, że grupa liczy co najmniej trzy osoby, a więc obejmował zamiarem udział w strukturze o co najmniej takiej liczebności personalnej, a tym samym nie można mówić, by uczestniczył w przedsięwzięciu zbyt małej liczby osób, by uznać je za grupę.

W świetle powyższej argumentacji, nie można zgodzić się z obrońcą, że skoro G. S. nie znał A. W., to nie mógł razem z nim uczestniczyć w zorganizowanej grupie przestępczej. G. S. bowiem współoskarżonego znał, choć nie z nazwiska, a przy tym, co najistotniejsze, wiedział, że to współoskarżony uruchamia procesy decyzyjne (zlecał realizację konkretnego czynu zabronionego), działał w sposób z nim uzgodniony i przez niego zaakceptowany (co do osoby figuranta i podmiotu, na szkodę którego miało być dokonane wyłudzenie), wreszcie rozliczał się z nim. A skoro wiedział, że w podobnej roli występuje P. A., to miał świadomość trzyosobowej konfiguracji, minimalnej dla uznania danej grupy osób za zorganizowaną grupę przestępczą

Obrońca nie ma racji, że skoro A. W. pomógł G. S. dopiero w dniu 04 grudnia 2009 roku, to wyjaśnienia pierwszego z nich budzą wątpliwości. Przypomnienia wymaga, że A. W., decydując się na współpracę z organami ścigania, wyjawiał łącznie swój udział, a także udział szeregu innych osób, w dokonaniu znacznej ilości przestępstw, popełnionych w okresie wielu miesięcy. Zrozumiałym jest więc, że prezentowanie w wyjaśnieniach okoliczności popełnienia czynów zabronionych i osób w nich uczestniczących, nie zawsze było chronologiczne lub usystematyzowane, co jest naturalnym efektem procesów przypominania sobie przez oskarżonego wielu zdarzeń. Stąd też wyjaśnienie na temat udziału w zorganizowanej grupie przestępczej G. S. w określonym dniu nie może być traktowane jako przejaw jakiegokolwiek nieprawidłowości, lecz jedynie jako skutek złożoności, również personalnej, wielości i rozległości czasowej opisywanych zdarzeń.

W świetle powyższych okoliczności, podnoszone w apelacji zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie.

XI.

motywy nieuwzględnienia zarzutów obrońcy P. T.

Nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty:

- obraży art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny dowodów z przekroczeniem wynikających z tych przepisów zasad procesu karnego i w następstwie uznanie, że P. T. popełniał przestępstwa działając w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy w rzeczywistości nie zdawał sobie sprawy z istnienia takiej grupy, co wyklucza jego w niej działanie, oraz poprzez uznanie, iż z samego zachowania oskarżonego, polegającego na działaniu wspólnie i w porozumieniu z A. W. i A. S. można wyciągnąć wniosek, iż po jego stronie istniał zamiar uczestniczenia w zorganizowanej grupie przestępczej,
- błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na uznaniu, iż oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez A. W. i T. R., podczas gdy nie ma dowodów, że oskarżony uczestniczył w jej strukturach.

Na wstępie, odnosząc się do sposobu sformułowania pierwszego z zarzutów, w zakresie, w jakim dotyczy on norm art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k., Sąd odwoławczy wyraża pogląd, że regulacje zawarte w powołanych przepisach mają charakter rozłączny co oznacza, że problem wiarygodności danego dowodu musi być rozstrzygnięty na płaszczyźnie art. 7 k.p.k., zaś stosowanie reguły wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k. powinno odnosić się tylko do nie dających się usunąć wątpliwości w sferze faktów. Tego rodzaju wątpliwości nie mogą się zaś wiązać z kwestią oceny wiarygodności określonego dowodu (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 07.12.2010r., II AKa 90/10, POSAG 2011/1/100-122). Nieuprawnionym jest więc łączenie przez autorkę apelacji w jednym zarzucie oraz uzasadnianie tą samą argumentacją naruszenia zasad in dubio pro reo oraz swobodnej oceny dowodów.

Powyższa uwaga wiąże się z wielokrotnie wyrażanym przez sądy powszechne i Sąd Najwyższy poglądem, iż obraza art. 5 § 2 k.p.k. jest możliwa wyłącznie w sytuacji, gdy orzekający w sprawie sąd powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i - wobec niemożliwości ich usunięcia - rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Jeżeli natomiast pewne ustalenia faktyczne zależne są od oceny dowodów, w szczególności od uznania za wiarygodne lub odmowy dania wiary zeznaniom świadków lub wyjaśnieniom oskarżonych, to nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo, a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy

dowodów podlegają rozstrzygnięciu jedynie na płaszczyźnie respektowania przez sąd orzekający zasady swobodnej oceny dowodów (por. np. postanowienie SN z dnia 14.12.2010r., III K 378/10, LEX nr 736756). W niniejszej sprawie niewątpliwie nie mogło dojść i nie doszło do naruszenia zasady in dubio pro reo, albowiem treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wskazuje, aby Sąd orzekający powziął jakiegokolwiek wątpliwości co do faktów lub ich prawnej oceny, zaś cały ciężar wnioskowania skupił na swobodnej ocenie przeprowadzonych dowodów.

Odnosząc się do poszczególnych argumentów, prezentowanych przez obrońcę na poparcie stawianych zarzutów apelacyjnych, Sąd odwoławczy, uznając uzasadnienie zaskarżonego wyroku za generalnie spełniające wymogi art. 424 k.p.k. (treść uzasadnienia pozwala na przeprowadzenie kontroli instancyjnej wyroku), wyraża aprobatę dla ustaleń Sądu Okręgowego, zamieszczonych w uzasadnieniu na s. 64-65, 74, 82, 93, 107-109, (opis stanu faktycznego), 151-159 (rozważania o winie) oraz s. 195-197 (ocena prawna). Nie powtarzając wszystkich ustaleń i ocen zaprezentowanych przez Sąd orzekający, ze względu na zakres apelacji i rodzaj podnoszonych w niej zarzutów, celem jest przypomnienie, że organ I instancji:

- uznał wyjaśnienia za generalnie wiarygodne, tj. w zakresie, w jakim przyznał się on do współdziałania z innymi osobami w dokonaniach oraz usiłowaniach wyłudzeń kredytów bankowych oraz telefonów komórkowych z sieci telekomunikacyjnych,
- uznał, że wyjaśnienia oskarżonego w tej części znajdowały potwierdzenie w treści wyjaśnień A. W. oraz zeznań A. S., Z. B. i M. N., nadto częściowo zeznań A. Ł.,
- nie dał wiary tej części wyjaśnień oskarżonego, w której starał się on negować udział w zorganizowanej grupie przestępczej,
- uznał, że w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były wewnętrznie niespójne oraz przeczyły im pozostałe jego relacje oraz wspomniane już wcześniej wyjaśnienia i zeznania innych osób,
- uznał, że chwilowe wycofanie się przez P. T. ze swoich wyjaśnień, w których przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, było przejawem przyjętej linii obrony,
- ocenił, że stanowisko oskarżonego, iż nie uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej wynikało zapewne z błędnego pojmowania znamion art. 258 § 1 k.k.;
- uznał, że P. T. uczestniczył w grupie przestępczej, gdyż w przestępczej działalności podlegał ścisłemu kierownictwu A. W., uzgadniał z nim, w jakich placówkach banków oraz operatorów telekomunikacyjnych będą podejmowane próby wyłudzenia; w szczególności na polecenie współoskarżonego zabrał do swojego mieszkania na noc M. N., a następnie zadbał o jego higienę, ubiór oraz nakarmił go w celu przygotowania do realizacji przestępczego planu.

Odnosząc się do poszczególnych argumentów wyrażonych w środku odwoławczym, Sąd ad quem prezentuje następujące stanowisko.

Apelująca nie ma racji, iż materiał dowodowy pozwalał na uznanie, że A. W. jedynie pomógł P. T. i A. S. w popełnieniu przestępstwa, dostarczając fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu oraz wożąc ich jako kierowca do placówek bankowych. Przeciwnie tego wynika z wyjaśnień A. W., zasadnie uznanych za wiarygodne, m. in. w zakresie, w jakim A. W. sytuował P. T. jako członka grupy, wykonującego jego polecenia i realizującego zadania pod jego kierownictwem. Dobitnie świadczy o tym ustalona przez Sąd Okręgowy sytuacja, związana z przygotowaniem do wykorzystania do popełnienia przestępstwa M. N.. Również okoliczności, na które powołuje się obrońca, tj. przekazanie przez A. W. zaświadczenia o zatrudnieniu oraz zawieszenie do placówki bankowej, świadczą nie tyle o służebnej roli oskarżonego, co o roli istotnej, niezbędnej do zainicjowania przestępstwa (przekazanie zaświadczenia), jak i nadzorczej (zawieszenie wykonawców zadania do banku), gdyż dawało A. W. kontrolę nad zachowaniem

„podwładnych”, w tym niezwłoczne przejęcie od nich uzyskanej w drodze przestępstwa korzyści. Przeciwny pogląd obrońcy stanowi jedynie polemikę z oceną dokonaną przez Sąd orzekający.

Apelująca bezzasadnie kwestionuje podleganie P. T. kierownictwu A. W.. Nieskutecznym w tej mierze jest argument, iż co do planu wyłudzeń z poszczególnych placówek P. T. jedynie rozmawiał z A. W., a nie wykonywał jego polecenia. Przeciwnieństwo tej tezy wynika przede wszystkim z wyjaśnień A. W., któremu Sąd Okręgowy zasadnie dał wiarę. Co więcej, wydanie przez A. W. polecenia nie musiało następować z użyciem słów „polecam”, „nakazuję” lub podobnych. Również bowiem w zwyczajnej rozmowie A. W. niewątpliwie był w stanie wyrazić swoje oczekiwania, sugestie lub rady, a nawet przy takich, „miękkich” formach nacisku i tak to on decydował o podjęciu i sposobie realizacji czynów (jak zresztą wyjaśniał), albowiem jedynie on dysponował konieczną dokumentacją (fałszywe zaświadczenia) i narzędziami do jej uwiarygodnienia (telefony stacjonarne, pod którymi fałszywie potwierdzano rzekome zatrudnienie figurantów).

Apelująca nie ma racji, wywodząc że A. W. podważał fakt działania P. T. wraz z nim w zorganizowanej grupie przestępczej. Gdy bowiem weźmie się pod uwagę całokształt wyjaśnień składanych przez A. W. na przestrzeni postępowania, przytoczonych na s. 133-136 uzasadnienia, a także treść oceny zaprezentowanej przez Sąd Okręgowy na s. 136-137 uzasadnienia, to nie ulega wątpliwości, że całokształt relacji A. W. stanowi wiarygodny „dowód z pomówienia”, obciążający P. T. udziałem w zorganizowanej grupie przestępczej.

Również uważna analiza wyjaśnień P. T., przytoczonych i opatrzonych przez Sąd a quo trafną oceną na s. 151-159 uzasadnienia, jednoznacznie wskazuje, że oskarżony ten opisał w nich nie zwyczajne współsprawstwo, ale fragment zorganizowanej działalności przestępczej, kierowanej i koordynowanej przez A. W.. Skoro bowiem sam P. T. potwierdził, że:

- od A. W. otrzymał propozycję poszukiwania ludzi, którzy zgodzą się za wynagrodzeniem brać na siebie kredyty na podstawie fałszywych zaświadczeń o zatrudnieniu,
- A. W. werbował ludzi do swojego procederu nie tylko w B., ale również w pobliskich miejscowościach,
- poznał także T. R., przy czym A. W. i T. R. wystawiali zaświadczenia o zatrudnieniu w imieniu firm (...) oraz (...),
- na zaświadczeniach widniał numer telefonu stacjonarnego, który był przekierowany na telefon komórkowy używany przez A. W., który potwierdzał zatrudnienie osób ubiegających się o kredyt lub o zakup towarów w oparciu o dostarczone im zaświadczenia,
- osobiście zna trzy osoby wykorzystane do dokonywania wyłudzeń kredytów,
- opisując zdarzenie, w związku z którym został zatrzymany, wskazał, że poprzedniego dnia otrzymał od A. W. polecenie (podkreślenie Sądu odwoławczego), aby sprawdzić, czy pewien mężczyzna będzie się nadawał do realizacji wspomnianego procederu; po rozmowie z mężczyzną stwierdził, że ten „śmierdzi”, o czym poinformował A. W. i otrzymał od niego polecenie, aby przywiózł tego mężczyznę do marketu (...); tam A. W. przeszedł obok nich nie ujawniając siebie i telefonicznie polecił P. T., aby wziął od mężczyzny dowód osobisty i przekazał jemu, a następnie tego człowieka nakarmił, umył, odpowiednio ubrał i samemu przyjechał do niego na ul. (...) po gotowe zaświadczenie o zatrudnieniu; w dalszej kolejności P. T. opisał próbę wyłudzenia kredytu, w tym kolejne polecenia otrzymane od A. W.,
- na pewnym etapie postępowania przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów, w tym udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez A. W.,

to wskazał właśnie na to, co przyjął w ustaleniach Sąd Okręgowy, a więc na stworzenie przez A. W. struktury przestępczej, przez niego kierowanej, obejmującej osoby, wykonujące jego polecenia, realizujące swoje role zgodnie z podziałem zadań, pod kierunkiem i nadzorem A. W.. Ocena dokonana przez organ I instancji, iż takiego stopnia zorganizowania nie można uznać za zwykłe współsprawstwo, nie przekroczyła granic oceny swobodnej, gdyż przemawiało za tym w sposób szczególnie dobitny istnienie wyodrębnionego ośrodka decyzyjnego, bez inicjatywy

którego członkowie grupy nie podejmowali realizacji żadnych czynów zabronionych. Skoro zaś taki właśnie stan potwierdzały wyjaśnienia P. T. w części, w której Sąd orzekający uznał je za wiarygodne, to udział tego oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej nie mógł budzić żadnych wątpliwości.

W związku z powyższym, podnoszonych w apelacji zarzutów nie można było uwzględnić, a wnioski o zmianę wyroku okazały się bezzasadne.

XII.

motywy nieuwzględnienia zarzutów obrońcy W. W.

Spośród zarzutów apelacji obrońcy W. W. na uwzględnienie zasługiwał jedynie zarzut 2 - obrazy art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. Wskutek jego rozpoznania wyrok w objętym zarzutem zakresie uchylono, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji (zob. motywy w części I niniejszego uzasadnienia). W pozostałym zakresie apelacji nie uwzględniono.

Na wstępie, odnosząc się do sposobu sformułowania zarzutów obrazy przepisów postępowania karnego, w zakresie, w jakim dotyczy on norm art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k., Sąd odwoławczy wyraża pogląd, że regulacje zawarte w powołanych przepisach mają charakter rozłączny co oznacza, że problem wiarygodności danego dowodu musi być rozstrzygnięty na płaszczyźnie art. 7 k.p.k., zaś stosowanie reguły wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k. powinno odnosić się tylko do nie dających się usunąć wątpliwości w sferze faktów. Tego rodzaju wątpliwości nie mogą się zaś wiązać z kwestią oceny wiarygodności określonego dowodu (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 07.12.2010r., II AKa 90/10, POSAG 2011/1/100-122). Nieuprawnionym jest więc łączenie przez autorkę apelacji w jednym zarzucie oraz uzasadnianie tą samą argumentacją naruszenia zasad in dubio pro reo oraz swobodnej oceny dowodów.

Powyzsza uwaga wiąże się z wielokrotnie wyrażanym przez sądy powszechne i Sąd Najwyższy poglądem, iż obraza art. 5 § 2 k.p.k. jest możliwa wyłącznie w sytuacji, gdy orzekający w sprawie sąd powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i - wobec niemożliwości ich usunięcia - rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Jeżeli natomiast pewne ustalenia faktyczne zależne są od oceny dowodów, w szczególności od uznania za wiarygodne lub odmowy dania wiary zeznaniom świadków lub wyjaśnieniom oskarżonych, to nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo, a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów podlegają rozstrzygnięciu jedynie na płaszczyźnie respektowania przez sąd orzekający zasady swobodnej oceny dowodów (por. np. postanowienie SN z dnia 14.12.2010r., III K 378/10, LEX nr 736756). W niniejszej sprawie niewątpliwie nie mogło dojść i nie doszło do naruszenia zasady in dubio pro reo, albowiem treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wskazuje, aby Sąd orzekający powziął jakiegokolwiek wątpliwości co do faktów lub ich prawnej oceny, zaś cały ciężar wnioskowania skupił na swobodnej ocenie przeprowadzonych dowodów.

Przed odniesieniem się do poszczególnych zarzutów apelacyjnych, Sąd odwoławczy, uznając uzasadnienie zaskarżonego wyroku za generalnie spełniające wymogi art. 424 k.p.k. (treść uzasadnienia pozwala na przeprowadzenie kontroli instancyjnej wyroku), wyraża aprobatę dla ustaleń Sądu Okręgowego, zamieszczonych w uzasadnieniu na s. 63-93 (opis stanu faktycznego), 161-182 (rozważania o winie) oraz s. 197-198 (ocena prawna). Nie powtarzając wszystkich ustaleń i ocen zaprezentowanych przez Sąd orzekający, ze względu na zakres apelacji i rodzaj podnoszonych w niej zarzutów, celowym jest przypomnienie, że organ I instancji:

- nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, nieprzyznającego się do winy,
- uznał wyjaśnienia A. W. za główny dowód obciążający oskarżonego,

- ustalił, że oskarżony w ramach przestępczej działalności wykonywał polecenia, uzgadniał w jaki sposób mają być przeprowadzane wyłudzenia, gdzie to ma się odbywać, a także przyjmował ustalone dla niego korzyści z tego procederu,
- przyjął, że o popełnieniu przez niego występku z art. 258 § 1 kk świadczy również okoliczność, że świadomie korzystał z działania zorganizowanej struktury przestępczej, na którą poza bezpośrednimi sprawcami oszustw składały się również osoby, które tworzyły fałszywe dokumenty, telefonicznie potwierdzały prawdziwość zawartych w nich informacji oraz w inny sposób zabezpieczały funkcjonowanie tej grupy,
- uznał, że udział oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej wynikał nadto z ustaleń dotyczących jego udziału w popełnianiu poszczególnych, przypisanych mu, przestępstw.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrazy art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez:

- przyjęcie na podstawie zebranego materiału dowodowego, w tym wyjaśnień A. W. oraz zeznań świadka J. P. sprawstwa W. W. w zakresie przypisanych mu czynów, podczas gdy z treści przesłuchanych na kluczowe okoliczności świadków, a także wyjaśnień współoskarżonych, niemożliwym, nawet w sposób przybliżony, pozostaje jednoznaczne przypisanie oskarżonemu wypełnienia znamion strony podmiotowej czynu zabronionego, jak również sposobu popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu przestępstw,
- przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, prowadzące do nieuprawnionego uznania części wyjaśnień oskarżonego A. W., dotyczących kluczowych, z punktu widzenia rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, okoliczności, za obciążające oskarżonego, podczas gdy ich prawidłowa ocena, dokonana w sposób zgodny z zasadami doświadczenia życiowego, prawidłowego rozumowania i logiki, przy uwzględnieniu pozostałych osobowych źródeł dowodowych w sprawie, prowadzić winna do konstatacji, że wyjaśnienia te nie obciążają oskarżonego w zakresie możliwości przypisania mu czynów, za które Sąd uznał go winnym.

Ogólnikowe stwierdzenie obrońcy, iż - cyt.: analiza treści wyjaśnień A. W. (1) w zestawieniu z treścią wyjaśnień (...) współoskarżonych, a także zeznań świadków nie pozwala na uznanie, że W. W. (1) dopuścił się czynów przypisanych mu wyrokiem Sądu I instancji” - nie zawiera informacji, jakie to konkretnie okoliczności, związane z treścią wyjaśnień W. W. i A. W. oraz z zeznaniami świadków nie pozwalały na uznanie przypisania W. W. winy. Sąd odwoławczy, nie dostrzegając takich okoliczności z urzędu, ponownie wyraża w tej sytuacji aprobatę dla ustaleń Sądu Okręgowego.

Podobnie jest z ogólnikowym i gołosłownym poglądem apelującego odnośnie wyjaśnień A. W., iż - cyt.: „W znacznej mierze wyjaśnienia te nie zasługują na przypisanie im waloru wiarygodności (...) są one wewnętrznie niespójne i w znacznej mierze ich treść wyklucza udział W. W. (1) w przypisanych mu wyrokiem czynach”. Apelujący nie wskazał, na czym konkretnie, jego zdaniem, polega rzekoma wewnętrzna niespójność wyjaśnień A. W. i z jakiego konkretnie powodu wykluczały one możliwość przypisania W. W. poszczególnych czynów. W takiej sytuacji, nie odgadując z urzędu, co konkretnie obrońca miał na myśli, używając powyższych sformułowań, Sąd odwoławczy odsyła do wniosków związanych z oceną wyjaśnień A. W., zamieszczonych na s. 130-137 uzasadnienia, które w pełni aprobuje.

Chybionym jest stanowisko obrońcy, zamieszczone w uzasadnieniu apelacji, iż - cyt.: „Czyny opisane pod nr CX, CXI, CXII i CXXXII zostały przypisane W. W. (1) li tylko i wyłącznie na podstawie treści wyjaśnień oskarżonego A. W. (1), co sąd I instancji jednoznacznie podkreśla (str. 179 uzasadnienia) wskazując, że udział w czynach nie wynikał z zeznań bezpośredniego wykonawcy, ani też T. R. (1), ani też zeznań U. W. (2)”.

Wbrew stanowisku obrońcy, ani powołany przez niego fragment na s. 179 uzasadnienia, dotyczący czynów CX, CXI, CXII (numeracja wg aktu oskarżenia), ani fragment na s. 180-181 uzasadnienia, dotyczący czynu CXXXII (numeracja wg aktu oskarżenia), nie zawierają stwierdzeń, mogących świadczyć o dowolnym lub nieobiektywnym charakterze dokonanych ocen. Z powołanych rozważań wynika, iż organ I instancji brał pod uwagę okoliczność, że W. W. obciążają jedynie wyjaśnienia A. W.. Skoro jednak w przypadku powołanych wyżej czynów Sąd dysponował przyznaniem się W. W. do winy (później odwołanym), zaś w przypadku wszystkich czynów nie stwierdzono żadnych podstaw by

uznać, że pomówienie ze strony A. W. jest fałszywe (zob. ponownie motywy na s. 130-137 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), to nie doszło do przekroczenia granic oceny swobodnej poprzez uznanie, że nawet tak skromny materiał dowodowy nie uzasadnia uniewinnienia W. W.. Sąd odwoławczy w pełni to stanowisko aprobuje, gdyż zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, a także wskazaniem doświadczenia życiowego, nie sposób wskazać powodu, dla którego A. W., pomawiający w niniejszej sprawie szereg osób o popełnienie wielu czynów zabronionych, przy czym pomówienia te w zdecydowanej większości znajdowały potwierdzenie w innych dowodach, w przypadku czterech czynów, o których mowa wyżej, miałyby fałszywie oskarżyć W. W.. Gdyby przypisać A. W. tego rodzaju złą wolę, to z pewnością obciążyłby w sposób skuteczny W. W. również w przypadku 23 czynów, od których drugiego z nich Sąd uniewinnił. Tymczasem w tym zakresie A. W. jedynie nie był w stanie sprecyzować przedstawianych informacji, co Sąd Okręgowy wskazał jako zasadniczą przyczynę wydania wyroku częściowo uniewinniającego W. W.. W efekcie, skoro pomówienie ze strony A. W. było generalnie wiarygodne, a w przypadku czynów CX, CXI, CXII i CXXXII na tyle szczegółowe, że pozwalało na ustalenie faktów, to wydanie wyroku skazując ego w tym zakresie było oczywiście słuszne.

Nie do końca zrozumiałym jest argument obrońcy, iż skoro wyjaśnienia A. W. są jedynym dowodem winy W. W. odnośnie czynów CX, CXI, CXII, to - cyt.: „(...) analiza jego oświadczeń powinna być taka, aby nie pozostawiała żadnych wątpliwości”. Tymczasem zaś - zdaniem apelującego - cytując dosłownie: „Treść uzasadnienia wyroku w konfrontacji z treścią wyjaśnień A. W. (1) wątpliwości takich nie rozwiewa, a zdaniem skarżącego jest nawet z nimi sprzeczna”. Przede wszystkim obrońca nie określił, gdzie w jego ocenie tkwią sprzeczności, na czym polegają oraz jakie wątpliwości należałoby rozwiązać. W związku z tym mamy do czynienia z sytuacją, w której Sąd meriti jasno mówi, że wyjaśnienia A. W. obciążają W. W. w zakresie odpowiedzialności za konkretne czyny, a obrońca, wskazując na rzekome sprzeczności, w ogóle nie rozwija tej myśli, w tym nie wskazuje, na czym konkretnie polega wadliwość oceny. Odnosząc się do tak sformułowanej argumentacji, Sąd odwoławczy za celowe uważa ograniczenie się do stwierdzenia, że ocena wyjaśnień A. W., zarówno kompleksowa na s. 130-137 uzasadnienia, jak i co do czynów CX, CXI, CXII i CXXXII na s. 179 i 180-181 uzasadnienia, jest rzeczowa i logiczna, o czym świadczy zestawienie tej oceny z treścią wyjaśnień składanych przez A. W.. Przeciwniej treści oceny apelujący nie umotywował, a ewentualne argumenty na jej poparcie nie zostały ujawnione w toku kontroli odwoławczej z urzędu.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na ustaleniu, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez A. W. i T. R., podczas gdy prawidłowa analiza zebranego materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień współoskarżonych i zeznań świadków oraz zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, iż nie można przypisać oskarżonemu działania w ww. grupie.

Powyższego zarzutu apelujący w żaden sposób nie umotywował, w związku z czym także w tym wypadku należy odwołać się do rzeczowych i logicznych wywodów Sądu Okręgowego na s. 176-177 oraz 186-189 uzasadnienia.

Na s. 176-177 uzasadnienia Sąd orzekający jasno określił, iż głównym dowodem obciążającym W. W. w zakresie zarzutu II były wyjaśnienia A. W.. Z wyjaśnień tych w sposób konkretny wynikało, jaką rolę w zorganizowanej grupie przestępczej pełnił W. W., tj. iż wykonywał polecenia, uzgadniał w jaki sposób mają być przeprowadzane wyłudzenia, gdzie to ma się odbywać, a także przyjmował ustalone dla niego korzyści z tego procederu. Sąd stwierdził również, że o popełnieniu przez W. W. występku z art. 258 § 1 kk świadczy także to, że świadomie czerpał korzyści z działania zorganizowanej struktury przestępczej, nadto miał świadomość, że na grupę tą, poza bezpośrednimi wykonawcami oszustw, składały się również osoby, które tworzyły fałszywe dokumenty, telefonicznie potwierdzały prawdziwość zawartych w nich informacji oraz w inny sposób zabezpieczały funkcjonowanie grupy. Sąd a quo odnotował również, iż zakres podejmowanych przez oskarżonego działań oraz ich specyfika wynikała ponadto z ustaleń dotyczących udziału oskarżonego w popełnianiu poszczególnych przestępstw.

Żadnej z tych ocen apelujący w sposób rzeczowy nie zakwestionował, a Sąd odwoławczy nie dostrzega w tym zakresie z urzędu żadnych uchybień Sądu Okręgowego. Gdy zatem doda się do powyższego stanowiska, iż apelujący nie

zakwestionował także ocenę na s. 130-137 uzasadnienia, dotyczących wiarygodności tzw dowodu z pomówienia, w tym przypadku pomówienia przez A. W., to zachodzi oczywisty brak podstaw do uwzględnienia przedmiotowej apelacji.

XIII.

motywy nieuwzględnienia zarzutów obrońcy A. W.

Nie zasługiwały na uwzględnienie podnoszone przez obrońcę A. W. zarzuty:

- obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającej na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego,
- obrazy poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 258 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

Odnosząc się do poszczególnych argumentów, prezentowanych przez obrońcę na poparcie stawianych zarzutów apelacyjnych, Sąd odwoławczy, uznając uzasadnienie zaskarżonego wyroku za generalnie spełniające wymogi art. 424 k.p.k. (treść uzasadnienia pozwala na przeprowadzenie kontroli instancyjnej wyroku), wyraża aprobatę dla ustaleń Sądu Okręgowego, zamieszczonych w uzasadnieniu na s. 64-65, 74, 82, 93, 107-109, (opis stanu faktycznego), 159-162 (rozważania o winie) oraz s.197 (ocena prawna). Nie powtarzając wszystkich ustaleń i ocen zaprezentowanych przez Sąd orzekający, ze względu na zakres apelacji i rodzaj podnoszonych w niej zarzutów, celowym jest przypomnienie, że organ I instancji:

- uznał wyjaśnienia za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim przyznał się on do współudziału z A. W., M. Ż. i Ł. B. w usiłowaniu wyłudzenia w dniu 13 maja 2009 r. kredytu w kwocie 20.000 zł z banku (...) S.A., gdyż w tej części były zgodne z wyjaśnieniami A. W. oraz zeznaniami M. Ż. i Ł. B. (2), nadto z treścią dowodowych dokumentów,
- pozostałe wyjaśnienia, w których A. W. kwestionował swoje sprawstwo całkowicie lub w zakresie występkę z art. 258 § 1 k.k., uznał za niewiarygodne, wskazując w sposób rzeczowy na motywy tej oceny.

Argumenty podnoszone przez obrońcę na poparcie zarzutów apelacyjnych nie są trafne.

Dowolny charakter ma teza, iż A. W. - cyt.: „był osobą przypadkowo udzielającą przyjacielskiej przysługi przypadkowo poznanej osobie”, a nie osobą biorącą udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Pomijając nawet pewną nieporadność logiczną sformułowania o „przypadkowym udzielaniu przysługi”, stwierdzić należy, iż jakakolwiek „przypadkowość” jest o tyle wykluczona, że sam A. W. w pierwszych wyjaśnieniach potwierdził swoje współsprawstwo w zakresie oszustwa kredytowego (zob. s. 160 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Obrońca ma częściowo rację, że A. W. i T. R. nie wskazali w żadnym zakresie na udział w grupie A. W., tj. ma rację o tyle, że werbalnie tak tego nie określili, ale już poddane przez Sąd ocenie wyjaśnienia A. W. oraz zeznania A. T., M. Ż. i Ł. B., nadto dowodowe dokumenty, prowadziły do pewnych pod względem logiki i doświadczenia życiowego wniosków, że A. W.:

- wiedział czym zajmował się A. W.,
- w celu wyłudzenia kredytu skontaktował z nim Ł. B., zaś sam miał z tego tytułu otrzymać korzyść majątkową,
- miał świadomość, że w proceder ten zaangażowane są także inne osoby, które np. wystawiały zaświadczenie o zatrudnieniu,
- wykonywał wszystkie polecenia A. W., który pełnił rolę kierowniczą, ustalając, co kto ma robić, nadto dzielił zyski.

Wobec powyższych ustaleń, nadużyciem byłoby uznanie - jak chce obrońca - że doszło do jakiejś formy „przypadkowego” uwikłania się A. W. w przestępczość zorganizowaną. Przeciwnie bowiem, trafnie ustalił Sąd, że A. W. z premedytacją, w ściśle określonym celu, zwrócił się o pomoc do A. W., upatrując w nim osoby „profesjonalnie” trudniącej się organizowaniem określonego procederu przestępczego, akceptując narzucane przez A. W. zasady i godząc na jego partycypowanie w zyskach z oszustwa.

Nie jest prawdą teza wynikająca z uzasadnienia apelacji, iż - cyt.: „Na kartach od 132-133 (uzasadnienia wyroku) oskarżony A. W. (1) podkreślił, że jedynym jego współnikiem był T. R. (1)”. Przede wszystkim oskarżony nie mógł niczego „podkreślać na stronach uzasadnienia wyroku”, gdyż nie on był autorem tego dokumentu. To zaś, że w składanych wyjaśnieniach określał T. R. jako „wspólnika” oznacza jedynie, że uważał go za osobę razem z nim kierującą zorganizowaną grupą przestępczą. Jednocześnie do tego twierdzenia, A. W. w wyjaśnieniach nie negował, że w ramach grupy funkcjonowali szeregowi jej członkowie, wykonujący zadania podobne do tych, jakie realizował A. W. w czasie dokonania przypisanego mu oszustwa.

Nieskutecznym jest wybiórcze powoływanie się przez autora apelacji na treść wyjaśnień A. W.. Nie jest bowiem tak, jak chce obrońca, że oskarżony kwestionował umyślność swojego udziału w oszustwie. A. W. bowiem na pewnym etapie postępowania do winy się przyznał, a prawem Sądu orzekającego, wynikającego z zasady oceny swobodnej, było danie tym wyjaśnieniom wiary, pomimo że sam oskarżony podejmował później próby ich zanegowania.

Bez znaczenia dla oceny o winie A. W. był również fakt, że jego udziału w zorganizowanej grupie przestępczej nie potwierdzał T. R.. Uwadze obrońcy uszło bowiem, że ten ostatni w zakresie zarzutu kierowania grupą do winy się nie przyznawał, przez co oczekiwanie, że dostarczy dowodów obciążających członków grupy, uznać należało za nieuzasadnione.

W świetle powyższej argumentacji, Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniesionego środka odwoławczego.

XIV.

pozostałe rozstrzygnięcia.

O zasądzeniu od Skarbu Państwa na rzecz obrońców z urzędu poszczególnych kwot tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 4 ust. 1 i 3 i § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 roku poz. 1801).

O kosztach w pkt V orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 616 § 1 i 2 k.p.k. i art. 627 k.p.k., wysokość opłat ustalając na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 3 ust. 2 oraz art. 10 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 ze zm.).

O kosztach w pkt VI orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 616 § 1 i 2 k.p.k. i art. 627 k.p.k., wysokość opłat ustalając na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2, 3 i 4 oraz art. 3 ust. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 ze zm.).

O kosztach w pkt VII wyroku orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k.